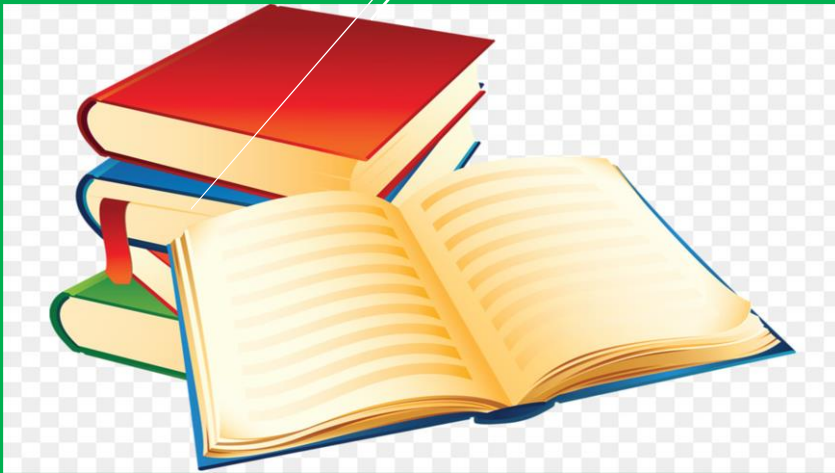

รวมระเบียบเกี่ยวกับวินัย การอุทธรณ์
และการร้องทุกข์
ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (พกส.)
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๔)

รวบรวมโดย
นายเสมอ กาฬภักดี

รวมระเบียบเกี่ยวกับวินัย การอุทธรณ์
และการร้องทุกข์
ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (พกส.)
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๔)

รวบรวมโดย

นายเสมอ กาฬภักดี

คำนำ

พนักงานกระทรวงสาธารณสุข (พกส.) เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ เดิมให้นำเรื่องเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยของลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ต่อมาได้มีการแก้ไขระเบียบดังกล่าวข้อ ๑๐ โดยได้กำหนดให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกำหนดตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อมาผู้รวบรวมเมื่อครั้งยังรับราชการอยู่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดทำร่างหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคลว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ขึ้นมาใหม่ คือ “ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑”

สำหรับหลักเกณฑ์ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อกำหนดวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ได้นำของข้าราชการพลเรือนสามัญมาเป็นแนวทางในการร่าง ยกเว้นข้อกำหนดความผิดวินัยอย่างร้ายแรง “ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาดำเนินการเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ” ที่ไม่ได้นำมาเป็นข้อกำหนดวินัยไว้แต่อย่างใด ซึ่งจะต่างกับกรณีของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ เนื่องจาก พกส.ของกระทรวงสาธารณสุขทั้งกระทรวงมีจำนวนมากกว่าแสนคน จึงได้กำหนดผู้ที่มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยแก่ พกส. ขึ้นมาใหม่ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวโดยไม่จำเป็นต้องมีการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจแต่อย่างใด และเพื่อลดภาระงานของผู้ว่าราชการจังหวัดในการที่จะต้องดำเนินการทางวินัยแก่ พกส. จึงกำหนดให้ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง พกส. (เช่น นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป) มีอำนาจดำเนินการทางวินัยทั้งกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและอย่างร้ายแรง ผู้ว่าราชการจังหวัดก็จะได้มีภาระงานลดลงโดยเป็นเพียงผู้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์เท่านั้น

ส่วนข้อกำหนดเรื่องการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ นั้น ได้นำแนวทางของลูกจ้างประจำและของข้าราชการข้าราชการพลเรือนสามัญในบางส่วนกำหนด ทั้งนี้ ได้กำหนดให้ผู้ที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์นั้นให้เป็นบุคคล ไม่ใช่เป็นคณะบุคคล (เช่น อ.ก.พ.จังหวัด หรือ อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง)

หวังว่า “รวมระเบียบเกี่ยวกับวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (พกส.)” ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๔ ตามที่ได้รวบรวมมาทั้งหมดในเล่มนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับทุกท่านในการปฏิบัติงาน

เสมอ กาฬภักดิ์

ผู้รวบรวม

คำชี้แจงเพิ่มเติม

ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ มีสาระสำคัญสรุปดังนี้

๑. วันที่เริ่มบังคับใช้ประกาศ คือ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ (ข้อ ๒)

๒. กำหนดนิยามของคำในประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ (ข้อ ๓) ดังนี้

“วินัย” หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน เช่น กำหนดให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ รักษาความลับของ ทางราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และรักษาชื่อเสียงของตน เป็นต้น และยังหมายถึง ลักษณะ เชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยตามที่กำหนดไว้ด้วย

“การดำเนินการทางวินัย” หมายถึง การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนด ได้แก่ การตั้งเรื่องกล่าวหา การสืบสวนหรือสอบสวน การพิจารณาความผิดและลงโทษ และการดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด

“การอุทธรณ์” หมายถึง การที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยได้ร้องขอรับความเป็นธรรมจากผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัย โดยขอให้ยกเรื่องของตนขึ้นพิจารณาใหม่เพื่อให้เป็นไปในทางที่เป็นคุณแก่ตน

“การร้องทุกข์” หมายถึง การที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขร้องขอความเป็นธรรมเนื่องจากถูกออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตน โดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง ทำให้เกิดความคับข้องใจ และประสงค์จะให้มีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตน ซึ่งการร้องทุกข์นั้น มิใช่เรื่องการร้องเรียน

๓. ข้อกำหนดวินัยและการรักษาวินัย

(๑) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องรักษาวินัยโดยกระทำการ หรือไม่กระทำการตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ (ข้อ ๔)

(๒) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ (ข้อ ๕)

(๓) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ ๑๑ ลักษณะ (ข้อ ๖)

(๔) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ๗ ลักษณะ (ข้อ ๗)

(๕) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย (ข้อ ๘)

(๖) การกระทำผิดวินัยที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๗ ลักษณะ (ข้อ ๙) โดยไม่มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง “ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ” แต่อย่างใด ซึ่งจะต่างกับกรณีของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ

๔. กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนา ให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย (ข้อ ๑๐)

๕. กำหนดสถานโทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง ลดค่าจ้าง ปลดออก และไล่ออก (ข้อ ๑๑)

๖. กำหนดวิธีการลงโทษและการออกคำสั่งลงโทษ คือ การลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดและตามข้อใด (ข้อ ๑๒)

๗. กำหนดตัวผู้รับรายงานหรือผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและดำเนินการทางวินัย เช่น การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การให้ยุติเรื่อง การสืบสวนหรือสอบสวนทางวินัย การแต่งตั้งคณะกรรมการกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและอย่างร้ายแรง การสั่งลงโทษ การสั่งยุติเรื่อง การสั่งงดโทษ การสั่งพักการลงโทษหรือสั่งให้ออกจากการราชการไว้ก่อน ฯลฯ (หมวด ๒ ข้อ ๑๓ - ข้อ ๒๒) โดยมีจำนวน ๔ คน ดังนี้

(๑) ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการ (อธิบดีหรือปลัดกระทรวงสาธารณสุข) มอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เช่น กรณี พกส.ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๘๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มอบหมายให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และหัวหน้าสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ เป็นผู้บังคับของ พกส. ดังนั้น บุคคลดังกล่าวจึงมีหน้าที่รับรายงานหรือมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและดำเนินการทางวินัย เช่น การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การให้ยุติเรื่อง การสืบสวน หรือสอบสวนทางวินัย การแต่งตั้งคณะกรรมการกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง การสั่งลงโทษ การสั่งยุติเรื่อง การสั่งงดโทษ และการรายงานผลการดำเนินการทางวินัยไปให้ส่วนราชการทราบเพื่อเป็นข้อมูลและสถิติ (กรณี พกส.ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ มอบอำนาจให้กับนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป เป็นผู้จ้าง พกส. โดยออกคำสั่งจ้างและทำสัญญาจ้าง ซึ่งทำให้บุคคลดังกล่าวมีอำนาจดำเนินการทางต่างๆดังกล่าวได้ทั้งหมด รวมทั้งการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงและสั่งทางวินัยอย่างร้ายแรงได้อีกด้วย)

ดังนั้น กรณี พกส.ของสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง สาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และหัวหน้าสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ จึงมีอำนาจสืบสวนสอบสวนและดำเนินการทางวินัยอย่างไม่รุนแรงแก่ พกส.ในสังกัดได้

(๒) ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เช่น กรณี พกส.ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ข้อ ๒ (๒.๒) ...(๓) การจ้างโดยมีคำสั่งจ้างให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติงาน และการทำสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป โดยมอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขให้กับนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด (กรณี พกส.ของโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด) และผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป กล่าวคือ มอบอำนาจให้กับนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป เป็นผู้จ้าง

พกส. โดยให้ออกคำสั่งจ้างและทำสัญญาจ้าง จึงทำให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดและผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป มีอำนาจดำเนินการทางต่างๆทุกขั้นตอนทั้งหมด รวมทั้งการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงและสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้อีกด้วย จึงแนะนำให้ใช้คำสั่งนี้ (คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ ๗๔๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓) เพียงคำสั่งเดียว โดยไม่ต้องอ้างกระทรวงสาธารณสุขที่ ๘๙๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ก็ได้

ดังนั้น ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการ (อธิบดีหรือปลัดกระทรวงสาธารณสุข) มีคำสั่งมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขบุคคลดังกล่าวจึงมีอำนาจดำเนินการทางต่างๆทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการรับรายงานหรือมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและดำเนินการทางวินัย เช่น การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การให้ยุติเรื่อง การสืบสวน หรือสอบสวนทางวินัย การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและอย่างร้ายแรง การสั่งลงโทษ การสั่งยุติเรื่อง การสั่งงดโทษ ฯลฯ

อนึ่ง เมื่อกำหนดให้ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ที่มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยแก่ พกส. ทุกขั้นตอน รวมทั้งกรณีการทำความผิดทางวินัยไม่อย่างร้ายแรงและอย่างร้ายแรงแล้ว จึงเป็นการใช้อำนาจโดยแท้ในการเรื่องเกี่ยวกับวินัยทั้งหมด (โดยไม่ต้องมีคำสั่ง “มอบอำนาจในการปฏิบัติราชการแทน” เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ พกส. จากอธิบดีหรือปลัดกระทรวงสาธารณสุขอีก)

(๓) **หัวหน้าส่วนราชการ** หมายถึงอธิบดี หรือปลัดกระทรวงสาธารณสุขกรณี พกส.สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขมีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข รวมจำนวน ๑๒๔,๐๒๘ คน โดยอยู่ที่กรมต่างๆ (ยกเว้นกรมสนับสนุนบริการสุขภาพและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (หน่วยบริการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค) เฉพาะสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีอยู่จำนวน ๑๑๒,๘๓๑ คน (ข้อมูลของปี ๒๕๕๓)

ดังนั้น บุคคลดังกล่าวจึงมีหน้าที่รับรายงานหรือมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและดำเนินการทางวินัยแก่ พกส. ในสังกัด เช่น การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การให้ยุติเรื่อง การสืบสวน หรือสอบสวนทางวินัย การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและอย่างร้ายแรง การสั่งลงโทษ การสั่งยุติเรื่อง การสั่งงดโทษ เป็นต้น

(๔) **ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย** หมายถึง ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขโดยทำเป็นคำสั่งของกรมหรือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เช่น คำสั่งมอบหมายให้รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ตรวจราชการ หรือรองอธิบดีแล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขในสังกัดของกรมหรือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

คำว่า “มอบอำนาจ” มีความหมายต่างกับคำว่า “มอบหมาย” กล่าวคือ คำว่า “มอบอำนาจ” เป็นการมอบอำนาจของอธิบดีหรือปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้กับข้าราชการอื่นปฏิบัติราชการแทน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนคำว่า “มอบหมาย” มีความหมายเฉพาะโดยมีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดว่าให้มีการ “มอบหมาย” ตามนัยความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๔/๒๕๕๔ สรุปว่าผู้นั้นมีอำนาจดำเนินการเช่นเดียวกับหัวหน้าส่วนราชการ โดยไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการแต่อย่างใด ประเด็นนี้ผู้ร่างมีเจตนากำหนดเรื่องนี้ไว้เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในเรื่องของอำนาจในการดำเนินการทางวินัย พกส.

๘. กำหนดขั้นตอนต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

(๑) การรายงานและการพิจารณาเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตามลำดับ รายงานให้ผู้ที่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยทราบโดยเร็วและให้ผู้ที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา หรือดำเนินการทางวินัยโดยเร็วด้วยความยุติธรรม และโดยปราศจากอคติ (ข้อ ๑๓)

(๒) การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นและการให้ยุติเรื่อง กล่าวคือ เมื่อได้รับรายงานหรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ที่มีอำนาจฯ ให้รับดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้ ในกรณีที่เห็นว่ามีความผิดที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไป (ข้อ ๑๔)

(๓) การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือไม่แต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว กล่าวคือ กรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้ที่มีอำนาจ คือ ๑. ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการ (อธิบดีหรือปลัดกระทรวงสาธารณสุข) มอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ๒. หัวหน้าส่วนราชการ ๓. ผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ ๔. ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้ผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ส่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่าง ไม่ร้ายแรงก็ได้ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาให้ส่งยุติเรื่อง (ข้อ ๑๕)

(๔) การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างแรง กรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้ที่มีอำนาจ คือ ๑. หัวหน้าส่วนราชการ ๒. ผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ ๓. ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้ผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ไม่มีผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของ พกส.) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในการสอบสวน ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาให้ “ส่งยุติเรื่อง” แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาให้ดำเนินการลงโทษหรือดโทษแล้วแต่กรณี (ข้อ ๑๖)

(๕) การดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การดำเนินการในกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง รวมทั้งการดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการลงโทษปลดออกหรือไล่ออก มิต้องเสนอเรื่อง ให้ อ.ก.พ.จังหวัด หรือ อ.ก.พ.กรม พิจารณาโทษ (ข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง)

(๖) กรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม กรณีนี้จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ (ข้อ ๑๗ วรรคสอง)

(๓) การส่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง การลดหย่อนโทษ และการสั่งงดโทษ ผู้มีอำนาจ คือ ๑.ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ๒.หัวหน้าส่วนราชการ ๓.ผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ ๔.ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าจ้างหรือลดค่าจ้าง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษจะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ (ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม)

(๔) การส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าจ้างหรือลดค่าจ้าง ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดังกล่าวจะมีอำนาจสั่งลงโทษในสถานโทษและอัตราโทษใด ได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม (ข้อ ๑๘ วรรคสี่)

(๕) การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้มีอำนาจสั่ง คือ ๑. หัวหน้าส่วนราชการ ๒. ผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ ๓. ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข โดยให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก (ข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง)

(๑๐) มาตรฐานในการลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อให้การลงโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเป็นมาตรฐานเดียวกันกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้นามติคณะรัฐมนตรีทุกกรณีที่กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาใช้ในการกำหนดโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย (เช่น มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการเล่นการพนัน การปลอมลายมือผู้อื่นไปหาประโยชน์ และการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ) (ข้อ ๑๙ วรรคสอง)

(๑๑) การสั่งยุติเรื่อง สั่งลงโทษ หรืองดโทษ และการมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการออกคำสั่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม (ข้อสังเกตหลักเกณฑ์ฉบับนี้ไม่ได้กำหนดเรื่องวันออกจากราชการไว้ว่าจะต้องสั่งไล่ออกหรือปลดออกให้มีผลตั้งแต่วันที่ใดไว้ แต่เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการออกคำสั่งลงโทษได้กำหนดให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ.ดังกล่าว ซึ่งกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๗๐ (๓) กำหนดให้เป็นไปตามระเบียบของ ก.พ.จึงต้องนำระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๕๔ มาใช้ด้วย (ข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง)

(๑๒) การรายงานการดำเนินการทางวินัยไปให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ (อธิบดีหรือปลัดกระทรวงกรณีสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข) เมื่อผู้ที่มีอำนาจ ได้ดำเนินการทางวินัยแล้วให้รายงานไปให้หัวหน้าส่วนราชการทราบด้วย เพื่อเป็นข้อมูลและสถิติหรือให้คำแนะนำ หรือให้ข้อสังเกต (ถ้ามี) แก่ผู้ออกคำสั่ง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และความชอบด้วยกฎหมาย (ข้อ ๒๐ วรรคสอง)

อนึ่ง สำหรับสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถ้านายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ พกส.แล้วให้รายงานไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขโดยไม่ต้องเสนอผ่านผู้ว่าราชการจังหวัด (สำหรับกรณีสาธารณสุขอำเภอ

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และหัวหน้าสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ เป็นผู้ดำเนินการทางวินัยแก่ พกส. ขอให้รายงานไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เพื่อจะได้บันทึกข้อมูลและประวัติเกี่ยวกับวินัยของ พกส.ไว้ในฐานข้อมูลทะเบียนประวัติ พกส.จากนั้นให้สำนักงานสาธารณสุขรายงานไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข)

(๑๓) การดำเนินการทางวินัยแก่ พกส.ที่ได้ออกรายการไปแล้ว เช่น ลาออก สิ้นสุดสัญญาจ้าง จะต้องเป็นกรณีที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกรายการไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้อออกรายการ แต่ทั้งนี้ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่ง ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้คงโทษ (ข้อ ๒๑)

เรื่องนี้ผู้ร่างใช้แนวทางของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐๐ ฉบับเดิม ก่อนที่จะมีการแก้ไขมาตรา ๑๐๐ หรือเพิ่ม มาตรา ๑๐๐/๑ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

๙. การสั่งพักราชการหรือสั่งให้อออกรายการไว้ก่อน (ข้อ ๒๒)

กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจ คือ ๑.หัวหน้าส่วนราชการ ๒. ผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ ๓.ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้อออกรายการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกรายการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ กพส.กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดพักราชการหรือออกรายการไว้ก่อน แล้วภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๖ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้นั้นสั่งให้อออกรายการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้นั้นสั่งให้อออกรายการไว้ก่อนออกรายการด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้อออกรายการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินค่าจ้าง เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยอนุโลม

การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ และผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นเนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัย ได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

ให้นำความในวรรคหกมาใช้บังคับกับกรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน การให้กลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

๑๐ การอุทธรณ์และสิทธิในการอุทธรณ์ (ข้อ ๒๓ – ๒๘)

(๑) ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบนี้ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติราชการ ให้นำข้อ ๒๒ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่น หรือ มอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

(๓) การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

(๔) ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์โดยตรงภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

(๕) เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

(๖) การอุทธรณ์และผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ การอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ ดังนี้

๑) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

๒) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ ในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี และให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

๓) การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข และให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

๔) การอุทธรณ์คำสั่งของปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๗) การนับระยะเวลาอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์ การใช้สิทธิของผู้อุทธรณ์ในการคัดค้านผู้พิจารณาวินิจฉัย และการถอนคำอุทธรณ์ ให้ใช้แนวทางปฏิบัติของข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

(๘) การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้มีอำนาจ ดังนี้

๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้วให้สั่งยกอุทธรณ์

๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลงให้มีคำสั่งลดโทษเป็นสถานโทษ หรืออัตราโทษที่เบาลง

๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้สั่งงดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีคำสั่งยกโทษ

๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีคำสั่งยกโทษ

๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมเห็นสมควรแก้ไข ให้มีคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

๗) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีคำสั่งให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

(๙) ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์นั้น แล้วแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว การวินิจฉัยของผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้เป็นที่สุดจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

๑๐. การร้องทุกข์ (ข้อ ๒๙ - ๓๙)

(๑) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดถูกออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลง ตามข้อ ๒๕ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีใช้ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๓๒ ถึงข้อ ๓๘

(๒) เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา หากแสดงความประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้น ให้โอกาสและรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหที่เกิดขึ้นในชั้นต้น ถ้าไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามหมวดนี้

(๓) เหตุแห่งการร้องทุกข์

พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้ตามหมวด ๓ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ ได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุ แห่งการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติโดยไม่มีอำนาจ หรือ นอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการ อันเป็น สาระสำคัญ ที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจ โดยมีชอบ

๒) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

๓) ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่างอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๔) การร้องทุกข์ให้ร้องได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้อง ทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการ ร้องทุกข์ และคำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์

๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์

๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์

๕) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

(๕) ในการยื่นคำร้องทุกข์ให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมคำร้องทุกข์ด้วย กรณีที่ไม่อาจแนบ พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ เพราะพยานหลักฐานอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ ของรัฐ หรือบุคคลอื่น หรือเพราะเหตุอื่นใด ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานไว้ด้วย

(๖) ให้ผู้ร้องทุกข์ทำสำเนาคำร้องทุกข์และหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยให้ผู้ร้องทุกข์รับรองสำเนา ถูกต้อง ๑ ชุด แนบพร้อมคำร้องทุกข์ด้วย

(๗) คำร้องทุกข์ให้ยื่นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ในการนี้อาจยื่นคำร้องทุกข์ โดย ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้รับคำร้องทุกข์หรือวันที่ทำการ ไปรษณีย์ ดันทางประทับตรารับที่ซองหนังสือร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี เป็นวันยื่นคำร้องทุกข์

(๘) เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ การนับวันทราบหรือถือว่าทราบเหตุ แห่งการร้องทุกข์นั้น ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

๒) ในกรณีที่ไม่มีการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตาม ๑) แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบ พร้อมสำเนาคำสั่ง และทำบันทึกวันเดือนปี เวลา สถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็น ไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

๓) ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งคำสั่งตาม ๒) และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ให้ส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับเพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่ามีผู้รับแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

๔) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาโดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์รับทราบหรือควรรับทราบคำสั่งที่ไม่เป็นหนังสือนั้น เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

๕) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาโดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๙) ผู้ร้องทุกข์อาจถอนคำร้องทุกข์ที่ยื่นไว้แล้วในเวลาใด ๆ ก่อนที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ จะมีคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดในเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ การถอนคำร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ แต่ถ้าผู้ร้องทุกข์ถอนคำร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์บันทึกไว้ และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เมื่อมีการถอนคำร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์อนุญาต และสั่งจำหน่ายคำร้องทุกข์ออกจากสารบบ

(๑๐) ผู้มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

การร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ หรือการร้องทุกข์ที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชา แต่ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับนั้น ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ดังนี้

๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

๒) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่ออธิบดี และให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

๓) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข และให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

๔) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้ร้องทุกข์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๑๑) ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์นั้น แล้วแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว การวินิจฉัยของผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ดังกล่าวให้เป็นที่สุดจะร้องทุกข์ต่อไปอีกมิได้

(๑๒) การคัดค้านผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ อาจถูกคัดค้านได้เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ หรือเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว

๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางความสัมพันธ์กับบุคคลตาม ๑) ๒) หรือ ๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

๑๑. บทเฉพาะกาล (ข้อ ๔๐ - ๔๑)

(๑) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใด มีกรณีกระทำผิดวินัย อยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์ และ วิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งลงโทษตามหมวด ๒ มีอำนาจพิจารณาและสั่งลงโทษผู้นั้นตามฐานความผิดที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๑๐ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยอนุโลม

สำหรับการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการ เพื่อลงโทษ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ เว้นแต่ได้มีการดำเนินการอยู่ก่อนหรือยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จก็ให้ดำเนินการหรือสอบสวนนั้น ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๒) ในกรณีที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยไว้แล้ว ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ใช้บังคับ และการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์หรืออุทธรณ์นั้นยังไม่แล้วเสร็จให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวหรือผู้ที่มีอำนาจ พิจารณาวินิจฉัย พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ

๑๒. แบบคำสั่งต่างๆ

แบบคำสั่งต่างๆ เช่น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการสอบสวน คำสั่งลงโทษสถานต่าง คำสั่งดโทษ คำสั่งยุติเรื่อง คำสั่งเพิ่มโทษ งดโทษ ยกโทษ คำสั่งพักราชการและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง นั้น หลักเกณฑ์ฯ ฉบับนี้ไม่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จึงขอให้แนบบแบบคำสั่งของข้าราชการพลเรือนสามัญมาปรับใช้ให้เหมาะสม และให้อำนาจระเบียบให้ถูกต้อง

๑๓. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับคณะสืบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

(๑) คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและอย่างร้ายแรง นั้น ผู้ที่จะเป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือ กรรมการและเลขานุการ ได้ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเท่านั้น (นิติกรที่เป็นพนักงานราชการ ลูกจ้างชั่วคราว หรือ พกส. ไม่สามารถแต่งตั้งในตำแหน่งดังกล่าวได้)

(๒) คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและอย่างร้ายแรง นั้น ผู้ที่จะแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการ นั้น จะต้องแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ลูกจ้างประจำ หรือ พนักงานราชการ เท่านั้น (นิติกรที่เป็นลูกจ้างชั่วคราว หรือ พกส. ไม่สามารถแต่งตั้งในตำแหน่งดังกล่าวได้)

(๓) คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทางวินัยอย่างร้ายแรง กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

(๔) คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง นั้น ไม่ต้องมีกรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย ก็ได้

(๕) คณะกรรมการสืบสวน สามารถแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ พนักงานราชการ ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างประจำ หรือ พกส.ได้ (แต่แต่งตั้งจากผู้รับจ้างเหมาบริการไม่ได้)

ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๕๙๕

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เรียน อธิบดีทุกกรม/ ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข/ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก/นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด/ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/ โรงพยาบาลทั่วไป/ ผู้อำนวยการวิทยาลัยทุกแห่ง/ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ทั้งนี้ สามารถ Download สิ่งที่ส่งมาด้วย ผ่านเว็บไซต์ กองบริหารทรัพยากรบุคคล https://hr.moph.go.th/site/hr_moph

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเจษฎา โชคดำรงสุข)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
กองบริหารทรัพยากรบุคคล
โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๑-๒
โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๑

ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ มีความเป็นธรรม โปร่งใสและมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มติคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“วินัย” หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน เช่น กำหนดให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ รักษาความลับของทางราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และรักษาชื่อเสียงของตน เป็นต้น และยังหมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของบทวินัยตามที่กำหนดไว้ด้วย

“การดำเนินการทางวินัย” หมายถึง การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนด ได้แก่ การตั้งเรื่องกล่าวหา การสืบสวนหรือสอบสวน การพิจารณาความผิดและลงโทษ และการดำเนินการต่าง ๆ ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิด

“การอุทธรณ์” หมายถึง การที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย ได้ร้องขอรับความเป็นธรรมจากผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัย โดยขอให้ยกเรื่องของตนขึ้นพิจารณาใหม่เพื่อให้เป็นไปในทางที่เป็นคุณแก่ตน

“การร้องทุกข์” หมายถึง การที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขร้องขอความเป็นธรรม เนื่องจากถูกออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง ทำให้เกิดความคับข้องใจ และประสงค์จะให้มีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตน ซึ่งการร้องทุกข์นั้น มิใช่เรื่องการร้องเรียน

หมวด ๑ วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๔ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องรักษาวินัยโดยกระทำการ หรือไม่กระทำการตาม ที่กำหนดไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๕ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๖ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วย กฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้ เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตาม คำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม
- (๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
- (๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ
- (๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติ ราชการ ระหว่างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
- (๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
- (๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการ ปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททาง การเมืองของข้าราชการด้วยโดยอนุโลม
- (๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของ ตนมิให้เสื่อมเสีย
- (๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยอนุโลม

ข้อ ๗ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๖) ต้องไม่เป็นการรวมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๗) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

(๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม

(๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

(๑๐) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม

ข้อ ๘ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๙ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๔) ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

(๕) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๗ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๑ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าจ้าง
- (๓) ลดค่าจ้าง
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

ข้อ ๑๒ การลงโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุขให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดและตามข้อใด

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาขั้นต้นตามลำดับ รายงานให้ผู้ที่มีหัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่มีหัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข แล้วแต่กรณีทราบโดยเร็ว และให้ผู้ที่มีหัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการพิจารณา หรือดำเนินการทางวินัยโดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๑๓ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข รับผิดชอบหรือสั่งให้ดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เกิดการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๔ ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้ผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๔ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้ผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในการสอบสวน ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๘ หรือข้อ ๑๙ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การดำเนินการในกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งการดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการลงโทษปลดออกหรือไล่ออก มิต้องเสนอเรื่อง ให้ อ.ก.พ.จังหวัด หรือ อ.ก.พ.กรม พิจารณาโทษ

ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม กรณีนี้จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๘ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้ผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าจ้างหรือลดค่าจ้าง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามข้อนี้ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง จะมีอำนาจสั่งลงโทษในสถานโทษ และอัตราโทษใด ได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงาน กระทรวงสาธารณสุข สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมา ประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

เพื่อให้การลงโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เป็นมาตรฐานเดียวกันกับการลงโทษ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้นำมติคณะรัฐมนตรีทุกกรณีที่กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาใช้ในการกำหนดโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

ข้อ ๒๐ การสั่งยุติเรื่อง สั่งลงโทษ หรืองดโทษ และการมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการออกคำสั่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

เมื่อผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ได้มีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รายงานไปให้หัวหน้าส่วนราชการทราบด้วย เพื่อเป็นข้อมูลและสถิติหรือให้คำแนะนำ หรือให้ข้อสังเกต (ถ้ามี) แก่ผู้ออกคำสั่ง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และความชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๒๑ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษ

ข้อ ๒๒ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ กพส.กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อน แล้วภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๖ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้นั้นพักราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้นั้นพักราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้พักราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินค่าจ้าง เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้พักราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยอนุโลม

การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ และผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นเนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัย ได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

ให้นำความในวรรคหกมาใช้บังคับกับกรณีถูกสั่งให้พักราชการไว้ก่อนด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้พักราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้พักราชการไว้ก่อน การให้กลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ และฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลม

หมวด ๓ การอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบนี้ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการ ให้หน้าข้อ ๒๒ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่น หรือ มอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์โดยตรงภายในสามสิบวัน นับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณา ถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๒๖ การอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

(๑) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ ในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี และให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๓) การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข และให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๔) การอุทธรณ์คำสั่งของปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ การนับระยะเวลาอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์ การใช้สิทธิของผู้อุทธรณ์ในการคัดค้านผู้พิจารณาวินิจฉัย และการถอนคำอุทธรณ์ ให้ใช้แนวทางปฏิบัติของข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๖ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้วให้ส่งยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลงให้มีคำสั่งลดโทษเป็นสถานโทษ หรืออัตราโทษที่เบาลง

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้ส่งงดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีคำสั่งยกโทษ

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีคำสั่งยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมเห็นสมควรแก้ไขให้มีคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีคำสั่งให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์นั้น แล้วแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

การวินิจฉัยของผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้เป็นที่สุดจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

หมวด ๔ การร้องทุกข์

ข้อ ๒๙ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดถูกออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลง ตามข้อ ๒๕ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีใช้ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๓๒ ถึงข้อ ๓๘

ข้อ ๓๐ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา หากแสดงความประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้น ให้โอกาสและรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหที่เกิดขึ้นในชั้นต้น ถ้าไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามหมวดนี้

ข้อ ๓๑ ภายใต้บังคับข้อ ๓๐ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้ตามหมวด ๓ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติโดยไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๒) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(๓) ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่างอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๓๒ การร้องทุกข์ให้ร้องได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ และคำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์
- (๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์
- (๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๕) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๓ ในการยื่นคำร้องทุกข์ให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมคำร้องทุกข์ด้วย กรณีที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ เพราะพยานหลักฐานอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานทางปกครองเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลอื่น หรือเพราะเหตุอื่นใด ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานไว้ด้วย

ข้อ ๓๔ ให้ผู้ร้องทุกข์ทำสำเนาคำร้องทุกข์และหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยให้ผู้ร้องทุกข์รับรองสำเนาถูกต้อง ๑ ชุด แนบพร้อมคำร้องทุกข์ด้วย

ข้อ ๓๕ คำร้องทุกข์ให้ยื่นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ในการนี้อาจยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้รับคำร้องทุกข์หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราวันที่ของหนังสือร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี เป็นวันยื่นคำร้องทุกข์

ข้อ ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ การนับวันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือให้ถือว่าวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่ไม่มีการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตาม (๑) แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง และทำบันทึกวันเดือนปี เวลา สถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ไม่มีแจ้งคำสั่งตาม (๒) และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ให้ส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับเพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่ามีผู้รับแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

(๔) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์รับทราบหรือควรรับทราบคำสั่งที่ไม่เป็นหนังสือนั้น เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๓๗ ผู้ร้องทุกข์อาจถอนคำร้องทุกข์ที่ยื่นไว้แล้วในเวลาใด ๆ ก่อนที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ จะมีคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดในเรื่องร้องทุกข์นั้น ก็ได้

การถอนคำร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ แต่ถ้าผู้ร้องทุกข์ถอนคำร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์บันทึกไว้ และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการถอนคำร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์อนุญาต และสั่งจำหน่ายคำร้องทุกข์ออกจากสารบบ

ข้อ ๓๘ การร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ หรือการร้องทุกข์ที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชา แต่ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับนั้น ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลาง ที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่ออธิบดี และให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข และให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๔) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้ร้องทุกข์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์นั้น แล้วแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

การวินิจฉัยของผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ดังกล่าวให้เป็นที่สุดจะร้องทุกข์ต่อไปอีกมิได้

ข้อ ๓๙ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์อาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ หรือเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางความสัมพันธ์กับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๐ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใด มีกรณีกระทำผิดวินัย อยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งลงโทษตามหมวด ๒ มีอำนาจพิจารณาและสั่งลงโทษผู้นั้นตามฐานความผิดที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๑๐ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยอนุโลม

สำหรับการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น การสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ เว้นแต่ได้มีการดำเนินการอยู่ก่อนหรือยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จก็ให้ดำเนินการหรือสอบสวนนั้น ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยไว้แล้ว ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ใช้บังคับ และการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์หรืออุทธรณ์นั้นยังไม่แล้วเสร็จให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวหรือผู้ที่มีอำนาจ พิจารณาวินิจฉัย ร้องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายเจษฎา โชคดำรงสุข)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ประธานคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล

ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย

การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์

และการร้องทุกข์

ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (พกส.)

หนังสือ สร 0208.04/ว 534 ลว.5ก.ย.2561

**ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 3)
พ.ศ.2561**

**ลงวันที่ 5 กันยายน 2561
(ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป)**

**แก้ไขระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวง
สาธารณสุข พ.ศ.2556 ข้อ 10 จากข้อความเดิมว่า**

**“ข้อ 10 หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคลที่ว่าด้วยวินัยและการ
รักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์
และการร้องทุกข์ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ
ของส่วนราชการ พ.ศ.2537 มาบังคับใช้โดยอนุโลม”**

แก้ไขเป็น

**“ข้อ 10 หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ที่ว่าด้วยวินัยและ
การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์
ให้เป็นไปตามที่ กพส.กำหนด”**

**อนึ่ง การออกจากราชการ นั้น ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เนื่องจากมี
การกำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าว หมวด 6 ว่าด้วยการสิ้นสุดสัญญา
จ้าง แล้ว**

ข้อ ๒๔ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓ (๑) ข ให้ถือว่าสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้นั้นสิ้นสุดลง โดยให้หน่วยบริการแจ้งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้นั้น

หมวด ๖ การสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ข้อ ๒๕ สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง
- (๒) อายุครบหกสิบปี หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบนี้
- (๓) ตาย
- (๔) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓
- (๕) ถูกปลดออก หรือไล่ออก เฉพาะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- (๖) เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ (และฐานะทางการเงินของ

หน่วยบริการ)

(๗) ลาออก

ข้อ ๒๖ ในระหว่างการจ้าง พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการทำงาน ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อหัวหน้าหน่วยบริการตามหลักเกณฑ์ที่ กพส. ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ส่วนราชการอาจมอบหมายให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขไปปฏิบัติงานนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญาจ้างได้ โดยไม่มีเหตุให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอ้างขอเลิกสัญญาจ้างหรือเรียกร้องประโยชน์ตอบแทนใด ๆ ในการนี้ส่วนราชการอาจกำหนดให้ค่าล่วงเวลาหรือค่าตอบแทนอื่นจากการส่งไปปฏิบัติงานดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่บุคคลใดพ้นจากการเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขแล้ว หากในการปฏิบัติงานของบุคคลนั้นในระหว่างที่เป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการหรือหน่วยบริการ ให้บุคคลดังกล่าวต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว เว้นแต่ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย ในการนี้ส่วนราชการหรือหน่วยบริการอาจหักค่าจ้างหรือเงินอื่นใดที่บุคคลนั้นจะได้รับจากส่วนราชการไว้ เพื่อชดเชยค่าความเสียหายดังกล่าวก็ได้ ทั้งนี้ให้นำพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้โดยอนุโลม

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง ซึ่งต้องมีอายุครบหกสิบปี ทำให้การสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขไม่พร้อมกัน และเกิดปัญหาในการจัดทำข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข โดยให้แก่ไขเป็นสิ้นสุดสัญญาเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และมติคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน

“ข้อ ๒๕ สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง

(๒) สิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปี หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะ

ต้องห้ามตามระเบียบนี้

(๓) ตาย

(๔) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓

(๕) ถูกปลดออก หรือไล่ออก เฉพาะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ (และฐานะทางการเงิน

ของหน่วยบริการ)

(๗) ลาออก”

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

สว. ๖๖ ๖.

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ จึงเป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และมติคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จึงออกระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๒ การพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้น่าระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยการทำสัญญา และการขอใช้เงินกรณีรับทุนการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและปฏิบัติงาน ในองค์การระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การให้พนักงาน กระทรวงสาธารณสุขไปศึกษาในประเทศ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข กำหนด โดยต้องเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะใช้สิทธิลาศึกษาต่อได้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ (๖) เลิกจ้าง เนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ หรือขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร”

ข้อ ๖ การกระทำใดๆ ที่ได้ปฏิบัติและเป็นไปตามความในข้อ ๑๐ และข้อ ๒๒ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และยังไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินการต่อไปจนเสร็จสิ้นกระบวนการ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ส.ส.ส.

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๗๑๐

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ข้อมความเข้าใจแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

เรียน อธิบดีทุกกรม/ ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข/ ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก/ นายแพทย์
สาธารณสุขจังหวัด/ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/ โรงพยาบาลทั่วไป/ ผู้อำนวยการวิทยาลัยทุกแห่ง/
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๔/ว ๕๓๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖)
แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งให้ส่วนราชการถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วย
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบว่าด้วย
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ข้อความใหม่แทน โดยได้กำหนดให้สัญญาจ้าง
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อ “เลิกจ้าง เนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ หรือขาดราชการ
ติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร” นั้น

โดยที่หน่วยงานได้หารือขั้นตอนการดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงซักซ้อม
การดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าว รายละเอียดตาม
สิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ สามารถ Download สิ่งที่ส่งมาด้วย ผ่านเว็บไซต์กองบริหารทรัพยากรบุคคล
https://hr.moph.go.th/site/hr_moph

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพศาล ตั้งคุ้ม)

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
กองบริหารทรัพยากรบุคคล
โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๒
โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๔๔

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

ข้อ ๑ เมื่อเลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ

กรณีสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อเลิกจ้าง เนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ คือ กรณีส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ดำเนินงาน ตามแผนงาน/โครงการ ที่จำเป็นต้องปฏิบัติเสร็จสิ้นภารกิจก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้าง ให้ถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปสิ้นสุด

ตัวอย่าง นาย ก. ได้รับการจ้างเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปตามข้อตกลงของส่วนราชการ โดยทำสัญญาจ้าง ๑ ปี ปรากฏว่า หน่วยบริการเสร็จภารกิจก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้าง ให้ถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปของ นาย ก. สิ้นสุดลง

ข้อ ๒ เมื่อขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

กรณีสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีขาดราชการดังกล่าวว่า ไม่มีเหตุอันควรหรือไม่ พร้อมทั้งเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ตัวอย่าง นาย ก. เดินทางไปยังสถานที่ที่บุคคลอื่นไม่สามารถติดต่อได้ แล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้ไม่สามารถแจ้งส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ ทราบได้ หรือประสบอุบัติเหตุหมดสติ ติดต่อกันเกิน ๗ วัน การขาดราชการเช่นนี้ ไม่อาจถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ หากตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว พบว่า นาย ก. ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน (นับวันหยุดราชการที่อยู่ในระหว่างวันที่ขาดราชการรวมด้วย) โดยมีเหตุต่าง ๆ เช่น มีปัญหานี้สั่น หลบหนีเจ้าหน้าที่ ไปทำงานอยู่ที่อื่น มีปัญหาครอบครัว กรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นการขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ของนาย ก. สิ้นสุดลง

ข้อ ๓ การดำเนินการเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง ตามข้อ ๑ และ ข้อ ๒ ให้ส่วนราชการจัดทำหนังสือแจ้งพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ส่วนราชการ/หน่วยงาน/หน่วยบริการ และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ พร้อมบัญชีรายละเอียดตามตัวอย่างที่แนบ

ข้อ ๔ สำหรับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขพิเศษ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๑ ข้อ ๒ และ ข้อ ๓

ข้อ ๕ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ แนบท้ายหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๑๐/ว ๑๖๐ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘

(ตัวอย่างรายงาน)

บัญชีรายละเอียดการให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปสิ้นสุดสัญญาจ้าง
แนบท้ายหนังสือ (สสจ./รพศ./รพท./วพบ./วสส.)..... ที่/..... ลงวันที่พ.ศ.....

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน	สังกัด/ตำแหน่ง	กลุ่มตาม ลักษณะงาน	ตำแหน่งเลขที่	ค่าจ้าง (บาท)	สิ้นสุดสัญญาจ้าง ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
๑	นาย ก. ๓-๗๒๐๕-๐๐๔๓๔-XX-X	สสจ..... โรงพยาบาล..... กลุ่มงาน..... งาน..... พนักงานช่วยเหลือคนไข้	บริการ	xxxxxxxx	๗,๕๙๐	๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑	เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการ เสร็จสิ้นภารกิจ (สิ้นสุดเมื่อ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑)
๒	นาย ข. ๓-๗๒๐๕-๐๐๔๓๔-XX-X	นักเทคนิคการแพทย์	วิชาชีพเฉพาะ	xxxxxxxx	๑๕,๙๖๐	๗ กันยายน ๒๕๖๑	ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร ตั้งแต่วันที่ ๗ - ๑๕ กันยายน ๒๕๖๑

หนังสือ สธ 0208.04/ว 595 ลว.20 ก.ย.2561

ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการ
รักษาวินัย การดำเนินการทางวินัยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์
ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ลงวันที่ 20 กันยายน 2561
(ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป)

ข้อกำหนดวินัย การรักษาวินัย และอื่น ๆ

ข้อ 5 ปชต.

ข้อ 6 (1)-(11) และ ข้อ 8 ข้อปฏิบัติ

ข้อ 7(1)-10) และ ข้อ 8 ข้อห้าม

ข้อ 9 ร้ายแรง (ไม่มีฐานละทิ้งติดต่อกันเกิน 15 วัน

โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร)

ข้อ 10 พบ.มีหน้าที่เสริมสร้างพัฒนา ป้องกันการทำผิดวินัย

ข้อ 11 สถานโทษ 5 สถาน (1) ภาดทัณฑ์ (2) ตัดคำจ้าง (3) ลดค่าจ้าง
(4) ปลดออก (5) ไล่ออก

ข้อ 12 คำสั่งลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง ให้เหมาะสมกับความผิด ยุติธรรม
และปราศจากอคติ คำสั่งให้ระบุว่าผิดวินัยกรณีใดข้อใด

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ 13 การกล่าวหา/ส่งสัย รายงาน

ข้อ 14 สืบสวน/พิจารณาในเบื้องต้น/สั่งให้ยุติเรื่อง

กรณี กรม สป.สร.

1. หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา

กรณี สป.สร. เช่น คำสั่ง สร ที่ 897 ลว.19 พค.2559

2. หัวหน้าส่วนราชการ (อธิบดี/ปลัดฯ กรณี สป.สร.)

3. ผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ

(คำว่ามอบหมาย คกก.กฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 74/2554)

4. ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้างพนักงาน

กรณี สป.สร. เช่น คำสั่ง สป.สร.ที่ 795/2563 ลว.1 เม.ย.2563

เช่น นพ.สสจ./ ผอ.รพท-รพศ.

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข
ที่ ๗๙๗ / ๒๕๕๔
เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้บังคับบัญชา

ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๘๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น เพื่อให้การบังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขและลูกจ้างของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปด้วยความถูกต้อง สะดวก และมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขคำสั่งดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๑/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงมีคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขและลูกจ้างในฐานะผู้อำนวยการกอง คือ

๑.๑ ราชการบริหารส่วนกลาง ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน หัวหน้าศูนย์ ผู้อำนวยการกลุ่ม และหัวหน้ากลุ่มหรือหัวหน้าหน่วยงานที่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นการภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและกำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ากอง

๑.๒ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ที่กำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ากอง คือ

- (๑) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
- (๒) สาธารณสุขอำเภอ
- (๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์
- (๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป
- (๕) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน
- (๖) ผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ
- (๘) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
- (๙) หัวหน้าสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ
- (๑๐) หัวหน้าหน่วยงานอื่นใดที่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นการภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง

สาธารณสุขและกำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ากอง ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

ข้อ ๒ การเป็นผู้บังคับบัญชาตามคำสั่งนี้ หมายความว่า การบังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขและลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน ซึ่งตนเป็นผู้บัญชาการหรือหัวหน้าของหน่วยงานนั้นและให้หมายความรวมถึง การพิจารณา การอนุมัติ การอนุญาต การสั่งการหรือการดำเนินการอื่นที่จะพึงปฏิบัติราชการในความรับผิดชอบของตน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ๑๑๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๘๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายไสภณ นนธอน)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ที่ ๗/๙๕ /๒๕๖๓

เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๖๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ที่ ๓๗๙๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้มีการมอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข นั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เป็นไปด้วยความถูกต้อง สะดวก มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากขึ้น จึงเห็นควรมีการปรับปรุงคำสั่งดังกล่าวใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข การสรรหาและการเลือกสรร รวมทั้งแบบสัญญาจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การลาออกจากการปฏิบัติงานในระหว่างสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มค่าจ้างและต่อสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การเพิ่มค่าจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง บัตรประจำตัวพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง สิทธิประโยชน์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การย้ายของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกคำสั่งไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ มอบอำนาจในการสั่งการ อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้ปฏิบัติราชการแทนในการบริหารส่วนภูมิภาค

- (๑) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข
- (๒) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
- (๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์
- (๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป

ข้อ ๒ การมอบอำนาจตามข้อ ๑ เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๒.๑) ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑ (๑) การดำเนินการย้ายของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป กรณีการย้ายข้ามจังหวัดภายในเขตสุขภาพ และการย้ายข้ามจังหวัดภายนอกเขตสุขภาพ

(๒.๒) ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑ (๒) (๓) และ (๔)

(๑) แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาและเลือกสรรพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๒) ดำเนินการสรรหาและเลือกสรรพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

(๓) การจ้างโดยมีคำสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติงาน และการทำสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๔) การอนุญาตให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปลาออกจากการทำงาน
ในระหว่างสัญญาจ้าง

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของ
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปแต่ละหน่วยบริการ

(๖) การเพิ่มค่าจ้างและหรือค่าตอบแทนพิเศษให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๗) การออกบัตรประจำตัวพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๘) พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างในกรณี
ขาดคุณสมบัติ มีลักษณะต้องห้าม ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน หน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ
และขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

(๙) การอนุญาตให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่เป็นสตรีได้รับสิทธิในการไป
ถือศีลและปฏิบัติธรรมเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๓ เดือน โดยไม่ถือเป็นวันลา

(๑๐) การอนุญาตให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศ
ในระหว่างการลาหรือในระหว่างวันหยุดราชการ

(๑๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการย้ายของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป
สำหรับการมอบอำนาจให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนั้น เป็นการมอบ
อำนาจในเรื่องการย้ายหน่วยงานในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด รวมถึงการย้ายระหว่างหน่วยงานในสังกัด
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป ในจังหวัด

(๑๒) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินและคัดเลือกพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
เพื่อประเมินเข้าสู่ตำแหน่ง หรือเข้าสู่สายงาน

ข้อ ๓ การมอบอำนาจตามคำสั่งนี้ เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะงานในหน่วยงานที่อยู่
ในความรับผิดชอบของตน

ข้อ ๔ ในการดำเนินการตามคำสั่งนี้ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี โดยเคร่งครัด โดยเฉพาะให้คำนึงถึงความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด และ
เพื่อประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

ข้อ ๕ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๖๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง มอบอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับการย้ายของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๒) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓๗๙๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุวม กาญจนพิมาย)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง (ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง
เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

กรมเจ้าท่าได้มีหนังสือ ที่ ศค ๐๓๐๔/๔๐๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักงานเทศบาลตำบลอัมพวา ได้มีหนังสือขอหารือมายังสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ สาขาสมุทรสงคราม (สำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๓ สาขาสมุทรสงคราม เดิม) ในกรณีที่อธิบดีกรมเจ้าท่า (อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์ เดิม) ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีคำสั่งมอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากเทศบาลตำบลอัมพวาออกคำสั่งทางปกครองแล้ว และไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้ถูกคำสั่ง จะต้องเสนอคำอุทธรณ์ที่ไม่เห็นด้วยไปยังผู้ใดระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือต้องเสนอคำอุทธรณ์ที่ไม่เห็นด้วยไปยังปลัดกระทรวงคมนาคมในกรณีที่ออกคำสั่งทางปกครอง ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามที่ได้รับมอบอำนาจจากกรมเจ้าท่า และในกรณีที่เทศบาลตำบลอัมพวาออกคำสั่งทางปกครองในฐานะ “เจ้าท่า” ในการเสนอคำอุทธรณ์ต้องเสนอผ่านสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ สาขาสมุทรสงคราม ก่อนหรือไม่

สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ สาขาสมุทรสงคราม พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ กำหนดคำนิยามของ “เจ้าท่า” หมายถึง อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย ดังนั้น การกระทำใด ๆ ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่รับมอบอำนาจ “เจ้าท่า” จากอธิบดีกรมเจ้าท่า จึงไม่น่ากระทำในฐานะเป็นอธิบดีกรมเจ้าท่า แต่เป็นการกระทำในฐานะเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์กรณีผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น ส่วนปลัดกระทรวงเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์กรณีผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า จึงเห็นว่า แม้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับมอบอำนาจ “เจ้าท่า” จากอธิบดีกรมเจ้าท่า แต่ผู้บริหารท้องถิ่นผู้ทำคำสั่งทางปกครองมิใช่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมเจ้าท่า ดังนั้นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของอุทธรณ์จึงไม่น่าจะใช่ปลัดกระทรวงคมนาคม

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๑/๐๑๓๒ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ข้อ 15 ผิดวินัยอย่างร้ายแรง การแต่งตั้ง/ไม่แต่งตั้ง
คกก.สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง/สั่งยุติเรื่อง

ข้อ 18 สั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง/งดโทษ/ลดหย่อนโทษ

- หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา
- หัวหน้าส่วนราชการ (อธิบดี/ปลัดฯ กรณี สป.สร.)
- ผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ
- ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง พกส.

ข้อ 16 ผิดวินัยอย่างร้ายแรง การแต่งตั้ง คกก.สอบสวน
วินัยอย่างร้ายแรง/สั่งยุติเรื่อง

ข้อ 17 หลักเกณฑ์วิธีการสืบสวน/สอบสวน/ลงโทษ
ความผิดปรากฏชัดแจ้ง อนุโลม กฎ วินัย 2556

ข้อ 19 สั่งลงโทษร้ายแรง/มติ ครม.สำหรับข้าราชการ

1. หัวหน้าส่วนราชการ
2. ผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการ
3. ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ 20 การออกคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องวินัย

(สั่งยุติเรื่อง/ลงโทษ/งดโทษ/การมีคำสั่งใหม่ โดย
เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ) **ให้อนุโลม ตาม กฎ ก.พ.
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.2556**

เมื่อมีคำสั่งแล้วให้ รายงาน หัวหน้าส่วนราชการ

ข้อ 21 กรณีกล่าวหา ก่อนออกราชการ (ยกเว้นตาย)
และการดำเนินการทางวินัย

ข้อ 22 สั่งพักราชการ และสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ 23-28 อุดรธรณ์

ข้อ 29-39 ร้องทุกข์

ข้อ 40-41 บทเฉพาะกาล

ข้อ 40 พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใด **มีกรณี**
กระทำผิดวินัย อยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และ วิธีการบริหารงาน
บุคคลว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของพนักงานกระทรวง
สาธารณสุข ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่ง
ลงโทษตามหมวด 2 มีอำนาจพิจารณาและสั่งลงโทษผู้นั้น
ตามฐานความผิดที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงาน กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2556 ข้อ 10
และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วน
ราชการ พ.ศ. 2537 โดยอนุโลม

สำหรับการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น
การสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการ
เพื่อลงโทษ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
บริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย
การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์
ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ฉบับนี้ เว้นแต่
ได้มีการดำเนินการอยู่ก่อนหรือยังสอบสวนไม่แล้ว
เสร็จก็ให้ดำเนินการหรือสอบสวนนั้น ต่อไปจนกว่า
จะแล้วเสร็จ

นายเสมอ กาฬภักดี
อดีตนิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

มือถือ 081-2577522

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงรูปแบบจ้างงานเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกิดความคล่องตัว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสอดคล้องกับนโยบายในการแก้ไขปัญหาความขาดแคลนอัตรากำลังคนที่เป็นภารกิจสำหรับการปฏิบัติงานของกระทรวงสาธารณสุข

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และมติคณะกรรมการกำหนดเป้าหมาย และนโยบายกำลังคนภาครัฐในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรียกโดยย่อว่า “กพส.”

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง กรม หรือส่วนราชการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรมในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

“หน่วยบริการ” หมายความว่า หน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยให้หมายรวมถึงสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีรายได้จากการผลิต ศึกษา ฝึกอบรม และการพัฒนาบุคลากรสาธารณสุข

“การสาธารณสุข” หมายความว่า การบริหารด้านสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพ การฟื้นฟูสมรรถภาพ การรักษาพยาบาล การควบคุมและป้องกันโรค การศึกษาวิจัยค้นคว้า การชันสูตรและการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข ตลอดจนการผลิต ศึกษา ฝึกอบรม และการพัฒนาบุคลากรสาธารณสุข

“เงินรายได้ของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข” หมายความว่า เงินบำรุงตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขหรือเงินรายรับอื่นที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

“พนักงานกระทรวงสาธารณสุข” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างและได้รับเงินค่าจ้างจากเงินรายได้ของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขตามระเบียบนี้

“สัญญาจ้าง” หมายความว่า สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ บรรดา...

ข้อ ๔ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือเป็นข้อห้ามในเรื่องใด ให้ถือว่าพนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือเป็นข้อห้ามเช่นเดียวกับข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่เรื่องใดมีกำหนดไว้แล้ว โดยเฉพาะในระเบียบนี้ หรือตามเงื่อนไขของสัญญาจ้าง หรือเป็นกรณีที่ กพส. ประกาศกำหนดให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขประเภทใดหรือตำแหน่งในกลุ่มตามลักษณะงานใด ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการในบางเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ในกรณีที่ กพส. เห็นสมควรอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการตามวรรคหนึ่งเพื่อกำหนดเป็นมาตรฐานทั่วไปให้หน่วยบริการปฏิบัติ

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

พนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๖ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขมีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ได้แก่ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเป็นงานประจำ ซึ่งเป็นการกิจหลักและภารกิจสนับสนุนทั่วไปของหน่วยบริการในด้านงานเทคนิค งานบริการ งานบริหารทั่วไป งานวิชาชีพเฉพาะ

(๒) พนักงานกระทรวงสาธารณสุขพิเศษ ได้แก่ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถหรือความเชี่ยวชาญสูงมากเป็นพิเศษ เพื่อปฏิบัติงานในเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นเฉพาะเรื่องของหน่วยบริการ หรือมีความจำเป็นต้องใช้บุคคลที่มีลักษณะดังกล่าว และไม่สามารถหาผู้ปฏิบัติที่เหมาะสมในหน่วยบริการได้

ข้อ ๗ ในการกำหนดตำแหน่งของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้กำหนดตำแหน่งโดยจำแนกเป็น ๓ กลุ่มตามลักษณะงาน ดังนี้

(๑) กลุ่มเทคนิค บริการ และบริหารทั่วไป

(๒) กลุ่มวิชาชีพเฉพาะหรือกลุ่มที่ต้องปฏิบัติงานภายใต้พระราชบัญญัติวิชาชีพ

(๓) กลุ่มเชี่ยวชาญ

ในแต่ละกลุ่มตามวรรคหนึ่ง กพส. อาจกำหนดให้มีกลุ่มย่อยเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขได้

การกำหนดให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขประเภทใดมีตำแหน่งในกลุ่มใด และการกำหนดลักษณะงานและคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่ม ให้เป็นไปตามประกาศของ กพส.

ข้อ ๘ ผู้ซึ่งจะได้รับการจ้างเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
- (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (๘) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๙) คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่ส่วนราชการกำหนดไว้ในประกาศการสรรหา หรือการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเพื่อความจำเป็นหรือเหมาะสมกับการกิจของส่วนราชการนั้น

ความใน (๑) ไม่ให้ใช้บังคับกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขชาวต่างประเทศ ซึ่งส่วนราชการจำเป็นต้องจ้างตามข้อผูกพันหรือตามความจำเป็นในการกิจของส่วนราชการ

ในกรณีที่เห็นสมควร กพส. อาจประกาศกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพิ่มขึ้น หรือกำหนดแนวทางปฏิบัติของส่วนราชการในการจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการกำหนดให้มีพนักงานกระทรวงสาธารณสุขตามระเบียบนี้

ข้อ ๙ การจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้จ้างได้ตามกรอบอัตรากำลัง โดยคำนึงถึงภารกิจ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสอดคล้องกับเป้าหมายการปฏิบัติราชการของหน่วยบริการ และต้องไม่กระทบต่อการให้บริการสุขภาพของประชาชน ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจาก กพส.

ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ การแต่งกายและเครื่องแบบปกติ ให้เป็นไปตามประกาศของ กพส. สำหรับเครื่องแบบพิธีการ ให้เป็นชุดสากลนิยม

ข้อ ๑๒ บัตรประจำตัวพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นไปตามประกาศของ กพส.

ข้อ ๑๓ วัน เวลา ทำงาน ให้เป็นไปตามที่หน่วยบริการกำหนด โดยเทียบเคียงกับลักษณะงานของตำแหน่งข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ

หมวด ๒ คณะกรรมการ

ข้อ ๑๔ ให้มีคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย ปลัดกระทรวง-
สาธารณสุขเป็นประธาน รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน และอธิบดีหรือ
หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการที่เป็นผู้แทนที่แต่งตั้งโดยปลัดกระทรวง-
สาธารณสุขอีกจำนวนเจ็ดคนจาก ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหาร ด้านกฎหมาย และด้านยุทธศาสตร์ ผู้ตรวจราชการ
กระทรวงสาธารณสุข นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป พนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข และหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านบริหารงานบุคคลระดับกระทรวงเป็นกรรมการ
และเลขานุการ กพส. โดยตำแหน่ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
การสรรหาและการเลือกสรร รวมทั้งแบบสัญญาจ้าง
 - (๒) กำหนดลักษณะงานและคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่มพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
 - (๓) ให้ความเห็นชอบกรอบอัตรากำลังพนักงานกระทรวงสาธารณสุขของหน่วยบริการ
ต่าง ๆ
 - (๔) กำหนดอัตราค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของพนักงานกระทรวง-
สาธารณสุข
 - (๕) กำหนดรูปแบบสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
 - (๖) กำหนดแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
 - (๗) วิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ระเบียบนี้ โดยสามารถมอบ
อำนาจให้คณะอนุกรรมการดำเนินการต่อไปได้ตามความเหมาะสม
 - (๘) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำการใดแทนได้
 - (๙) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือกฎหมายอื่น
- การประชุมของ กพส. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม
- ถ้าประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่
ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานแทน
- การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด
- การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการ รวมทั้งการประชุมของ
คณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ กพส.กำหนด
- ให้กลุ่มบริหารงานบุคคลเป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการบริหารพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่มาจากการแต่งตั้งให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ไม่เกินหนึ่งวาระ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการตามวรรคหนึ่งให้พ้นจากตำแหน่งในกรณีต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ประธานคณะกรรมการให้ออก โดยมีมติของคณะกรรมการให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด

หมวด ๓

ระบบการจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๑๖ การจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขและการทำสัญญาจ้าง ให้ส่วนราชการ เป็นผู้จ้าง โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กพส. กำหนด

ข้อ ๑๗ เพื่อประโยชน์ของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นหลัก พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอาจย้ายไปปฏิบัติงานในหน่วยบริการอื่นในส่วนราชการเดียวกัน โดยได้รับความยินยอมของส่วนราชการคู่สัญญา ทั้งนี้ ให้ถือว่าสัญญาจ้างเดิมยังมีผลใช้บังคับ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กพส. กำหนด

ข้อ ๑๘ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่มีตำแหน่งและลักษณะงานเช่นเดียวกับข้าราชการ อาจได้รับการแต่งตั้งจากส่วนราชการให้เป็นผู้บังคับบัญชาหรือทำหน้าที่ทำนองเดียวกับข้าราชการได้ ทั้งนี้ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับการแต่งตั้งจะมีอำนาจหน้าที่ใดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๔

ค่าจ้างและสิทธิประโยชน์

ข้อ ๑๙ ให้นำบัญชีเงินเดือนข้าราชการหรือบัญชีค่าจ้างลูกจ้างประจำมาใช้กำหนดเป็นบัญชีค่าจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขโดยอนุโลมตามลักษณะงานที่จ้าง ทั้งนี้ กพส. อาจกำหนดเงินเพิ่มอีกเพื่อเป็นเงินค่าจ้างแก่พนักงานกระทรวงสาธารณสุขโดยให้เป็นไปตามที่ กพส. กำหนด

ให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขได้รับการเพิ่มค่าจ้างและหรือค่าตอบแทนกรณีค่าจ้างเต็มอัตราตามผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในวันที่ ๑ ตุลาคม ทั้งนี้ คุณสมบัติของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่จะได้รับเงินเพิ่มค่าจ้างและหรือค่าตอบแทนตามที่ กพส. กำหนด

ข้อ ๒๐ พนักงาน...

ข้อ ๒๐ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ พื้นที่ทุรกันดาร พื้นที่พิเศษและขาดแคลนอัตรากำลังคน และเงินเพิ่มอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ค่าจ้างก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ กพส. กำหนด

ข้อ ๒๑ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขตำแหน่งใดอาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิเกี่ยวกับการลาประเภทต่าง ๆ
- (๒) สิทธิในการได้รับค่าจ้างระหว่างลา
- (๓) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลางาน
- (๔) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
- (๕) ค่าเบี้ยประชุม
- (๖) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
- (๗) สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม
- (๘) สิทธิอื่น ๆ ที่ กพส.กำหนด

หลักเกณฑ์การได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ กพส. ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๒ การพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการทำสัญญา และการชดใช้เงินกรณีรับทุนลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และต้องเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะใช้สิทธิลาศึกษาต่อได้

หมวด ๕

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๓ ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้หน่วยบริการจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป ให้นำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในกรณีดังต่อไปนี้

- (ก) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มค่าจ้าง
- (ข) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง

(๒) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขพิเศษให้กระทำในกรณีการประเมินผลสำเร็จของงานตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง หรือเพื่อต่อสัญญาจ้าง

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มค่าจ้าง และต่อสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นไปตามที่ กพส. กำหนด

ข้อ ๒๔ พนักงาน...

ข้อ ๒๔ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓ (๑) ข ให้ถือว่าสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้นั้นสิ้นสุดลง โดยให้หน่วยบริการแจ้งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้นั้น

หมวด ๖ การสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ข้อ ๒๕ สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง
- (๒) อายุครบหกสิบปี หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบนี้
- (๓) ตาย
- (๔) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓
- (๕) ถูกปลดออก หรือไล่ออก เฉพาะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- (๖) เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ (และฐานะทางการเงินของหน่วยบริการ)
- (๗) ลาออก

ข้อ ๒๖ ในระหว่างการจ้าง พนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการปฏิบัติงาน ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อหัวหน้าหน่วยบริการตามหลักเกณฑ์ที่ กพส. ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ส่วนราชการอาจมอบหมายให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขไปปฏิบัติงานนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญาจ้างได้ โดยไม่มีเหตุให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขอ้างขอเลิกสัญญาจ้างหรือเรียกร้องประโยชน์ตอบแทนใด ๆ ในการนี้ส่วนราชการอาจกำหนดให้ค่าล่วงเวลาหรือค่าตอบแทนอื่นจากการส่งไปปฏิบัติงานดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่บุคคลใดพ้นจากการเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขแล้ว หากในการปฏิบัติงานของบุคคลนั้นในระหว่างที่เป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการหรือหน่วยบริการ ให้บุคคลดังกล่าวต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว เว้นแต่ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย ในการนี้ส่วนราชการหรือหน่วยบริการอาจหักค่าจ้างหรือเงินอื่นใดที่บุคคลนั้นจะได้รับจากส่วนราชการไว้ เพื่อชำระค่าความเสียหายดังกล่าวก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ หน่วยบริการที่มีการจ้างลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่งที่มีลักษณะงานหรือหน้าที่ความรับผิดชอบที่สอดคล้องเหมือนกับตำแหน่งงานพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้แต่งตั้งคณะกรรมการของหน่วยบริการเพื่อดำเนินการประเมินลูกจ้างชั่วคราวเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานกระทรวงสาธารณสุข โดยให้ประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะของบุคคลที่เหมาะสมกับตำแหน่งงาน ประกอบกับผลการปฏิบัติงานประจำปี ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกำหนด ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ระเบียบนี้บังคับใช้

การกำหนดจำนวนพนักงานกระทรวงสาธารณสุขตามประเภทและกลุ่ม ให้ส่วนราชการหรือหน่วยบริการวิเคราะห์ภาระงานและพิจารณาการใช้กำลังคนในภาพรวมทุกประเภท (ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ จ้างเหมาบริการ) เพื่อจัดทำกรอบอัตรากำลังพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ๔ ปี เสนอ กพส. เห็นชอบภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ระเบียบนี้บังคับใช้

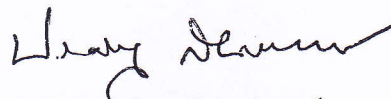
ข้อ ๓๐ หน่วยบริการที่มีการจ้างลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่งที่มีลักษณะงานหรือหน้าที่ความรับผิดชอบที่สอดคล้องเหมือนกับตำแหน่งพนักงานกระทรวงสาธารณสุข อาจได้รับการปรับเงินค่าจ้างตามประสบการณ์ โดยให้ได้รับการปรับค่าจ้างเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อทุกประสบการณ์ ๒ ปี แต่สูงสุดไม่เกิน ๕ ช่วง (๑๐ ปี)

ข้อ ๓๑ ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานกระทรวงสาธารณสุขตามข้อ ๒๑ (๖) ในระเบียบนี้ ภายในหนึ่งปี นับจากวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับโดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนเป็นการชั่วคราวให้นำข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพลูกจ้างประจำมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการตามวรรคแรกมีวาระหนึ่งปี และมีหน้าที่จัดทำร่างข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานกระทรวงสาธารณสุข โดยให้มีผลบังคับใช้ภายใน ๒ ปี นับจากวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๓๒ ให้กระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเป็นการชั่วคราว โดยมีคณะกรรมการไม่เกิน ๑๒ ท่าน โดยมีปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธาน รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ระเบียบนี้บังคับใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายประดิษฐ์ สินธวันรงค์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดสัญญาจ้าง ซึ่งต้องมีอายุครบหกสิบปี ทำให้การสิ้นสุดสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขไม่พร้อมกัน และเกิดปัญหาในการจัดทำข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข โดยให้แก้ไขเป็นสิ้นสุดสัญญาเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และมติคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน

“ข้อ ๒๕ สัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง
- (๒) สิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปี หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะ

ต้องห้ามตามระเบียบนี้

(๓) ตาย

(๔) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๓

(๕) ถูกปลดออก หรือไล่ออก เฉพาะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) เลิกจ้างเนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ (และฐานะทางการเงิน

ของหน่วยบริการ)

(๗) ลาออก”

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

๒๕:๖๓๖ ๖.

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ จึงเป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และมติคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จึงออกระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๒ การพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการทำสัญญา และการขอใช้เงินกรณีรับทุนการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขลาไปศึกษาในประเทศ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยต้องเป็นพนักงานกระทรวงสาธารณสุขมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะใช้สิทธิลาศึกษาต่อได้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ (๖) แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ (๖) เลิกจ้าง เนื่องจากหน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ หรือขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันควร”

ข้อ ๖ การกระทำใดๆ ที่ได้ปฏิบัติและเป็นไปตามความในข้อ ๑๐ และข้อ ๒๒ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และยังไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินการต่อไปจนเสร็จสิ้นกระบวนการ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

๕๙:๓๓๖.๖

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข
ที่ ๗๙๗ / ๒๕๕๙
เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้บังคับบัญชา

ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ และคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๘๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น เพื่อให้การบังคับบัญชา ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขและลูกจ้างของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปด้วยความถูกต้อง สะดวก และมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขคำสั่งดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๑/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงมีคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขและลูกจ้างในฐานะผู้อำนวยการกอง คือ

๑.๑ ราชการบริหารส่วนกลาง ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน หัวหน้าศูนย์ ผู้อำนวยการกลุ่ม และหัวหน้ากลุ่มหรือหัวหน้าหน่วยงานที่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นการภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและกำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ากอง

๑.๒ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ที่กำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ากอง คือ

- (๑) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
- (๒) สาธารณสุขอำเภอ
- (๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์
- (๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป
- (๕) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน
- (๖) ผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ
- (๘) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
- (๙) หัวหน้าสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ
- (๑๐) หัวหน้าหน่วยงานอื่นใดที่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นการภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง-

สาธารณสุขและกำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ากอง ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

ข้อ ๒ การเป็นผู้บังคับบัญชาตามคำสั่งนี้ หมายความว่า การบังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุขและลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน ซึ่งตนเป็นผู้บริหารหรือหัวหน้าของหน่วยงานนั้นและให้หมายความรวมถึง การพิจารณา การอนุมัติ การอนุญาต การสั่งการหรือการดำเนินการอื่นที่จะพึงปฏิบัติราชการในความรับผิดชอบของตน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ๑๑๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ และคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๘๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโสภณ เชนอน)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ที่ สธ. ๐๒๐๘.๐๔/ว ๖๙๒

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง การมอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

เรียน ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป

อ้างถึง ๑. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๖๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

๒. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓๗๙๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓๙๕ /๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

จำนวน ๑ ฉบับ

ตามคำสั่งที่อ้างถึง ๑ และ ๒ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ในการสั่งการ อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะงานในหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป และผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกและให้หมายรวมถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ และผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นพรัตน์วชิระ ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครด้วยความละเอียดถี่ถ้วนแล้ว นั้น

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ขอเรียนว่า สถาบันพระบรมราชชนกได้จัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ อยู่ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการ ตามพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องปรับปรุงคำสั่งใหม่ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ สามารถ Download สิ่งที่ส่งมาด้วย ผ่านเว็บไซต์กองบริหารทรัพยากรบุคคล https://hr.moph.go.th/site/hr_moph

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชุม กาญจนพิมาย)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองบริหารทรัพยากรบุคคล

โทร ๐ ๒๕๕๐ ๒๐๘๒

โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๔๙

คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ที่ ๗๙๕ / ๒๕๖๓

เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๖๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ที่ ๓๗๙๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้มีการมอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข นั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เป็นไป ด้วยความถูกต้อง สะดวก มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากขึ้น จึงเห็นควรมีการปรับปรุง คำสั่งดังกล่าวใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศ คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้าง พนักงานกระทรวงสาธารณสุข การสรรหาและการเลือกสรร รวมทั้งแบบสัญญาจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๖ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การลาออกจากการปฏิบัติงานในระหว่างสัญญาจ้างของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการ ประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มค่าจ้างและต่อสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่องการเพิ่มค่าจ้างพนักงานกระทรวง สาธารณสุขทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวง สาธารณสุข เรื่อง บัตรประจำตัวพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศคณะกรรมการบริหาร พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง สิทธิประโยชน์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การย้ายของพนักงานกระทรวง สาธารณสุขทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกคำสั่งไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ มอบอำนาจในการสั่งการ อนุญาต อนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือดำเนินการ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติราชการแทนในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

- (๑) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข
- (๒) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
- (๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์
- (๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป

ข้อ ๒ การมอบอำนาจตามข้อ ๑ เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๒.๑) ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑ (๑) การดำเนินการย้ายของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป กรณีการย้ายข้ามจังหวัดภายในเขตสุขภาพ และการย้ายข้ามจังหวัดภายนอกเขตสุขภาพ

(๒.๒) ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑ (๒) (๓) และ (๔)

(๑) แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาและเลือกสรรพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๒) ดำเนินการสรรหาและเลือกสรรพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

(๓) การจ้างโดยมีคำสั่งให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติงาน และการทำสัญญาจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๔) การอนุญาตให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปลาออกจากการปฏิบัติงาน
ในระหว่างสัญญาจ้าง

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของ
พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไปแต่ละหน่วยบริการ

(๖) การเพิ่มค่าจ้างและหรือค่าตอบแทนพิเศษให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๗) การออกบัตรประจำตัวพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๘) พิจารณาหรือสั่งการหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างในกรณี
ขาดคุณสมบัติ มีลักษณะต้องห้าม ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน หน่วยบริการเสร็จสิ้นภารกิจ
และขาดราชการติดต่อกันเกิน ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

(๙) การอนุญาตให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขที่เป็นสตรีได้รับสิทธิในการไป
ถือศีลและปฏิบัติธรรมเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๓ เดือน โดยไม่ถือเป็นวันลา

(๑๐) การอนุญาตให้พนักงานกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศ
ในระหว่างการลาหรือในระหว่างวันหยุดราชการ

(๑๑) การดำเนินการเกี่ยวกับการย้ายของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป
สำหรับการมอบอำนาจให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนั้น เป็นการมอบ
อำนาจในเรื่องการย้ายหน่วยงานในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด รวมถึงการย้ายระหว่างหน่วยงานในสังกัด
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป ในจังหวัด

(๑๒) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินและคัดเลือกพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
เพื่อประเมินเข้าสู่ตำแหน่ง หรือเข้าสู่สายงาน

ข้อ ๓ การมอบอำนาจตามคำสั่งนี้ เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะงานในหน่วยงานที่อยู่
ในความรับผิดชอบของตน

ข้อ ๔ ในการดำเนินการตามคำสั่งนี้ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี โดยเคร่งครัด โดยเฉพาะให้คำนึงถึงความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด และ
เพื่อประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

ข้อ ๕ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๑๖๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง มอบอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับการย้ายของพนักงานกระทรวงสาธารณสุขทั่วไป

(๒) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๓๗๙๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานกระทรวงสาธารณสุข

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุภูมิ กาญจนพิมาย)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง (ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง
เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

กรมเจ้าท่าได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๓๐๔/๔๐๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักงานเทศบาลตำบลอัมพวา ได้มีหนังสือขอหารือมายังสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ สาขาสมุทรสงคราม (สำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๓ สาขาสมุทรสงคราม เดิม) ในกรณีที่อธิบดีกรมเจ้าท่า (อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวิ เดิม) ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีคำสั่งมอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากเทศบาลตำบลอัมพวาออกคำสั่งทางปกครองแล้ว และไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้ถูกคำสั่ง จะต้องเสนอคำอุทธรณ์ที่ไม่เห็นด้วยไปยังผู้ใดระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือต้องเสนอคำอุทธรณ์ที่ไม่เห็นด้วยไปยังปลัดกระทรวงคมนาคมในกรณีที่ออกคำสั่งทางปกครอง ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามที่ได้รับมอบอำนาจจากกรมเจ้าท่า และในกรณีที่เทศบาลตำบลอัมพวาออกคำสั่งทางปกครองในฐานะ “เจ้าท่า” ในการเสนอคำอุทธรณ์ต้องเสนอผ่านสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ สาขาสมุทรสงคราม ก่อนหรือไม่

สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ สาขาสมุทรสงคราม พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ กำหนดคานียามของ “เจ้าท่า” หมายถึง อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย ดังนั้น การกระทำใด ๆ ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่รับมอบอำนาจ “เจ้าท่า” จากอธิบดีกรมเจ้าท่า จึงไม่น่ากระทำในฐานะเป็นอธิบดีกรมเจ้าท่า แต่เป็นการกระทำในฐานะเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์กรณีผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น ส่วนปลัดกระทรวงเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์กรณีผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า จึงเห็นว่า แม้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับมอบอำนาจ “เจ้าท่า” จากอธิบดีกรมเจ้าท่า แต่ผู้บริหารท้องถิ่นผู้ทำคำสั่งทางปกครองมิใช่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมเจ้าท่า ดังนั้น ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของอุทธรณ์จึงไม่น่าจะใช้ปลัดกระทรวงคมนาคม

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๑๓๒ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กรมเจ้าท่า พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีการ “มอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งเป็นกรณีที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการมอบหมายไว้เป็นกรณีพิเศษโดยเฉพาะ กับกรณีคำสั่ง “มอบอำนาจ” ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้อำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ยังคงมีความแตกต่างกันในผลของกฎหมายที่เป็นประเด็นปัญหาในการขอหารือ กล่าวคือ

๑. กรณีการ “มอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งเป็นไปตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ที่บัญญัติว่า “เจ้าท่า” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยวินิจฉัยไว้ตามเรื่องเสร็จที่ ๒๗/๒๕๓๐ สรุปความว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๓ บัญญัตินิยามคำว่า “เจ้าท่า” หมายความว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย” ฉะนั้น ผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมายจึงเป็นผู้ที่กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยระบุแต่งตั้งให้เป็นเจ้าท่าโดยตรงแล้ว และเนื่องจากในพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้มีบทบัญญัติใดจำกัดการมอบหมายของอธิบดีกรมเจ้าท่าไว้ว่า จะต้องมอบหมายให้แก่บุคคลใดโดยเฉพาะ อธิบดีกรมเจ้าท่าจึงอาจมอบหมายให้ข้าราชการสังกัดกรมเจ้าท่าหรือข้าราชการสังกัดส่วนราชการอื่นเป็นเจ้าท่าได้ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ นั้น มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการ “มอบหมาย” ไว้เป็นกรณีพิเศษโดยเฉพาะแล้วโดยจะมอบหมายให้บุคคลใดเป็น “เจ้าท่า” ก็ได้ตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่าจะเห็นสมควร และการที่บุคคลใดได้รับมอบหมายให้เป็น “เจ้าท่า” บุคคลนั้นก็มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ ในส่วนที่รับมอบหมายตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังเช่นเป็นอำนาจของตนเอง หากใช่เป็นการทำการแทนอธิบดีกรมเจ้าท่าแต่อย่างใดไม่ กรณีนี้จึงมิใช่เป็นเรื่องการมอบอำนาจตามข้อ ๔๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ (ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔) ซึ่งมุ่งหมายถึงการมอบให้ผู้อื่นหนึ่งผู้ใดมีอำนาจกระทำการแทนผู้มอบ ฉะนั้น ผู้รับมอบจึงมิได้มีอำนาจเป็นของตนเองขึ้นมาด้วยแต่อย่างใด

โดยในการปฏิบัติราชการทางปกครองของสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาในฐานะผู้ทำคำสั่งทางปกครองตามที่รับ “มอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ จากอธิบดีกรมเจ้าทานั้น เป็นไปโดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ ๖๙๔/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ เมื่อพิจารณาคำอุทธรณ์แล้วไม่เห็นด้วย สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเสนอเรื่องผ่านสำนักกฎหมาย กรมเจ้าท่า เพื่อให้เสนอปลัดกระทรวงคมนาคมพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ตามนัยของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. กรณีการ “มอบอำนาจ” “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการออกคำสั่งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และแผนกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งมีประเด็นปัญหาที่ต้องพิจารณาว่าการออกคำสั่งมอบอำนาจของอธิบดีกรมเจ้าท่า ตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ที่ ๓๒๐/๒๕๔๗ และคำสั่ง ที่ ๔๔๒/๒๕๔๗ ในลักษณะที่มีบทบัญญัติแสดงอำนาจตามกฎหมายในการออกคำสั่งว่า “อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (อธิบดีกรมเจ้าท่า ปัจจุบัน) “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้...” และการออกคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๑๘๕/๒๕๔๘ ที่มีบทบัญญัติว่า “อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ จึงมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้...” นั้น เป็นการ “มอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ หรือเป็นการออกคำสั่ง “มอบอำนาจ” ที่อยู่ในบังคับต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งปัจจุบันมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการมอบอำนาจไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

ดังนั้น เพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการทางปกครองให้ถูกต้องตามกฎหมาย กรมเจ้าท่าจึงขอหารือว่า

๑. คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๓๒๐/๒๕๔๗ คำสั่ง ที่ ๔๔๒/๒๕๔๗ และคำสั่ง ที่ ๑๘๕/๒๕๔๘ เป็นการ “มอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ หรือเป็นคำสั่ง “มอบอำนาจ” ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งสองกรณีได้แก่ผู้ใด

๒. หากคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งมอบอำนาจ จะอยู่ในบังคับที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขคำสั่งให้ครบถ้วนและถูกต้องตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยหรือไม่ อย่างไร

๓. ในกรณีที่เทศบาลตำบลอัมพวา ออกคำสั่งทางปกครองในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ การเสนอคำอุทธรณ์เพื่อให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ พิจารณา ต้องเสนอผ่านสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ สาขาสมุทรสงคราม ด้วยก่อนหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมเจ้าท่า โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.ร.) ผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมเจ้าท่า) และผู้แทนเทศบาลตำบลอัมพวา เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นว่า สมควรที่จะพิจารณาในเบื้องต้นเสียก่อนว่า บทนิยามคำว่า “เจ้าท่า” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ หมายความว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย” นั้น เป็น “การมอบอำนาจ” หรือ “การมอบหมาย” กล่าวคือ

หลักการของ “การมอบอำนาจ” ตามมาตรา ๓๘^๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับบทนิยามคำว่า “มอบอำนาจ” ในมาตรา ๓^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจไว้ว่า ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้มอบอำนาจย่อมมีดุลพินิจที่จะมอบอำนาจให้แก่ผู้รับมอบอำนาจ ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนตามที่ได้รับมอบอำนาจในเรื่องนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ซึ่งการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในกรณีนี้จะกระทำได้ต่อเมื่อผู้มอบอำนาจต้องเป็นผู้มีอำนาจหรือใช้อำนาจหรือสั่งการได้ตามกฎหมาย แต่ได้มอบอำนาจให้บุคคลอื่นปฏิบัติราชการแทนตน และบุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจนั้นสามารถลงนามในฐานะผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ใช้อำนาจได้ อย่างไรก็ตาม หลักของการมอบอำนาจนี้เนื่องจากผู้มอบอำนาจยังต้องรับผิดชอบในอำนาจของตน ผู้มอบอำนาจจึงต้องคำนึงถึงขีดความสามารถ ความรับผิดชอบ และความเหมาะสมตามสภาพของตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจ รวมทั้งสามารถวางแผนทาง กำหนดรายละเอียด และกำกับดูแลวิธีปฏิบัติ

^๑ มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตลอดจนการมอบอำนาจให้ทำนิติกรรมสัญญา พ้องคดีและดำเนินคดี หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจหรือที่ผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายที่บัญญัติให้ต้องออกไปอนุญาตหรือที่บัญญัติผู้ที่มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจมอบอำนาจให้ข้าราชการซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ตามที่เห็นสมควร หรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ในกรณีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบอำนาจได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้มอบอำนาจกำหนด

ในกรณีตามวรรคสาม เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนจะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดรายชื่อกฎหมายที่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวอาจมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็ได้

การมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือ

^๒ มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“มอบอำนาจ” หมายความว่า การที่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด เว้นแต่การอนุญาตตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มอบอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นใดตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน

ราชการเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหรือลักษณะของงานที่ได้รับมอบด้วย

สำหรับ “การมอบหมาย” นั้น เมื่อมาตรา ๓๘^๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้เฉพาะหลักเกณฑ์ของ “การมอบอำนาจ” ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติราชการแทนเท่านั้น ดังนั้น หากเป็นกรณีที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีใด ได้กำหนดเรื่องการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นไว้แล้ว ก็ย่อมเป็นไปตามนั้น เนื่องจากเป็นอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมาย โดยผู้มอบหมายสามารถมอบหมายให้ผู้อื่นเป็นผู้ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการได้ โดยผู้ได้รับมอบหมายสามารถใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจและใช้อำนาจในนามตนเองภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของการมอบหมายนั้น ๆ หรือตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ เช่น มาตรา ๑๖^๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการน้ำบาดาลในเขตน้ำบาดาลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินในเขตน้ำบาดาลนั้นหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย” หรือ มาตรา ๖^๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่บัญญัติว่า “ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นนายทะเบียนกลางมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งระหว่างจังหวัดและการขนส่งระหว่างประเทศ” ซึ่งกรณีนี้จะไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ของ มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

ดังนั้น จากกรณีข้อหาหรือของกรมเจ้าท่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) จึงแยกพิจารณาเป็น ๔ ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๓๒๐/๒๕๔๗ คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๔๒/๒๕๔๗ และคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำ

^๓ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๔ มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการน้ำบาดาลในเขตน้ำบาดาลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินในเขตน้ำบาดาลนั้นหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การขออนุญาต การอนุญาต การขอใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตหรือออกใบอนุญาต รวมทั้งการไม่อนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตจะต้องกระทำไปแล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๕ มาตรา ๖ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นนายทะเบียนกลางมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งระหว่างจังหวัดและการขนส่งระหว่างประเทศ

ให้นายทะเบียนกลางเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเขตกรุงเทพมหานคร

ให้ขนส่งจังหวัดเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเขตจังหวัดของตน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนกลางมีอำนาจมอบหมายกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำแทนได้

การมอบหมายตามวรรคสี่ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

และพาณิชย์นาวิ ที่ ๑๘๕/๒๕๔๘ เป็น “การมอบหมาย” อำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ หรือเป็นคำสั่ง “มอบอำนาจ” ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เห็นว่า เมื่อมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ได้กำหนดบทนิยามของคำว่า “เจ้าท่า” หมายความว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย” ไว้แล้ว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดเรื่องการมอบหมายไว้เป็นการเฉพาะแล้ว โดยจะมอบหมายให้ผู้ใดก็ตามเป็นเจ้าท่าได้ตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่าจะเห็นสมควร เนื่องจากในการปฏิบัติราชการหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติหลายมาตราที่กำหนดให้ผู้มีฐานะเป็นเจ้าท่าต้องปฏิบัติราชการดำเนินการหรือใช้ดุลพินิจตามกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเข้าถึงพื้นที่ได้โดยตรง เมื่ออธิบดีกรมเจ้าท่าใช้อำนาจตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ “มอบหมายให้ผู้อื่น” เป็นผู้ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นก็มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังเช่นเป็นอำนาจของตนเอง โดยผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมายจะมีฐานะเป็น “เจ้าท่า” ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยเช่นเดียวกับอธิบดีกรมเจ้าท่าและไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมเจ้าท่า ดังนั้น การมอบหมายในกรณีตามข้อหาหรือนี้จึงไม่ใช่เรื่องการมอบอำนาจให้ผู้ใดผู้หนึ่งมีอำนาจกระทำการแทน และไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขเรื่อง “การมอบอำนาจ” ตามมาตรา ๓๘^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้เคยให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จ ที่ ๒๗/๒๕๓๐^๗ และเรื่องเสร็จ ที่ ๖๙๗/๒๕๕๑^๘

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ได้ออกคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวิ ที่ ๓๒๐/๒๕๔๗ และคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวิ ที่ ๔๔๒/๒๕๔๗ และคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวิ ที่ ๑๘๕/๒๕๔๘ เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดอำนาจหน้าที่และแนวทางการปฏิบัติงานในฐานะเจ้าท่าให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อรองรับการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครอง

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๗ บันทึก เรื่อง การมอบหมายให้จังหวัดเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๙๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๘ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๔๘ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ส่วนท้องถิ่น และแม้ว่าคำสั่งดังกล่าวข้างต้นจะเป็น “การมอบอำนาจ” ก็ไม่เข้าหลักเกณฑ์การมอบอำนาจ เนื่องจากเป็น “การมอบหมาย” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น หากผู้บริหารเทศบาลตำบลอัมพวาซึ่งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมเจ้าท่า ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ แล้ว ก็มีฐานะเป็น “เจ้าท่า” เช่นเดียวกับอธิบดีกรมเจ้าท่า โดยไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมเจ้าท่า

ประเด็นที่สอง ผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้แก่ผู้ใด เมื่อได้พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า หากผู้บริหารเทศบาลตำบลอัมพวาซึ่งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมเจ้าท่าให้มีฐานะเป็น “เจ้าท่า” เช่นเดียวกับอธิบดีกรมเจ้าท่าแล้ว และหากผู้บริหารเทศบาลตำบลอัมพวาออกคำสั่งทางปกครองใด ๆ ให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของหรือครอบครองสิ่งปลูกสร้างที่รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปภายในระยะเวลาที่กำหนด และถ้าผู้รับคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยและได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าว กรณีนี้ผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้น จะต้องเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ ตามข้อ ๒ (๑๐)^๙ แห่งกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ประเด็นที่สาม เมื่อพิจารณาในประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สองแล้วว่า กรณีนี้เป็นเรื่องการมอบหมาย ซึ่งไม่ได้อยู่ในหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่ต้องพิจารณาในประเด็นนี้

ประเด็นที่สี่ การเสนอคำอุทธรณ์ไปยังผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ จะต้องเสนอผ่านสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ สาขาสมุทรสงคราม ก่อนหรือไม่ นั้น เมื่อพิจารณาในประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สองแล้วว่า ผู้บริหารเทศบาลตำบลอัมพวาซึ่งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมเจ้าท่าให้มีฐานะเป็น “เจ้าท่า” และผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีนี้คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ดังนั้น ในการเสนอคำอุทธรณ์จึงไม่ต้องเสนอผ่านสำนักงานเจ้าท่า

^๙ ข้อ ๒ การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑.๐๐

๑.๐๐

(๑๐) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือ คณะผู้บริหารท้องถิ่น

๑.๐๐

๑.๐๐

ภูมิภาคที่ ๓ สาขาสมุทรสงครามอีก ทั้งนี้ ตามข้อ ๒ (๑๐)^{๑๐} แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) มีข้อสังเกตด้วยว่า เพื่อให้การมอบหมายตามนัยคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีดังกล่าวมีความชัดเจนทั้งในข้อกฎหมายและในทางปฏิบัติ สมควรที่อธิบดีกรมเจ้าท่าจะพิจารณาดำเนินการแก้ไขคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเพื่อให้สอดคล้องกับหลักกฎหมายที่ได้วินิจฉัยไว้แล้ว

(นายอัษฎพร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙, ข้างต้น

ผลทางกฎหมายของการมอบหมายอำนาจในการปฏิบัติราชการ*

๑. บทนำ

ในปัจจุบัน ผู้ปฏิบัติงานในส่วนราชการของไทยยังมีความสับสนเกี่ยวกับผลทางกฎหมายของ “การมอบหมาย” อำนาจในการปฏิบัติราชการตามที่กฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้ กับ “การมอบอำนาจ” ในการปฏิบัติราชการตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน โดยบางคนเข้าใจว่า “การมอบหมาย” อำนาจในการปฏิบัติราชการตามที่กฎหมายใดบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ คือ “การมอบอำนาจ” ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในลักษณะตัวการตัวแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพียงแต่กฎหมายกำหนดชื่อเรียกแตกต่างกันเท่านั้น ในบทความเรื่องนี้ จะได้นำเสนอผลทางกฎหมายเกี่ยวกับการมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการของประเทศออสเตรเลีย และผลทางกฎหมายเกี่ยวกับ “การมอบหมาย” และ “การมอบอำนาจ” ในการปฏิบัติราชการ ตามแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการของไทยต่อไป

๒. ผลทางกฎหมายเกี่ยวกับการมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการของประเทศออสเตรเลีย

หลักการใช้อำนาจหน้าที่และการปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศออสเตรเลีย มีอยู่ด้วยกัน ๓ วิธี^๑

(๑) บุคคลที่เป็นเจ้าของอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเป็นผู้ใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจนั้นด้วยตนเอง

(๒) กรณีที่กฎหมายมีบทบัญญัติกำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้สามารถมอบอำนาจหน้าที่หรือภารกิจนั้นให้แก่บุคคลอื่นได้ ด้วยวิธีการมีหนังสือแต่งตั้งหรือหนังสือมอบอำนาจ (instrument of delegation) การใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจนั้นเป็นการกระทำในนามของผู้รับมอบอำนาจนั้นเอง ทั้งนี้ มาตรา ๔๒^๒ ของ The Interpretation of Legislation Act 1984 ได้อธิบาย

*โดยนางกรรรา บุญศิริ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ สำนักกฎหมายปกครอง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ความเห็นใด ๆ ของผู้เขียนที่แสดงไว้ในบทความนี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน)

^๑Victorian Government Solicitor's Office, Client Newsletter Current Issues in Delegations, May 2008 <<http://www.vgso.vic.gov.au/sites/default/files/Adminlaw.pdf>>

^๒42 Exercise of delegated powers

(1) Where the discharge, exercise or performance by a person of a responsibility, power, authority, duty or function under an Act or subordinate instrument is dependent upon the opinion, belief or state of mind of that person in relation to a matter and the responsibility, power, authority, duty or function is, in accordance with the Act or subordinate instrument, delegated, the delegate may, unless the contrary intention appears, discharge, exercise or perform the responsibility, power, authority, duty or function upon the delegate's own opinion, belief or state of mind (as the case requires) in relation to that matter.

เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบ ว่า หากการใช้อำนาจหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ ปฏิบัติภารกิจ หรือ แสดงความรับผิดชอบ ตามกฎหมายต้องขึ้นอยู่กับความคิดเห็น ความเชื่อ หรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ หน้าที่ ภารกิจ หรือความรับผิดชอบที่ได้รับมอบตามกฎหมาย ผู้รับมอบ อำนาจอาจใช้อำนาจหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจหรือแสดงความรับผิดชอบที่ได้รับมอบ ตามความคิดเห็น ความเชื่อ หรือความรู้สึกนึกคิดของผู้รับมอบอำนาจ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ เว้นแต่ จะขัดแย้งกับเจตนาที่ปรากฏไว้โดยชัดแจ้ง

(๓) กรณีที่กฎหมายไม่ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจไว้เป็นการเฉพาะ และ อำนาจหน้าที่หรือภารกิจนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารราชการ (administrative nature) บุคคลที่เป็น เจ้าของอำนาจหน้าที่หรือภารกิจดังกล่าวโดยชอบด้วยกฎหมายอาจมอบอำนาจหน้าที่หรือภารกิจนั้น โดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายให้กับบุคคลอื่น เพื่อดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติภารกิจนั้นในนาม ของบุคคลที่เป็นเจ้าของอำนาจหน้าที่หรือภารกิจนั้น ในลักษณะตัวการตัวแทน ทั้งนี้ โดยหลักการใช้อำนาจหน้าที่ เจ้าของอำนาจหน้าที่จะต้องเป็นผู้ใช้อำนาจหรือปฏิบัติหน้าที่นั้นด้วยตนเอง หากกฎหมาย ไม่ได้มีบทบัญญัติโดยชัดแจ้งว่าให้สามารถมอบอำนาจ หน้าที่ หรือภารกิจกับผู้อื่นได้ แต่ใน บางสถานการณ์ โดยเฉพาะกรณีที่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร ราชการ และเป็นงานประจำ ผู้บังคับบัญชาอาจมอบอำนาจโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายให้กับ ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ แม้จะไม่มีกฎหมายบัญญัติเรื่องการมอบ อำนาจไว้โดยเฉพาะ แต่การมอบอำนาจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่แทน ไม่ได้ทำให้ผู้บังคับบัญชา ที่เป็นเจ้าของอำนาจหน้าที่นั้นหลุดพ้นจากอำนาจหน้าที่ของตน โดยต้องถือว่าผู้ใต้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบ อำนาจโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยาย ใช้อำนาจหรือปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในฐานะตัวแทนของบุคคลที่เป็น เจ้าของอำนาจหน้าที่ ซึ่งทางวิชาการเรียกหลักนี้ว่า “Carltona principle”^๓

๓. ผลทางกฎหมายเกี่ยวกับ “การมอบหมาย” อำนาจในการปฏิบัติราชการ ตามแนวความเห็นของ คณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่ปัจจุบันส่วนราชการต่างมีภารกิจในการดำเนินงานตามกฎหมายเฉพาะต่าง ๆ มากมาย และเป็นการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายทั่วทุกท้องที่ของประเทศไทย การจะให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด ตำแหน่งหนึ่งตามที่กฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมาย เฉพาะบัญญัติไว้แต่เพียงผู้เดียว ก็จะเป็นการเกินกำลังความสามารถของบุคคลคนเดียว ทำให้การบังคับใช้ กฎหมายไม่เกิดประสิทธิภาพ อีกทั้งไม่เป็นการอำนวยความสะดวกกับประชาชนในการติดต่อส่วนราชการ กฎหมายเฉพาะหลายฉบับ จึงมีบทบัญญัติกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สามารถ มอบหมายอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ได้ด้วย เพื่อเป็นการกระจายอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติ ราชการ เช่น พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดให้อธิบดี กรรมการขนส่งทางบกหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรรมการขนส่งทางบกมอบหมายเป็นนายทะเบียนกลาง หรือ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

^๓“Carltona principle” เป็นหลักกฎหมายที่มาจากคดี *Carltona Pty Ltd v Commissioners of Works* [1943] 2 A11 ER 560 ซึ่งยอมรับกันว่า เจ้าหน้าที่รัฐบาลหรือองค์กรที่มีตัวแทนภายในส่วนราชการ อาจได้รับ มอบให้ปฏิบัติภารกิจบางอย่างโดยไม่มีการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการ ด้วยเหตุผลที่ว่า “ไม่มีหัวหน้าส่วนราชการ หลุดพ้นจากภาระหน้าที่ทั้งหมดที่ต้องดำเนินการในนามของตน...”

การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๓ ได้บัญญัติบทนิยามคำว่า “เจ้าท่า” หมายความว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย” หรือพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๔ ได้บัญญัติบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่อำเภอหรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่จังหวัด แล้วแต่กรณี ถ้าในจังหวัดใด ไม่มีเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่จังหวัดให้หมายความว่าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือ พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๔ ได้บัญญัติบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือบุคคลอื่นใดผู้กระทำการเพื่อประโยชน์ของรัฐ ซึ่งมีอำนาจในการเวนคืน หรือควบคุมการเวนคืน และมาตรา ๑๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นได้ก่อนที่จะมีการเวนคืน...” ซึ่งการที่กฎหมายเฉพาะ มีบทบัญญัติลักษณะดังกล่าว และผู้ดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ ให้กับผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ได้ด้วย กรณีจึงเกิดข้อสงสัยว่า ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายอำนาจจากผู้ดำรง ตำแหน่งใด ๆ ตามกฎหมายเฉพาะ ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ทำนองเดียวกับการมอบ อำนาจในการปฏิบัติราชการแทนตามตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดินอย่างนั้นหรือไม่

จากการศึกษาความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ผ่านมา พบว่า คณะกรรมการ กฤษฎีกามีความเห็นเกี่ยวกับ “การมอบหมาย” อำนาจในการปฏิบัติราชการ เป็น ๒ แนวทาง

แนวทางแรก เห็นว่า กรณีที่กฎหมายเฉพาะมีบทบัญญัติกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด มีอำนาจหน้าที่ใด ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด และยังกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นสามารถมอบหมายให้ ผู้อื่นใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ได้ กรณีนี้ต้องถือว่าผู้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่แทน ผู้มอบหมาย ในลักษณะเดียวกับหลักตัวการตัวแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่การกระทำ ของตัวแทนเป็นการกระทำในนามของตัวการและเพื่อประโยชน์ของตัวการ ซึ่งแนวทางนี้ มีความเห็นของ คณะกรรมการกฤษฎีการองรับเพียงเรื่องเดียว คือ บันทึกร เรื่อง การร้องปัญหาการออกใบอนุญาต ประกอบการขนส่ง ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ (เรื่องเสร็จที่ ๒๑๒/๒๕๒๗) โดย คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) มีความเห็นสรุปได้ว่า เมื่อพิจารณามาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว จะเห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ว่า ความใน มาตรา ๖ นั้น หมายความว่า อธิบดีเป็นนายทะเบียนกลางโดยกฎหมายให้อำนาจ ส่วนคำว่า ผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายนั้น หมายความว่า เป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีในฐานะนายทะเบียนกลาง จึงเห็นได้ว่า อธิบดีคงมี อำนาจเป็นนายทะเบียนกลางอยู่ตลอดไป ซึ่งอาจมอบหมายหรือถอนการมอบหมายเสียเมื่อใดก็ได้ และ อาจมอบหมายให้ผู้รับมอบหมายหลายคนก็ได้ ถ้ากิจการของนายทะเบียนกลางอาจแยกเป็นราชการ ส่วนต่าง ๆ ได้ และการมอบหมายให้กระทำการกิจการที่กฎหมายให้อำนาจนั้น ผู้รับมอบอำนาจย่อมอยู่ใน สถานะตัวแทนซึ่งต้องปฏิบัติตามคำสั่งแสดงออกชัดหรือโดยปริยายของตัวการ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา ๘๐๗ ดังนั้น เมื่ออธิบดีจะมอบหมายให้บุคคลใดเป็นนายทะเบียนกลางไปแล้ว อธิบดี ก็ยังคงมีฐานะเป็นนายทะเบียนกลางตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้อยู่ตลอดไป

แนวทางที่สอง เห็นว่า กรณีที่กฎหมายเฉพาะมีบทบัญญัติกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดมี อำนาจหน้าที่ใด ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด และยังกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นสามารถมอบหมายให้ผู้อื่น ใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ได้ กรณีนี้ไม่ใช่ว่าการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการบริหาร ราชการแผ่นดิน ที่ผู้รับมอบอำนาจปฏิบัติราชการแทนหรือทำการแทนผู้มอบอำนาจ ในลักษณะตัวการ ตัวแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่จะต้องถือว่า ผู้ได้รับมอบหมายมีอำนาจหน้าที่ตามที่

กฎหมายบัญญัติไว้ดังเช่นเป็นอำนาจของตนเอง โดยผู้ได้รับมอบหมายสามารถใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจ และใช้อำนาจในนามตนเองภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของการมอบหมายนั้น ๆ หรือตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งแนวทางนี้ มีความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาการรองรับหลายเรื่องด้วยกัน เช่น

(๑) บันทึก เรื่อง การตั้งกรรมการสอบสวนข้าราชการ (อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวง) (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๒/๒๔๙๓)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายกองที่ ๑) ได้ให้ความเห็นสรุปได้ว่า ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ บัญญัติว่า การตั้งกรรมการทำการสอบสวนข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น ถ้าข้าราชการที่ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการชั้นเอกหรือชั้นพิเศษ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้สั่งตั้งกรรมการ โดยบทบัญญัติมาตรานี้เป็นที่เห็นได้ว่า ผู้มีอำนาจสั่งตั้งกรรมการสอบสวนข้าราชการชั้นเอกหรือชั้นพิเศษที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยนั้น อาจเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้ หรืออาจเป็นผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้ แต่ไม่ว่าจะเป็นอำนาจของผู้ใด ก็จะต้องถือว่าเป็นอำนาจเฉพาะตัวผู้นั้น กล่าวคือ ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมิได้มอบหมายให้แก่ใคร อำนาจนั้นก็อยู่แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโดยเฉพาะ ถ้าได้มอบแก่ผู้บังคับบัญชาไป อำนาจนั้นก็ตกอยู่แก่ผู้รับมอบ ทั้งนี้ จะต้องถือว่าใครจะทำแทนใครหาได้ไม่

(๒) บันทึก เรื่อง หารื้อปัญหากฎหมายตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ (ปัญหาการแต่งตั้งเจ้าท่า เจ้าพนักงานออกใบอนุญาต และเจ้าพนักงานนำร่อง) (เรื่องเสร็จที่ ๙๗/๒๕๒๘)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ให้ความเห็นสรุปได้ว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๓ ได้บัญญัติบทนิยามคำว่า “เจ้าท่า” ไว้ว่า “เจ้าท่า” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่า หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย ฉะนั้น อธิบดีกรมเจ้าท่า หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย จึงเป็นผู้ที่กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยระบุแต่งตั้งเป็นเจ้าท่าแล้ว

(๓) บันทึก เรื่อง การมอบหมายให้จังหวัดเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ (เรื่องเสร็จที่ ๒๗/๒๕๓๐)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ให้ความเห็นสรุปได้ว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๓ ได้บัญญัติบทนิยามคำว่า “เจ้าท่า” ไว้ว่า “เจ้าท่า” หมายความว่า “อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย” จึงเป็นกรณีที่พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ๓ ได้บัญญัติเกี่ยวกับวิธีการ “มอบหมาย” ไว้เป็นกรณีพิเศษ โดยเฉพาะแล้ว โดยจะมอบหมายให้บุคคลใดเป็น “เจ้าท่า” ก็ได้ตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่าจะเห็นสมควร และ การที่บุคคลใดได้รับมอบหมายให้เป็น “เจ้าท่า” บุคคลนั้นก็มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ ในส่วนที่ได้รับมอบหมายตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังเช่นเป็นอำนาจของตนเอง หาใช่เป็นการทำการแทนอธิบดีกรมเจ้าท่าแต่อย่างใดไม่ ในกรณีเช่นนี้จึงมิใช่เป็นเรื่องการมอบอำนาจตามข้อ ๔๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งมุ่งหมายถึงการมอบให้ผู้หนึ่งผู้ใดมีอำนาจไปกระทำการแทนผู้มอบ ผู้รับมอบจึงมิได้มีอำนาจเป็นของตนเองขึ้นมาด้วยแต่อย่างใด อีกทั้งบุคคลที่อธิบดีจะมอบ

อำนาจเพื่อให้ปฏิบัติราชการแทนได้นั้นมีจำกัดเฉพาะผู้ที่ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกับผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้น ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ หากเป็นผู้ที่อธิบดีจะมอบอำนาจให้ได้ไม่ เมื่อความมุ่งหมายในเรื่องนี้ของบทกฎหมายทั้งสองแตกต่างกัน กรณีจึงย่อมไม่อาจนำบทบัญญัติข้อ ๔๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๘ มาใช้บังคับแก่การมอบหมายให้บุคคลใดเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ฯ

(๔) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง (ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) (เรื่องเสร็จที่ ๗๔/๒๕๕๔)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้อธิบายข้อความคิดทางกฎหมายเกี่ยวกับ “การมอบหมาย” และ “การมอบอำนาจ” สรุปได้ว่า หลักการของ “การมอบอำนาจ” ตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับบทนิยามคำว่า “มอบอำนาจ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจไว้ว่า ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้มอบอำนาจย่อมมีดุลพินิจที่จะมอบอำนาจให้แก่ผู้รับมอบอำนาจ ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนตามที่ได้รับมอบอำนาจในเรื่องนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ซึ่งการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในกรณีนี้จะกระทำต่อเมื่อผู้มอบอำนาจต้องเป็นผู้มีอำนาจหรือใช้อำนาจหรือสั่งการได้ตามกฎหมาย แต่ได้มอบอำนาจให้บุคคลอื่นปฏิบัติราชการแทนตน และบุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจนั้นสามารถลงนามในฐานะผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ใช้อำนาจได้ อย่างไรก็ตาม หลักของการมอบอำนาจนี้ เนื่องจากผู้มอบอำนาจยังต้องรับผิดชอบในอำนาจของตน ผู้มอบอำนาจจึงต้องคำนึงถึงขีดความสามารถ ความรับผิดชอบ และความเหมาะสมตามสภาพของตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจ รวมทั้งสามารถวางแผนทาง กำหนดรายละเอียด และกำกับดูแลวิธีปฏิบัติราชการเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหรือลักษณะของงานที่ได้รับมอบด้วย

สำหรับ “การมอบหมาย” นั้น เมื่อมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้เฉพาะหลักเกณฑ์ของ “การมอบอำนาจ” ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติราชการแทนเท่านั้น ดังนั้น หากเป็นกรณีที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีใด ได้กำหนดเรื่องการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นไว้แล้ว ก็ย่อมเป็นไปตามนั้น เนื่องจากเป็นอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมาย โดยผู้มอบหมายสามารถมอบหมายให้ผู้อื่นเป็นผู้ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการได้ โดยผู้ได้รับมอบหมายสามารถใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจและใช้อำนาจในนามตนเองภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของการมอบหมายนั้น ๆ หรือตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ เช่น มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการน้ำบาดาลในเขตน้ำบาดาลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินในเขตน้ำบาดาลนั้นหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย” หรือมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่บัญญัติว่า “ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นนายทะเบียนกลางมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่ง

ระหว่างจังหวัดและการขนส่งระหว่างประเทศ” ซึ่งกรณีนี้จะไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น หากผู้บริหารเทศบาลตำบลอัมพวาซึ่งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมเจ้าท่า ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ แล้ว ก็มีฐานะเป็น “เจ้าท่า” เช่นเดียวกับอธิบดีกรมเจ้าท่า โดยไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมเจ้าท่า ซึ่งหากผู้บริหารเทศบาลตำบลอัมพวาออกคำสั่งทางปกครองใด ๆ ให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของหรือครอบครองสิ่งปลูกสร้างที่รुक้ำลำนํ้ารือถนนสิ่งปลูกสร้างออกไปภายในระยะเวลาที่กำหนด และถ้าผู้รับคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยและได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าว กรณีนี้ผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้น จะต้องเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ ตามข้อ ๒ (๑๐) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔

(๕) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (เรื่องเสร็จที่ ๕๐๒/๒๕๕๔)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้ให้ความเห็นสรุปได้ว่า หากกฎหมายใดมีบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการ “มอบหมาย” ไว้เป็นกรณีพิเศษโดยเฉพาะแล้ว บุคคลที่ได้รับมอบหมายย่อมมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ ในส่วนที่ได้รับมอบหมายตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังเช่นเป็นอำนาจของตนเอง หาใช่เป็นการทำแทนผู้มอบหมายแต่อย่างใด ส่วนการมอบอำนาจนั้น มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนเพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยแยกกรณีการมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการทั่วไปตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง กับการมอบอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายที่กำหนดให้ต้องออกใบอนุญาตหรือที่กำหนดผู้มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม โดยในการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการทั่วไปนั้น ผู้มีอำนาจอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นได้โดยไม่จำกัดตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ถ้ากฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ก็ต้องมอบอำนาจให้บุคคลที่กฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีดังกล่าวกำหนด สำหรับกรณีการมอบอำนาจในการอนุญาตนั้น ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจสามารถที่จะมอบอำนาจให้ข้าราชการซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาและผู้ว่าราชการจังหวัด หรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดก็ได้ ดังนั้น ความมุ่งหมายในเรื่องการมอบหมายและการมอบอำนาจมีความแตกต่างกัน จึงมีอาจนำบทบัญญัติตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้บังคับกับการมอบหมายตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะได้

โดยที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการมอบหมายไว้เป็นการเฉพาะ โดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่อำเภอหรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่จังหวัด แล้วแต่กรณี ถ้าในจังหวัดใดไม่มีเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่จังหวัด ให้หมายความว่าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย แต่เนื่องจากในปัจจุบันปรากฏข้อเท็จจริงว่าไม่มีตำแหน่ง

เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่อำเภอหรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่จังหวัดปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาค ดังนั้น ตามบทนิยามดังกล่าว เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จึงได้แก่ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และผู้ซึ่งอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มอบหมาย นอกจากนี้ ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติใดจำกัดการมอบหมายไว้ว่าต้องมอบหมายให้กับบุคคลใด โดยเฉพาะเจาะจง อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงอาจมอบหมายให้ข้าราชการสังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือข้าราชการสังกัดส่วนราชการอื่นเป็นเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้ โดยไม่ต้องนำเรื่องการมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจฯ มาใช้บังคับ

๔. บทวิเคราะห์

ตามที่ได้นำเสนอผลทางกฎหมายเกี่ยวกับ “การมอบหมาย” อำนาจในการปฏิบัติราชการตามแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาข้างต้น เห็นได้ว่า ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในแนวทางแรก (เรื่องเสร็จที่ ๒๑๒/๒๕๒๗) ที่เห็นว่า การมอบหมายอำนาจให้ผู้ใดปฏิบัติราชการตามกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้ ต้องถือว่าผู้ได้รับมอบหมายปฏิบัติราชการแทนผู้มอบหมายทำนองเดียวกับการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นหลักการเดียวกับตัวการตัวแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ถูกกลับความเห็นโดยความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในแนวทางที่สองที่เห็นว่า การมอบหมายอำนาจในการปฏิบัติราชการมีความแตกต่างจากการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ผู้ได้รับมอบหมายมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติไว้ดังเช่นเป็นอำนาจของตนเอง ไม่ได้ปฏิบัติราชการแทนหรือทำการแทนผู้มอบหมายอำนาจ ผู้ได้รับมอบหมายสามารถใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจและใช้อำนาจในนามตนเองภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของการมอบหมายนั้น ๆ หรือตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะได้

นอกจากนี้ หากเปรียบเทียบกับผลทางกฎหมายเกี่ยวกับการมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการของประเทศออสเตรเลีย เห็นได้ว่า “การมอบหมาย” อำนาจในการปฏิบัติราชการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในแนวทางที่สอง สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการมอบอำนาจหน้าที่ให้กับบุคคลอื่นตามที่มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้ของประเทศออสเตรเลีย ที่ผลของการมอบอำนาจทำให้ผู้รับมอบสามารถใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ในนามของผู้รับมอบอำนาจนั้นเอง ไม่ได้เป็นการทำการแทนผู้มอบอำนาจในลักษณะตัวการตัวแทน ส่วนการ “การมอบอำนาจ” ในการปฏิบัติราชการตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในแนวทางที่สอง จะสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการมอบอำนาจหน้าที่ให้กับบุคคลอื่นของประเทศออสเตรเลีย กรณีที่กฎหมายไม่ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจไว้เป็นการเฉพาะ และอำนาจหน้าที่หรือภารกิจนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารราชการ บุคคลที่เป็นเจ้าของอำนาจหน้าที่หรือภารกิจดังกล่าวโดยชอบด้วยกฎหมายอาจมอบอำนาจหน้าที่หรือภารกิจนั้นโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายให้กับบุคคลอื่น เพื่อดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติภารกิจนั้นในนามของบุคคลที่เป็นเจ้าของอำนาจหน้าที่หรือภารกิจนั้น ในลักษณะตัวการตัวแทน

ทั้งนี้ ผู้เขียนเห็นด้วยกับผลทางกฎหมายเกี่ยวกับ “การมอบหมาย” อำนาจในการปฏิบัติราชการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในแนวทางที่สอง เพราะหากหลักการมอบหมายอำนาจในการปฏิบัติราชการเป็นหลักการเดียวกับการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ

แผ่นดินแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นที่กฎหมายเฉพาะต่าง ๆ จะต้องกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการมอบหมายอำนาจให้ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติราชการไว้เป็นการเฉพาะอีก เพราะสามารถนำกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่วางหลักเกี่ยวกับการมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการมาปรับใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินได้อยู่แล้ว ดังนั้น ความมุ่งหมายของ “การมอบหมาย” ตามที่กฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้ กับ “การมอบอำนาจ” ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินจึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งผลทางกฎหมายเกี่ยวกับ “การมอบหมาย” อำนาจในการปฏิบัติราชการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในแนวทางที่สอง สามารถนำไปปรับใช้กับการมอบหมายอำนาจในการปฏิบัติราชการตามที่กฎหมายต่าง ๆ ได้มีบทบัญญัติกำหนดเรื่องการมอบหมายไว้เป็นการเฉพาะได้ โดยหากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการทราบผลทางกฎหมายที่แตกต่างกันของ “การมอบอำนาจ” ในการปฏิบัติราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และ “การมอบหมาย” อำนาจในการปฏิบัติราชการตามที่กฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้ จะทำให้เจ้าหน้าที่เข้าใจได้ต่อไปว่า การที่เจ้าหน้าที่ผู้ใดได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกคำสั่งทางปกครอง เป็นกรณีที่ผู้รับมอบอำนาจออกคำสั่งทางปกครองแทนผู้มอบอำนาจ จึงต้องถือว่าผู้มอบอำนาจเป็นผู้ออกคำสั่งนั้นเอง ดังนั้น ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คือ ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปของบุคคล ซึ่งเป็นผู้มอบอำนาจ แต่หากเจ้าหน้าที่ผู้ใดได้รับมอบหมายอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะออกคำสั่งทางปกครอง เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ในนามของตนเอง กล่าวคือออกคำสั่งทางปกครองในนามของตนเอง ไม่ได้ออกคำสั่งทางปกครองแทนผู้มอบหมายอำนาจ ดังนั้น ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คือ ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปของผู้รับมอบหมาย ไม่ใช่ของผู้มอบหมายอำนาจ

**ตัวอย่างคำสั่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน/สอบสวนทางวินัย พกส.
กรณีกระทำผิดตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ เป็นต้นมา**

คำสั่ง.....(เช่น สสจ./รพท/รพศ/รพช./รพ.สต./สสอ)

ที่...../๒๕.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....พนักงานกระทรวง
สาธารณสุข ตำแหน่ง.....สังกัด.....(เช่น โรงพยาบาล..... สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัด.....) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ถ้ากรณีของกรม ให้ใส่ชื่อกรม.....ด้วย)
เลขที่ตำแหน่ง มีกรณีถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่อง.....(ระบุเรื่องที่ถูกร้องเรียนกล่าวหา
เช่น..... ละทิ้งหน้าที่ราชการและมาปฏิบัติงานสายเป็นประจำ รวมทั้งไม่ลงชื่อปฏิบัติงาน..)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ และข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการ
ทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ และ...(กรณีที่เป็นคำสั่ง
ของ สสจ./รพท/รพศ/ ให้ระบุว่า..คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๔๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑
เมษายน ๒๕๖๓ กรณีที่เป็นคำสั่งของ รพ.สต./สสอ./รพช. ให้ระบุว่า..คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๘๘๗/
๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถ้าเป็นกรณีของกรมอื่นๆ หากมีคำสั่งมอบอำนาจ/คำสั่งมอบหมายให้เป็น
ผู้บังคับ/คำสั่งมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง พกส. ให้ระบุว่า...คำสั่งกรม และเลขที่ของคำสั่งด้วย) จึงแต่งตั้ง
คณะกรรมการสืบสวน เพื่อสืบสวนว่าเรื่องที่กล่าวหาว่านั้นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ โดย
คณะกรรมการสืบสวนประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นาย ก. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นประธานกรรมการ
๒. นาย ข. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการ
๓. นาย ค. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ฯลฯ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนดำเนินการสืบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการ
สืบสวนและความเห็น มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ กฎ ก.พ.ข้อ ๕(๒) กำหนดให้ ลำดับ ๑-๓ เป็นข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น
พนักงานราชการหรือลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว/พกส.แต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการได้ ยกเว้นจ้างเหมาบริการ

คำสั่ง.....(เช่น สสจ./รพท/รพศ/รพช./รพ.สต./สสอ)

ที่...../๒๕.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....พนักงานกระทรวง
สาธารณสุข ตำแหน่ง.....สังกัด.....(เช่น โรงพยาบาล.....สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัด.....) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ถ้ากรณีของกรม ให้ใส่ชื่อกรม.....ด้วย)
เลขที่ตำแหน่ง กรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่อง.....(ระบุพฤติการณ์
การกระทำที่เป็นข้อกล่าวหาให้ชัดเจน เช่น..... ในเรื่องละทิ้งหน้าที่ราชการและมาปฏิบัติงานสายเป็นประจำ
รวมทั้งไม่ลงชื่อปฏิบัติงาน..)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๕ และข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการ
ทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ และ...(กรณีที่เป็นคำสั่ง
ของ สสจ./รพท/รพศ/ ให้ระบุว่า..คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑
เมษายน ๒๕๖๓ กรณีที่เป็นคำสั่งของ รพ.สต./สสอ./รพช. ให้ระบุว่า..คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่
๘๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถ้าเป็นกรณีของกรมอื่นๆ หากมีคำสั่งมอบอำนาจ/คำสั่งมอบหมาย
ให้เป็นผู้บังคับ/คำสั่งมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง พกส. ให้ระบุว่า...คำสั่งกรม และเลขที่ของคำสั่งด้วย) จึงแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นาย ก. (ไม่ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นประธานกรรมการ
๒. นาย ข. (ไม่ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการ
๓. นาย ค. (ไม่ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ฯลฯ

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ
ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ
ต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่น
นอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙ หรือ
ข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยอนุโลม แล้วแต่กรณี

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

การแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๒๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนไปพร้อมกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่ง.....ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ลงวันที่.....เพื่อสอบสวนท่าน จึงแจ้งตำแหน่งและระดับตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนให้ทราบ ดังนี้

๑. นาย ก. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นประธานกรรมการ
๒. นาย ข. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการ
๓. นาย ค. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ประกอบกับหมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงโดยอนุโลม

(ลงชื่อ).....
(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....
.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ กฎ ก.พ.ข้อ ๑๘ วรรคสี่ กำหนดให้ ลำดับ ๑-๓ ต้องเป็นข้าราชการเท่านั้น สำหรับ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างประจำ เป็นได้เพียง ผู้ช่วยเลขานุการ เท่านั้น ส่วนลูกจ้างชั่วคราว/พ.กส./จ้างเหมาบริการ แต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการหรือผู้ช่วยเลขานุการ ไม่ได้

ตัวอย่างคำสั่งลงโทษตัดค่าจ้าง พกส.
กรณี พกส.ละทิ้งฯ ติดต่อกันไม่เกิน ๗ วัน ที่ทำความผิดตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ เป็นต้นมา

คำสั่ง.....(สสจ./โรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป)
ที่ /๒๕๖๓
เรื่อง ลงโทษตัดค่าจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
.....

ด้วย นาย ก. พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่ง.....สังกัด... (เช่น โรงพยาบาล.....)
ตำแหน่งเลขที่อัตราค่าจ้างบาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี เมื่อวันที่ ๑-๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ นาย
ก. ได้ขาดราชการ จำนวน ๕ วัน เนื่องจากไปท่องเที่ยวกับคนรักที่ต่างจังหวัด เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่
ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๖(๕) และข้อ ๘ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย
การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐
กันยายน ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๘ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวง
สาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย
การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐
กันยายน ๒๕๖๑ และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓
ประกอบข้อ ๖๗ (๒) และข้อ ๗๐(๒) ของ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ จึงให้ลงโทษตัด
ค่าจ้างนาย ก. ในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๑ เดือน

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด.....ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบ
หรือถือว่าทราบคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของประกาศ
คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัย
และการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

หมายเหตุ

๑. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ เป็นสาระสำคัญ ต้องเขียนไว้ด้วย
๒. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ข้อ ๒(๒.๒) เป็น
คำสั่งที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง พกส.
๓. ถ้าเป็นคำสั่งของ ผอ.รพช.ลงโทษไม่ร้ายแรง ให้อ้างคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่
๘๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นคำสั่งปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบหมายให้ ผอ.รพช.
เป็นผู้บังคับบัญชาของ พกส. ในฐานะผู้อำนวยการกอง

คำสั่ง.....(เช่น สสจ./รพท/รพศ)
ที่...../๒๕.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....พนักงานกระทรวง
สาธารณสุข ตำแหน่ง.....สังกัด.....(เช่น โรงพยาบาล.....สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัด.....) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ถ้ากรณีของกรม ให้ใส่ชื่อกรม.....ด้วย)
เลขที่ตำแหน่ง กรณีอื่นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่อง.....(ระบุพฤติการณ์
การกระทำที่เป็นข้อกล่าวหาให้ชัดเจน เช่น..... ในเรื่องทุจริตยักยอกเงินของทางราชการ)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการ
ทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ และ...(กรณีที่เป็นคำสั่ง
ของ สสจ./รพท/รพศ/ ให้ระบุ ว่า...คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑
เมษายน ๒๕๖๓ ถ้าเป็นกรณีของกรมอื่นๆ หากมีคำสั่งมอบอำนาจ/คำสั่งมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง พกส. ให้ระบุ
ว่า...คำสั่งกรม และเลขที่ของคำสั่งด้วย) จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง
ดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นาย ก. (ไม่ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นประธานกรรมการ
๒. นาย ข. (ไม่ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการ
๓. นาย ค. (ไม่ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ฯลฯ

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ
ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ
ต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่น
นอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙ หรือ
ข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....)

.....ตำแหน่ง.....

การแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามข้อ ๒๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนไปพร้อมกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่ง.....ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ลงวันที่.....เพื่อสอบสวนท่าน จึงแจ้งตำแหน่งและระดับตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนให้ทราบ ดังนี้

๑. นาย ก. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นประธานกรรมการ
๒. นาย ข. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการ
๓. นาย ค. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(ลงชื่อ).....
(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง.....)
.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ กฎ ก.พ.ข้อ ๑๘ วรรคสี่ กำหนดให้ ลำดับ ๑-๓ ต้องเป็นข้าราชการเท่านั้น สำหรับ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างประจำ เป็นได้เพียง ผู้ช่วยเลขานุการ เท่านั้น ส่วนลูกจ้างชั่วคราว/พกส./จ้างเหมาบริการ แต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการหรือผู้ช่วยเลขานุการ ไม่ได้

ตัวอย่างคำสั่งลงโทษปลดออก
กรณี พกส. กรณีเสียยาบ้า ที่ทำความผิด ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ เป็นต้นมา

คำสั่ง.....(สสจ./โรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป)
ที่ /๒๕๖๓

เรื่อง ลงโทษปลดพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ออกจากราชการ

.....

ด้วย นาย ก. พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่ง.....สังกัด... (เช่น โรงพยาบาล.....) ตำแหน่งเลขที่อัตราค่าจ้างบาท ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ นาย ก. ได้เสพยาเม็ทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ที่บริเวณบ้านพักส่วนตัว และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดี เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๙(๓) ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ จึงให้ลงโทษปลด นาย ก. ออกจากราชการ

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด.....ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ... มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

หมายเหตุ

๑. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ เป็นสาระสำคัญ ต้องเขียนไว้ด้วย
๒. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ข้อ ๒(๒.๒) เป็นคำสั่งที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง พกส.

ตัวอย่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน พกส.
กรณีละทิ้งฯติดต่อกิน ๑๕ วันโดยไม่มีเหตุผลสมควร และไม่กลับมาอีกเลย
(เหตุการณ์ละทิ้งเกิดขึ้นก่อนวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ แต่เรื่องค้างอยู่ ขณะนี้ยังไม่ได้ดำเนินการใดๆ)

คำสั่ง.....(เช่น สสจ./รพท/รพศ/)

ที่...../๒๕.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....พนักงานกระทรวง
สาธารณสุข ตำแหน่ง.....สังกัด.....(เช่น โรงพยาบาล..... สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัด.....) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ถ้ากรณีของกรม ให้ใส่ชื่อกรม.....ด้วย)
เลขที่ตำแหน่ง มีกรณีถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่นาย ก. มีหน้าที่.....แต่นาย ก.ไม่
มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๐ ประกอบข้อ ๑๔ ของประกาศคณะกรรมการบริหาร
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การ
ดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ และ...(กรณี
ที่เป็นคำสั่งของ สสจ./รพท/รพศ/ ให้ระบุ ว่า...คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๔๕/๒๕๖๓
ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ถ้าเป็นกรณีของกรมอื่นๆ หากมีคำสั่งมอบอำนาจ/คำสั่งมอบหมายให้เป็นผู้บังคับ/
คำสั่งมอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง พกส. ให้ระบุ ว่า...คำสั่งกรม และเลขที่ของคำสั่งด้วย) จึงแต่งตั้งคณะกรรมการ
สืบสวน เพื่อสืบสวนว่าเรื่องที่กล่าวหาว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ โดยคณะกรรมการ
สืบสวนประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นาย ก. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นประธานกรรมการ
๒. นาย ข. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการ
๓. นาย ค. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ฯลฯ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนดำเนินการสืบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการ
สืบสวนและความเห็น มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ๑. กฎ ก.พ.ข้อ ๕(๒) กำหนดให้ ลำดับ ๑-๓ เป็นข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง
ดังนั้น พนักงานราชการหรือลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว/พกส.แต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ
สืบสวนได้ ยกเว้นผู้รับจ้างเหมาบริการ

๒. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๔๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓

ข้อ ๒(๒.๒) เป็นคำสั่งที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบอำนาจให้ นพ.สสจ. และ ผอ.รพท/รพศ
เป็นผู้ว่าจ้าง พกส.

ตัวอย่างคำสั่งลงโทษได้ พกส.

กรณี พกส.ละทิ้งฯติดต่อกันเกิน ๑๕ วันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาอีกเลย
(เหตุการณ์ละทิ้งฯเกิดก่อนวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ แต่ขณะนี้เพิ่งออกคำสั่งลงโทษ เพราะเรื่องค้างอยู่)

คำสั่ง.....(สสจ./โรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป)

ที่ /๒๕๖๓

เรื่อง ลงโทษได้พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ออกจากราชการ

.....

ด้วย นาย ก. พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่ง.....สังกัดโรงพยาบาล.....ตำแหน่ง
เลขที่อัตราค่าจ้างบาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี นาย ก. มีหน้าที่..... แต่ นาย ก.
ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกัน
ในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาล.....
อีกเลยจนถึงปัจจุบัน เหตุผลที่ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าว เนื่องจาก นาย ก.ได้ไปทำงานใหม่ที่ บริษัท ข.
เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วน
ราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๕๖และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๑๗ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการบริหาร
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย
การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐
กันยายน ๒๕๖๑ ประกอบข้อ ๖๕(๑) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๐ ประกอบข้อ ๑๕ ของประกาศคณะกรรมการบริหาร
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย
การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐
กันยายน ๒๕๖๑ และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓
ให้ลงโทษได้ นาย ก. ออกจากราชการ

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด.....ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบ
หรือถือว่าทราบคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของประกาศ
คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัย
และการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

หมายเหตุ

๑. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ เป็นสาระสำคัญ ต้องเขียนไว้ด้วย

๒. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ข้อ ๒(๒.๒) เป็น

คำสั่งที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง พกส.

ดย.ข้างบน เพื่อมีเรื่องค้างเก่า ที่พกส.ขาดงานเกิน ๑๕ วัน ก่อนวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ แต่ขณะนี้
ยังไม่ได้ดำเนินการใดๆ เลย สามารถให้ นพ.สสจ/ ผอ.รพท รพศ ออกคำสั่งได้เลย

ตัวอย่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน พกส.
กรณีละทิ้งงาติดต่อกิน ๑๕ วันโดยไม่มีเหตุผลสมควร และไม่กลับมาอีกเลย
(เหตุการณ์ละทิ้งเกิดขึ้นก่อนวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ แต่เรื่องค้างอยู่ ขณะนี้ยังไม่ได้ดำเนินการใดๆ)

คำสั่ง.....(เช่น สสจ./รพท/รพศ./)

ที่...../๒๕.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....พนักงานกระทรวง
สาธารณสุข ตำแหน่ง.....สังกัด.....(เช่น โรงพยาบาล..... สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัด.....) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขที่ตำแหน่ง มีกรณีถูก
ร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องที่นาย ก. มีหน้าที่.....ประจำหอผู้ป่วย.....
โรงพยาบาล.....แต่ นาย ก. ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมา จนถึง
ปัจจุบัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๐ ประกอบข้อ ๑๔ ของประกาศคณะกรรมการบริหาร
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การ
ดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ และคำสั่ง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๔๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการ
สืบสวน เพื่อสืบสวนว่าเรื่องที่กล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่วินัย โดยคณะกรรมการ
สืบสวนประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นาย ก. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นประธานกรรมการ
๒. นาย ข. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการ
๓. นาย ค. (ระบุตำแหน่งและส่วนราชการ)	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนดำเนินการสืบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการ
สืบสวนและความเห็น มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่.....(เดือน).....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....ชื่อ-สกุลผู้สั่ง).....

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ๑. กฎ ก.พ.ข้อ ๕(๒) กำหนดให้ ลำดับ ๑-๓ เป็นข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง
ดังนั้น พนักงานราชการหรือลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว/พกส.แต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ
สืบสวนได้ ยกเว้นผู้รับจ้างเหมาบริการ

๒. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๔๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓

ข้อ ๒(๒.๒) เป็นคำสั่งที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบอำนาจให้ นพ.สสจ. และ ผอ.รพท/รพศ.
เป็นผู้ว่าจ้าง พกส.

บันทึกที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสืบสวน ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็น..... (ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหาหรือพยาน)
ในเรื่องที่.....
ตามคำสั่ง.....ที่...../..... ลงวันที่.....

ข้าพเจ้าขอให้อยู่คำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้.....

(ลงชื่อ)ผู้ให้ถ้อยคำ

(ลงชื่อ)ประธานกรรมการ/กรรมการ

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a guide for handwriting practice. There are no margins, text, or other markings on the page.

(ลงชื่อ).....ผู้ให้ข้อคำ
(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ
(ลงชื่อ).....กรรมการ
(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

ตัวอย่าง รูปแบบการเขียนรายงานการสืบสวน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง)

ที่.....วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง รายงานผลการสืบสวน

เรียน(ผู้สั่งให้สืบสวน)....

ตามคำสั่ง..... ที่ .../..... ลงวันที่ พ.ศ..... แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน กรณี นาย ก. มีหน้าที่.....ประจำหอผู้ป่วย.....โรงพยาบาล.....แต่ นาย ก. ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย นั้น คณะกรรมการสืบสวน ได้ดำเนินการสืบสวนโดยสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคล และ รวบรวมพยานเอกสารและพยานอื่นๆแล้ว ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหา

๑.๑ นาย ก. ให้ถ้อยคำที่ว่า..... /หรือ คณะกรรมการสืบสวน ได้มีหนังสือแจ้งให้มาถ้อยคำในวันที่..... โดยส่งหนังสือแจ้งนัดไปยังที่อยู่ตามสำเนาทะเบียนบ้าน ของนาย ก. โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ปรากฏว่า นายก. ไม่มาให้ถ้อยคำแต่อย่างใด

๒. พยานบุคคล

(๑) นาง.....พยานปากที่ ๑ ให้การว่าตนมีหน้าที่รับผิดชอบในจัดทำ ควบคุม ตรวจสอบ และจัดเก็บ บัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล..... และได้รับ มอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ขีดเส้นแดงในบัญชีลงชื่อการมาปฏิบัติงาน เมื่อพ้นเวลา ๐๘.๓๐ น. และสรุปยอดผู้มาปฏิบัติงาน นาย ก. มีครอบครัวแล้วมีบุตร ๑ คน และเลิกกับภรรยา นาย ก.นิสัยดีสุภาพ เรียบร้อย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนสนิทของนาย ก. เมื่อประมาณ ๑ ปี ที่ผ่านมามตนสังเกตเห็นว่านาย ก. เหม่อลอย เมื่อสอบถามก็บอกว่าไม่ค่อยสบาย ปวดศีรษะ และเครียด เพราะมีปัญหาหนี้เงินกู้ที่ได้กู้ยืมเงินเพื่อนร่วมงาน ภายในโรงพยาบาลจำนวนหลายคนแต่ยังไม่ใช้หนี้ เจ้าหนี้ได้มาทวงถามเลยเกิดความเครียดมาก และนาย ก. ได้ยืมเงินตนไปจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท แต่ก็ยังไม่ใช้หนี้ และตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย

(๒) นาย.....พยานปากที่ ๒ ให้การว่าตนมีหน้าที่รับผิดชอบงาน.....และเป็น ผู้บังคับบัญชาของนาย ก. ว่านาย ก.ได้ขาดราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน นาย ก.ไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย นาย ก.เคยโทรศัพท์มาบอกว่ามีหนี้สินมาก เจ้าหนี้ได้มาทวงถามเลยเกิดความเครียดมาก ไม่อยากทำงาน และนาย ก.ได้ยืมเงินตนไปจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ก็ยังไม่ใช้หนี้

(๓) นาง.....พยานปากที่ ๓ ให้การว่าตนมีหน้าที่รับผิดชอบงาน.....และเป็นเพื่อน ร่วมงานของ นาย ก. นาย ก.ไม่มาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน และ ไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย นาย ก.เคยพูดให้ฟังว่ามีหนี้สินมากเลยเครียด เจ้าหนี้หลายคนได้มาทวงถาม แต่ไม่มีเงินให้ และไม่มีกำลังใจทำงาน และนาย ก.ได้ยืมเงินตนไปจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท และก็ยังไม่ใช่หนี้

๓. พยานเอกสาร

(๑) สำเนาบัญชีลงชื่อปฏิบัติงานของนาย ก. ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมา จนถึงวันที่.....จำนวน ...แผ่น ซึ่งไม่ปรากฏลายมือชื่อของนาย ก. มาลงชื่อในบัญชีลงชื่อ

(๒) บันทึกรายงานลงวันที่ของนายชอบ ระเบียบดี ถึงผู้อำนวยการ โรงพยาบาล.....รายงานพฤติกรรมของนาย ก. ว่าไม่มาปฏิบัติราชการ

คณะกรรมการสืบสวนได้พิจารณาพยานหลักฐานและประชุมพิจารณาแล้วได้ข้อเท็จจริง
รับฟังได้ว่า นาย ก. พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่ง.....มีหน้าที่.....ประจำ
หอผู้ป่วย.....โรงพยาบาล..... นาย ก. ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็น
ต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีผลอันสมควร และ
ไม่ได้กลับมาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาล.....อีกเลยจนถึงปัจจุบัน นาย ก. มีหนี้สินโดยกู้เงินจากเจ้าหน้าที่
ภายในโรงพยาบาลจำนวนหลายคนและยังไม่ชดใช้หนี้ และเกิดภาวะความเครียดในเรื่องหนี้สินและถูก
ทวงถาม เหตุผลที่นาย ก. ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าวเชื่อว่าเกิดจากมีปัญหาหนี้สินส่วนตัวและหลบหนี
เจ้าหนี้

คณะกรรมการสืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนาย ก. ดังกล่าว เป็นการกระทำ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผล
อันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.
๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖
และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๑๗ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงาน
กระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การ
ดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน
๒๕๖๑ ประกอบข้อ ๖๕(๑) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะ
ลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ ดังนั้น เห็นสมควรลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑
พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นต้นไป

จึงขอเสนอสำนวนการสืบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ) กรรมการ

(ลงชื่อ) กรรมการและเลขานุการ

ตัวอย่างคำสั่งลงโทษได้ พกส.

กรณี พกส.ละทิ้งฯติดต่อกันเกิน ๑๕ วันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาอีกเลย
(เหตุการณ์ละทิ้งฯเกิดก่อนวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ แต่ขณะนี้เพิ่งออกคำสั่งลงโทษ เพราะเรื่องค้างอยู่)

คำสั่ง.....(สสจ./โรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป)

ที่ /.....

เรื่อง ลงโทษได้พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ออกจากราชการ

.....

ด้วย นาย ก. พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่ง.....สังกัดโรงพยาบาล.....ตำแหน่ง
เลขที่อัตราค่าจ้างบาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี นาย ก. มีหน้าที่.....ประจำ
หอผู้ป่วย.....โรงพยาบาล.....แต่ นาย ก. ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑
เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาติดต่อกันครบถ้วนเป็นเวลากว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีผลอันสมควร และ
ไม่ได้กลับมาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาล.....อีกเลยจนถึงปัจจุบัน เหตุผลที่ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าว
เนื่องจากเชื่อว่ามีปัญหาหนี้สินส่วนตัวและหลบหนีเจ้าหนี้ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้ง
หน้าที่ราชการติดต่อกันครบถ้วนเป็นเวลากว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง
แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของ
ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏ
ชัดแจ้ง ตามข้อ ๑๗ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง
หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์
และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ประกอบข้อ ๖๕(๑)
ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๐ ประกอบข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการบริหาร
พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย
การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๐
กันยายน ๒๕๖๑ และคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓
ให้ลงโทษได้ นาย ก. ออกจากราชการ

อนึ่ง การอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด.....ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบ
หรือถือว่าทราบคำสั่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของประกาศ
คณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัย
และการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข
ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ พ.ศ.

หมายเหตุ

๑. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ เป็นสาระสำคัญ ต้องเขียนไว้ด้วย

๒. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๗๙๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ข้อ ๒(๒.๒) เป็น

คำสั่งที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบอำนาจให้เป็นผู้จ้าง พกส.

ตย.ข้างบน เพื่อมีเรื่องค้างเก่า ที่พกส.ขาดงานเกิน ๑๕ วัน ก่อนวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ แต่ขณะนี้
ยังไม่ได้ดำเนินการใดๆ เลย สามารถให้ นพ.สสจ/ ผอ.รพท รพศ ออกคำสั่งได้เลย

ภาคผนวก

๑. มติคณะรัฐมนตรี กำหนดว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (หลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๙ วรรคสองให้นำมาอนุโลมใช้กับ พกส.)
๒. กฎ.กพ.ว่าด้วยการดำเนินดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๔ (หลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๗, ๑๘, ๒๐, ๒๒ให้นำมาอนุโลมใช้กับ พกส.)

ที่ นร 0205/ว 234

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท 10300

24 ธันวาคม 2536

เรื่อง ขอบปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี
เรียน กระทรวง ทบวง กรม

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วน ที่ นว 125/2503 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2503

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร 0709.2/บ 1044
ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2536

ตามที่ได้ยืนยันมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง การลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดทางวินัย
อย่างร้ายแรง มาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ นั้น

บัดนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2503
เกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา
ความละเอียดครบถ้วนตามสำเนาหนังสือที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2536 อนุมัติตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ ดังนี้

1. ให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2503 เกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการ
ผู้กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี ดังนี้

1.1 ปรับปรุงถ้อยคำเพื่อให้เกิดความชัดเจนจากความว่า "ละทิ้งหน้าที่ราชการ
ไปเลยเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร" เป็น "ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกัน
เป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย"

1.2 การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือละทิ้งหน้าที่ราชการ
ตามข้อ 1.1 เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่
ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุผลหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

2. สำหรับการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงใน 2 ฐานความผิดดังกล่าวตามมาตรา
67 วรรคสาม และมาตรา 75 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
หรือตามกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนหน้านั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2535 มีบทเฉพาะกาลมาตรา 138 ให้ลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด ก็ให้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2503 ต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัด
ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิษณุ เครืองาม)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองประมวลและติดตามผลมติคณะรัฐมนตรี
โทร. 2827193 โทรสาร 2824045

23 ธ.ค. 2536

กวน

ที่ น.ว. ๑๒๔ / ๒๕๐๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

เรื่อง การลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดอย่างร้ายแรง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด และกระทรวงมหาดไทย

ด้วยเลขาธิการ ก.พ. รายงานว่า มีกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ส่งให้ข้าราชการพลเรือนที่กระทำความผิดอย่างร้ายแรงออกจากราชการ เพื่อบำบัดความชั่ว โดยอ้างเหตุควรปรานีหลายราย ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่เป็นการเหมาะสม รวม ๒ เรื่อง คือ-

๑. กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ เพื่อบำบัดความชั่ว

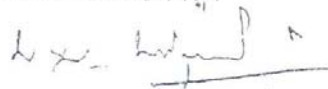
๒. กระทำความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ เพื่อบำบัดความชั่ว

ก.พ. เห็นว่าความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือละทิ้งหน้าที่ราชการ ไปเลยเกินกว่า ๑๕ วันโดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นความผิดร้ายแรงซึ่งควรไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนผ่อนโทษลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตยกออกไปแล้วมาคืนก็ การที่เป็นผู้ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนก็ หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดก็ ไม่เป็นเหตุเพียงพอที่จะลดหย่อนผ่อนโทษลง เป็นให้ออกจากราชการได้ ก.พ. จึงขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาและสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๓ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ ก.พ. เสนอ และให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงขอขึ้นบันทึกเพื่อจกได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป.

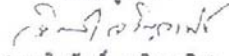
ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายมนูญ บริสุทธิ)

เลขาธิการ คณะรัฐมนตรี.

ตำแหน่งรอง

(นางจิราพร เจริญวาณิช)

๑. วิศวกรในโยธาและแผน ๑

ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๒๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

✓ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ และการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา

เรียน กระทรวง ทบวง กรม จังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาและจังหวัดเทียบเคียง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๕๕๖

ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖

๒. สำเนาหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๒๔๐/๒๕๕๔

ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติ (๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๖) เรื่อง แนวทางการลงโทษข้าราชการ เล่นการพนันและเสพสุรา และมีมติ (๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔) เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนัน สลากกินรวบ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรี ที่สมควรปรับปรุงหรือยกเลิก ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย และสำนักงาน ก.พ. ได้เสนอ ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนัน สลากกินรวบ เนื่องจากมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางการลงโทษ ข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา ได้วางแนวทางการลงโทษข้าราชการที่เล่นการพนันไว้แล้ว และระดับ โทษในมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวก็มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับการที่ผู้บังคับบัญชาจะใช้ดุลพินิจในการ สั่งลงโทษผู้กระทำผิดตามประเภทและความร้ายแรงแห่งกรณีได้ จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีการกำหนด แนวทางการลงโทษเกี่ยวกับการเล่นสลากกินรวบไว้ในมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้ออื่นอีกชั้นหนึ่ง นอกจากนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอปรับปรุงข้อความในมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ เกี่ยวกับการวางโทษข้าราชการเล่นการพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาดเสียใหม่ จาก “ควรวางโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” เป็น “ควรวางโทษถึงปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” (เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕)

/สำนัก ...

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของส่วนราชการดังกล่าว จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

๑. ให้ความเห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ

๒. ให้ความเห็นชอบให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา ตามข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ. จาก “๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่น ควรวางโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” เป็น “๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่น ควรวางโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ”

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ และให้กระทรวง ทบวง กรม ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา โดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

<ningdty/c>

ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๔๕๖

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓ กันยายน ๒๔๕๖

เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

อนุสนธิหนังสือที่ น.ว. ๓๐๐/๒๔๕๕ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๔๕๕ แจ้งมติคณะรัฐมนตรีให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ กวดขันวินัยข้าราชการในเรื่องการเสพสุราและเล่นการพนันโดยเคร่งครัดความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

โดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบให้ ก.พ. พิจารณาหาทางวางระเบียบหรือข้อบังคับให้ข้าราชการเลิกเล่นการพนันและเสพสุราด้วยอีกทางหนึ่ง ซึ่งบัดนี้ ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเสนอแนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนัน และข้าราชการเสพสุราดังต่อไปนี้

ก. เล่นการพนัน

๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ข้าราชการผู้ใดเล่น ควรวางโทษถึงให้ออกปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ

๒. การพนันประเภทที่กฎหมายบัญญัติว่าจะเล่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากการ

(ก) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าผู้เล่นเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามโดยตรงหรือเป็นครู หรือเป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวัฒนธรรมหรือเจ้าพนักงานอื่นใด ซึ่งมีข้อห้ามของกระทรวง ทบวง กรม วางไว้เป็นพิเศษ ให้พิจารณาโทษตามเกณฑ์ใน ข้อ ๑. ถ้าผู้เล่นนั้นเป็นข้าราชการอื่น ให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี

(ข) เล่นโดยได้รับอนุญาตแล้ว ถ้าผู้เล่นเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามโดยตรงหรือเป็นครู หรือเป็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการวัฒนธรรม หรือเจ้าพนักงานอื่นใด ซึ่งมีข้อห้ามของกระทรวง ทบวง กรม วางไว้เป็นพิเศษ อาจพิจารณาลงโทษตามเกณฑ์ใน ข้อ ๑. ก็ได้ ถ้าผู้เล่นนั้นเป็นข้าราชการอื่นจะเป็นผิดต่อเมื่อปรากฏว่า ผู้นั้นหมกมุ่นต่อการพนันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ราชการและให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี

ข. เสพสุรา

ข้าราชการผู้ใดเสพสุรามึนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี ข้าราชการผู้ใดเสพหรือเมาสุราในกรณีต่อไปนี้ อาจถูกลงโทษสถานหนักถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ เช่น

๑. เสพสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๒. เมาสุราเสียราชการ

๓. เมาสุราในที่ชุมนุมชนจนเกิดเรื่องเสียหาย หรือเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่

ราชการ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ศกนี้ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่
ก.พ. เสนอ และให้ถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อได้สั่งให้ข้าราชการ ในสังกัดถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ชำนาญอักษร

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

หมายเหตุ: คู่มือสำนักงานทำเนียบนายกรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๖/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๐๕

๕ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง การยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ และการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและ เสพสุรา

เรียน กระทรวง ทบวง กรม จังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาและจังหวัดเทียบเคียง สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว.๒๐๘/๒๔๕๖

ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖

๒. สำเนาหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.๒๘๐/๒๔๕๘

ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติ (๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖) เรื่อง แนวทางการลงโทษ ข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา และมีมติ (๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘) เรื่อง การปราบปราม ข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตรวจสอบ มติคณะรัฐมนตรีที่สมควรปรับปรุงหรือยกเลิก ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย และสำนักงาน ก.พ. ได้เสนอให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา เนื่องจากมีมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางการลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา ได้วางแนวทางการลงโทษข้าราชการที่เล่นการพนันไว้แล้ว และระดับโทษในมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวก็มีความ ยึดหยุ่นเหมาะสมกับการที่ผู้บังคับบัญชาจะใช้ดุลยพินิจในการสั่งลงโทษผู้กระทำผิดตามประเภท และความร้ายแรงแห่งกรณีได้ จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางการลงโทษเกี่ยวกับการ เล่นสลากกินรวบไว้ในมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ ซ้อนอีกชั้นหนึ่ง นอกจากนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอปรับปรุงข้อความในมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ เกี่ยวกับการวางโทษข้าราชการเล่นการพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาดเสียใหม่จาก “การวางโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” เป็น “การวางโทษถึงปลดออกหรือ ไล่ออกจากราชการ” (เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของ
ส่วนราชการดังกล่าว จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

๑. ให้ความเห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ

๒. ให้ความเห็นชอบให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖
เรื่องแนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา ตามข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ.
จาก “๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่น ควรวางโทษถึงให้ออก
ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” เป็น “๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการ
ผู้ใดเล่นควรวางโทษถึงปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ”

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เห็นชอบตามที่สำนัก
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ และให้กระทรวง ทบวง กรม ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา
โดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา / จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

๑. เดิมคณะรัฐมนตรีได้ลงมติ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ ให้ส่วนราชการกวดขันวินัยข้าราชการในเรื่องการเล่นการพนันโดยเคร่งครัด พร้อมกับมอบให้ ก.พ.พิจารณา หาทางวางระเบียบหรือข้อบังคับให้ข้าราชการเลิกเล่นการพนัน ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบกับข้อเสนอของ ก.พ. และให้ส่วนราชการถือปฏิบัติตามแนวทางการลงโทษข้าราชการกรณีเล่นการพนัน ดังนี้

๑) การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่น ควรวางโทษถึงให้ออกปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ

๒) การพนันประเภทที่กฎหมายบัญญัติว่าจะเล่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากทางการ

(๑) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาตถ้าผู้เล่นเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามโดยตรง หรือเป็นครู หรือเป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวัฒนธรรม หรือเจ้าพนักงานอื่นใด ซึ่งมีข้อห้ามกระทำความผิด ทบวง กรม วางไว้เป็นพิเศษ ให้พิจารณาลงโทษตามเกณฑ์ในข้อ ๑. ส่วนกรณีเล่นโดยได้รับอนุญาตแล้ว ถ้าผู้เล่นเป็นเจ้าพนักงานดังกล่าวข้างต้น อาจพิจารณาลงโทษตามเกณฑ์ในข้อ ๑. ก็ได้

(๒) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาตถ้าผู้เล่นเป็นข้าราชการอื่นให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี แต่ถ้าเล่นโดยได้รับอนุญาตแล้วจะผิดต่อเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นหมกมุ่นต่อการพนันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ราชการและให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี

๒. ต่อมาการเล่นการพนันสลาकिनรวบ มีผู้นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย เป็นการยากที่จะทำการปราบปรามการพนันประเภทนี้ได้หมดสิ้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอให้ดำเนินการปราบปรามข้าราชการที่เล่นการพนันสลาकिनรวบโดยเคร่งครัด และควรพิจารณาลงโทษข้าราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพนันประเภทนี้ไม่ว่าจะเป็นเจ้ามือผู้เดินขายหรือผู้เล่นในสถานหนัก อย่างน้อยให้ออกจากราชการ

๓. ปัจจุบันมีส่วนราชการเสนอคณะรัฐมนตรีให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ดังกล่าว เนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ได้วางแนวทางการลงโทษข้าราชการที่เล่นการพนันไว้แล้ว ซึ่งระดับโทษในมติดังกล่าวก็มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับการที่ผู้บังคับบัญชาจะใช้ดุลยพินิจสั่งลงโทษผู้กระทำความผิดตามประเภทและความร้ายแรงแห่งกรณีได้ จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดแนวทางการลงโทษ

เกี่ยวกับการเล่นสลากกินรวบไว้ในมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซ้อนอีกชั้นหนึ่ง

๔. ขณะเดียวกันสำนักงาน ก.พ.ได้เสนอให้ปรับปรุงข้อความในมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ เกี่ยวกับการวางโทษข้าราชการเล่นการพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาดเสียใหม่จาก “ควรวางโทษถึงให้ออก ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ” เป็น “ควรวางโทษถึงปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้แก้ไขระดับโทษวินัยร้ายแรงเหลือเพียงปลดออกและไล่ออกเท่านั้น

๕. เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วลงมติ

1) เห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

2) ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ และ

3) กำชับให้ส่วนราชการถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยเคร่งครัดต่อไป

ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๔๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง การพิจารณาการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ

เรียน กระทรวง กรม ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๘๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘

ตามที่ได้ยืนยัน/แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒

เรื่อง การพิจารณาการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ ซึ่งกำหนดให้ส่วนราชการและคณะกรรมการข้าราชการตามกฎหมายต่าง ๆ ถือปฏิบัติว่า ในกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยโดยปลอมลายมือชื่อของผู้อื่นไปหาประโยชน์ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และลงโทษอย่างน้อยให้ออกจากราชการ และต่อมาสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้กระทรวง กรม ตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีที่ล้าสมัย ไม่สอดคล้องกับกฎหมายและสมควรยกเลิกหรือปรับปรุงแก้ไข ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

(ดูรายละเอียดได้ที่ www.cabinet.thaigov.go.th)

กระทรวงศึกษาธิการแจ้งว่า เห็นควรยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว เนื่องจาก การกำหนดระดับการลงโทษไม่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มาตรา ๑๐๐ ได้กำหนดโทษทางวินัยไว้ ๕ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก และไล่ออก ประกอบกับมาตรา ๑๐๔ กำหนดให้มีการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง คือ ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี และถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาโทษได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ดังนั้น จึงควรปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็น “ให้ส่วนราชการและคณะกรรมการข้าราชการตามกฎหมายต่าง ๆ ถือปฏิบัติว่า ในกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยโดยปลอมลายมือชื่อของผู้อื่นไปหาประโยชน์ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและลงโทษอย่างน้อยปลดออกจากราชการ” ซึ่งสำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบรรศักดิ์ อวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

16 พ.ย. 2548

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๗๑๙๔ โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก.พ. โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี จึงออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

หมวด ๑

การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๒ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรายงานตามลำดับชั้นให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว โดยทำเป็นหนังสือ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี)

(๒) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย

(๔) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ข้อ ๓ การกล่าวหาที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ถ้าเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ระบุชื่อของผู้กล่าวหา และลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา

(๒) ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด

(๓) ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำที่มีการกล่าวหาเพียงพอที่จะเข้าใจได้ หรือแสดงพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

ในกรณีที่เป็นการกล่าวหาด้วยวาจา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกคำกล่าวหาที่มีรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔ กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ อาจมีลักษณะดังนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่าการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ หรือ

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

หมวด ๒

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

ข้อ ๕ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๒ หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ว่ามีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้โดยเร็ว

(๑) พิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

(๒) ดำเนินการสืบสวนหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวน และพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ในการนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจสืบสวนเอง หรือให้ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการสืบสวนแล้วรายงานมาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่เห็นว่ามิมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย หรือเป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วและเห็นว่ามิมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามข้อ ๖ ต่อไป

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๓ ถ้าพิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๔ แต่ถ้าพิจารณาเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง

ข้อ ๗ กรณีที่ถือว่าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ยุติเรื่องได้ อาจเป็นกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่าการกระทำผิดวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

(๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่าการกระทำความผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

(๓) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางวินัย

หมวด ๓

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ โดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ แต่ถ้าได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ จนแล้วเสร็จ

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องคณะกรรมการสอบสวน ต้องดำเนินการตามหมวดนี้ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ขยายเวลาได้ตามความจำเป็น โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นไว้ด้วย

ข้อ ๑๐ ในการดำเนินการตามข้อ ๙ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้ดำเนินการตามข้อ ๑๐ แล้วให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ให้ส่งยุติเรื่องตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง โดยทำเป็นคำสั่งตามข้อ ๖๖

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดตามมาตรา ๙๖ และที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๗ โดยทำเป็นคำสั่งตามข้อ ๖๙

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนตามมาตรา ๙๖ ก็ได้ โดยทำเป็นคำสั่งดโทษตามข้อ ๗๑

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ ต่อไป

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการทางวินัยโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และการคัดค้านกรรมการสอบสวน ให้นำข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสี่ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกัน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามมาตรา ๙๔ และที่กำหนดในข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๒ ต้องดำเนินการสอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา แล้วเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และทำรายงานการสอบสวน พร้อมความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ต้องให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายเวลาตามความจำเป็น ในการนี้ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะขยายเวลาให้ตามที่เห็นสมควรโดยต้องแสดงเหตุผลไว้ด้วย หรือจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนยุติการดำเนินการแล้วพิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๑๑ ต่อไปก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๑๓ แล้ว ให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๑๑ หรือสั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

หมวด ๔

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากการดำเนินการตามข้อ ๑๑ (๔) ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่เพื่อดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ ส่วนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๑๓ จะนำมาใช้ในการสอบสวนนี้หรือไม่เพียงใด ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๖ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกัน สำหรับกรณีอื่นตามมาตรา ๙๔ (๔) ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของข้าราชการดังกล่าวต่างกัน ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุที่มีตำแหน่งเหนือกว่าเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้วแต่กรณี

(๒) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดี ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มิผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมด้วย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๓) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหรือในส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มิผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมด้วย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๔) กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคจังหวัดเดียวกัน แต่อยู่ต่างกรม หรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาทุกคนดำรงตำแหน่งที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๗ ในกรณีร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของแต่ละส่วนราชการทำความตกลงกันเพื่อกำหนดตัวบุคคลเป็นกรรมการสอบสวน แล้วให้แต่ละส่วนราชการมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลนั้นเป็นคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองก็ได้

ในขณะที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนให้มีผู้ช่วยเลขานุการที่แต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองหรือแต่งตั้งจากพนักงานราชการหรือลูกจ้างประจำด้วยก็ได้ และให้นำข้อ ๒๐ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และข้อ ๓๓ มาใช้บังคับกับผู้ช่วยเลขานุการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อของประธานกรรมการ และกรรมการ ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ ให้ระบุชื่อผู้ช่วยเลขานุการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการโดยทำเป็นคำสั่งตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๑ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้แจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงก่อน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบโดยตรงได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา ให้ประธานกรรมการโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาไปให้ประธานกรรมการเพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๒ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้กล่าวหาตามข้อ ๓

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาตามข้อ ๓

(๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหาตามข้อ ๓ คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับผู้ถูกกล่าวหาหรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๖) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำผิดตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๗) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ข้อ ๒๓ การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีกรณีตามข้อ ๒๒ โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ ๒๔ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคนให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้นำข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามข้อ ๒๒ ให้ผู้นั้นแจ้งให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามข้อ ๒๔ โดยอนุโลมต่อไป

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนและพิจารณาห้ามมิให้มีบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่เป็นการสอบปากคำตามข้อ ๓๒ หรือเป็นกรณีที่กฎ ก.พ. นี้ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๗ ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับประธานกรรมการรับเรื่องตามข้อ ๒๑ (๒) และ (๓) ในกรณีที่ไม่ว่างประชุมได้ภายในกำหนดให้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็นและวางแผนทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ ๒๘ เมื่อได้วางแผนทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๒๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (๓) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
- (๔) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน
- (๕) ทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๙ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวนโดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไม่อาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๓๐ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และในการสอบปากคำพยาน ต้องแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

การสอบปากคำตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่าสามคน จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนทำการสอบปากคำก็ได้

ข้อ ๓๑ การสอบปากคำตามข้อ ๓๐ ต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีตึกเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๓๒ ในการสอบปากคำ ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งกรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำเห็นสมควรให้เข้ามาในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๓๓ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด

ข้อ ๓๔ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือในกรณีที่ คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงาน การสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวม พยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญ จะดสอบสวนหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการ สอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่จะต้องสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ประธานกรรมการจะรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นที่เป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือนสอบปากคำพยานหรือรวบรวม พยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ กรณีเช่นนี้ ถ้าผู้สั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นควรจะมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้น ดำเนินการตามที่คณะกรรมการสอบสวนร้องขอก็ได้

ในการสอบปากคำพยานและรวบรวมพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือ หัวหน้าหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเลือกข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่เห็นสมควรอย่างน้อยอีกสองคนมาร่วม เป็นคณะทำการสอบสวน และให้คณะทำการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการสอบสวน ตามกฎ ก.พ. นี้

ข้อ ๓๘ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน ที่เกี่ยวข้อง ตามข้อ ๒๘ (๑) แล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า

ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งพยานหลักฐานที่รวบรวมได้เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๔๐ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุข้อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้งแจ้งให้ทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้ แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

บันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด โดยให้ทำเป็นสองฉบับ มีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการและกรรมการอีกอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย

ข้อ ๔๑ เมื่อได้จัดทำบันทึกตามข้อ ๔๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหา

ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

ข้อ ๔๒ เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตามข้อ ๔๑ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวน หรือแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการก็ได้

ในกรณีแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่กำหนดในข้อ ๔๑ ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๔๐ จำนวนหนึ่งฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์

คณะกรรมการสอบสวนจะส่งหนังสือกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ตามวัน เวลา สถานที่และวิธีการที่กำหนดตามข้อ ๔๒ หรือข้อ ๔๓ โดยได้อ้างเหตุผลหรือความจำเป็น หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีเหตุจำเป็น จะกำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการเสียใหม่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมก็ได้

ข้อ ๔๕ ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด

คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการตามวรรคหนึ่งไปในคราวเดียวกันกับที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๔๑ ก็ได้

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหารับสารภาพว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหาอันเป็นหนังสือ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหาอันนี้ได้ แล้วดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ และข้อ ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๙ ในการสอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ยุติไม่ต้องดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(๒) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ในกรณีที่การกระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการพลเรือนผู้อื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ต่อไป

ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นหรือบุคคลอื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็วเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนผู้อื่นร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวนตามข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้นั้น โดยจะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีผลทำให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เปลี่ยนไป ให้ส่งเรื่องไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี ของข้าราชการพลเรือนผู้นั้น เพื่อดำเนินการต่อไป

พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิม คณะกรรมการสอบสวนจะใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามกฎหมาย ก.พ. นี้แล้ว

ข้อ ๕๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้รวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเข้าใจตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพิจารณามิตินในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็น ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ได้รับความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่ เพียงใด

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกละเลยสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือ (๗) แล้วแต่กรณี ก็ให้ทำความเห็นเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๕๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามข้อ ๕๒ แล้ว ให้จัดทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๒ วรรคสอง และวรรคสาม และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน รวมทั้งให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนหน้าอื่นด้วยทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย และในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ในการนี้ ผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๕๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ ๒๗

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายเวลาสอบสวนตามความจำเป็น และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ในกรณีที่ได้มีการขยายเวลาจนทำให้การสอบสวนดำเนินการเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ ๒๗ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงาน อ.ก.พ. กระทรวงที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๕๕ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อ ๕๖ แต่ถ้าเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ก็ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๕๖ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม (๒)

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ตามที่กำหนดในข้อ ๕๘ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาต่อไป

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษ เพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหยาบความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกละเลยสอบสวน ถ้าให้ผู้ขึ้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือ (๗) ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ดำเนินการตาม (๒)

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่มีการย้าย การโอน หรือการเลื่อนผู้ถูกกล่าวหา อันมีผลทำให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเปลี่ยนไป ให้คณะกรรมการสอบสวนที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น ดำเนินการต่อไปจนเสร็จ และทำรายงานการสอบสวนเสนอไปพร้อมกับสำนวนการสอบสวนต่อผู้บังคับบัญชาเดิมที่เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินการเพื่อส่งไปยังผู้บังคับบัญชาใหม่ที่เป็นผู้ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ พิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๕๕ ต่อไป และถ้าในระหว่างการสอบสวนมีกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องสั่งการอย่างใดเพื่อให้การสอบสวนนั้นดำเนินการต่อไปได้ ให้ผู้บังคับบัญชาเดิมส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาใหม่ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาต่อไป

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใหม่ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๔ ตามวรรคหนึ่ง เห็นสมควรให้ดำเนินการตามข้อ ๕๕ จะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมดำเนินการ หรือในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่เพื่อดำเนินการก็ได้ โดยให้นำ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ มาใช้บังคับ

ข้อ ๕๘ การส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณา ตามข้อ ๕๖ (๒) ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เป็นผู้พิจารณา

(๒) ในกรณีที่อธิบดี ปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ใน บังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๖) (๗) หรือ (๑๐) เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เป็นผู้พิจารณา

(๓) ในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวงสำหรับกรณีอื่นนอกจาก ที่กำหนดไว้ใน (๒) หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๒) (๓) (๕) หรือ (๘) เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา สังกัดอยู่ เป็นผู้พิจารณา

ในกรณีที่มีการย้าย การโอน หรือการเลื่อนผู้ถูกกล่าวหาอันมีผลให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่เปลี่ยนแปลงไป ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่หลังจากการย้าย การโอน หรือการเลื่อนนั้น เป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๕๙ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๕๘ แล้ว อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี อาจพิจารณาเพิ่มเติมอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติว่าเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรงกรณีใด ตามมาตราใด และให้ลงโทษสถานใด เพราะเหตุใด โดยจะต้องมีข้อเท็จจริง อันเป็นสาระสำคัญด้วยว่ามีการกระทำความผิด

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้มีมติว่าเป็นความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงกรณีใด ตามมาตราใด และให้ลงโทษสถานโทษใดและอัตราโทษใด เพราะเหตุใด หรือ ถ้าเห็นว่าเป็นความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะมีมติงดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บน เป็นหนังสือหรือกล่าวตักเตือนก็ได้ ทั้งนี้ จะต้องต้องมีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญด้วยว่ามีการกระทำความผิด

(๓) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้ามีข้อเท็จจริงอันเป็นกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือ (๗) ให้มีมติให้ผู้นั้น ออกจากราชการ โดยจะต้องมีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญด้วยว่ามีการกระทำความผิด มีกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการเพราะเหตุใด ตามมาตราใด และถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการอย่างไร

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดวินัย ให้มีมติให้สั่งยุติเรื่อง หรือถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยแต่เป็นกรณีที่ไม้อาจลงโทษได้ ให้มีมติให้งดโทษ

(๕) ในกรณีที่เห็นว่าข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอหรือการดำเนินการไต่ยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้มีมติให้สอบสวนเพิ่มเติม แก้ไข หรือดำเนินการให้ถูกต้องตามควรแก่กรณี

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๑๘ ให้การสอบสวน ทั้งหมดเสียไป และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๖๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าการดำเนินการไต่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ให้เฉพาะการดำเนินการ นั้นเสียไป และถ้าการดำเนินการนั้นเป็นสาระสำคัญที่ต้องดำเนินการหรือหากไม่ดำเนินการจะทำให้ เสียความเป็นธรรม ให้แก้ไขหรือดำเนินการนั้นเสียใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๖๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน ให้การดำเนินการทางวินัย แก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ แต่ให้คณะกรรมการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปเท่าที่สามารถจะกระทำได้ แล้วทำความเข้าใจ เสนอต่อกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖๓ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน โดยอนุโลม เว้นแต่องค์ประชุมกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๘ และข้อ ๕๒

หมวด ๕

กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๖๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพ เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพ เป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะพิจารณา ดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๖๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แล้วแต่กรณี จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย นี้

หมวด ๖

การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ

ข้อ ๖๖ การสั่งยุติเรื่องตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง มาตรา ๙๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๗ วรรคสอง ให้ทำเป็นคำสั่ง ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหาและผลการพิจารณา ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปี ที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๖๗ โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๙๖ ที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับ ในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน

(๓) ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับ ในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

การส่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาท ให้ปัดเศษทิ้ง

ข้อ ๖๘ โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๗ ที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ปลดออก

(๒) ไล่ออก

ข้อ ๖๙ การส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก ให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยอย่างไรร้ายแรงหรืออย่างไรร้ายแรงในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔ ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๗๐ การส่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๒) การส่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๓) การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้สั่งให้มีผลตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๑๐๗

วรรคสอง

ข้อ ๗๑ การสั่งดโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทำเป็นคำสั่ง และให้ระบุไว้ในคำสั่งด้วยว่าให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

ข้อ ๗๒ การสั่งดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง สำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้วแต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง และผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งดโทษ ทั้งนี้ ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

ข้อ ๗๓ เมื่อได้มีคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรือดโทษแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งให้ทราบตามวรรคหนึ่งได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

หมวด ๗

การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

ข้อ ๗๔ ในกรณีที่มีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีคำสั่งใหม่ โดยให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม แล้วสั่งใหม่ให้เป็นไปตามนั้น

คำสั่งใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด โดยอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) อ้างถึงคำสั่งลงโทษเดิมก่อนมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

(๒) อ้างถึงมติของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือของ ก.พ. หรือคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. หรือขององค์กรตามกฎหมายอื่น ที่ให้เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี โดยแสดงสาระสำคัญโดยสรุปไว้ด้วย

(๓) สั่งให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมตาม (๑) และมีคำสั่งใหม่ให้เป็นไปตาม (๒)

(๔) ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว

ข้อ ๗๕ ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษเป็นปลดออกหรือเพิ่มโทษเป็นไล่ออก จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง

ข้อ ๗๖ ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษเพื่อจะสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งใหม่ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี

การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตามเดิม หรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกัน และระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่ไมอาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เพราะเหตุที่ก่อนที่จะมีคำสั่งใหม่นั้น ผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตาย หรือออกจากราชการเนื่องจากเหตุอื่นให้ส่งดโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง แล้วแต่กรณี แล้วให้แสดงเหตุที่ไมอาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ในคำสั่งใหม่ให้ระบุด้วยว่าเงินเดือนระหว่างที่ถูกไล่ออกหรือปลดออกให้เบิกจ่ายให้ผู้นั้นตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๗๗ ในกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นคำสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไมร้ายแรง ถ้ามีการเพิ่มโทษลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งใหม่ให้ระบุการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้วดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นกรณียกโทษ ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับโทษทางวินัยมาก่อน และให้ผู้นั้นกลับคืนสู่สถานะเดิมก่อนมีการลงโทษ ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(๒) ถ้าเป็นกรณีงดโทษ ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(๓) ถ้าเป็นกรณีที่มีผลให้ยังคงต้องลงโทษผู้นั้นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มโทษหรือลดโทษก็ตาม ให้ดำเนินการดังนี้

(ก) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ข) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนเป็นปลดออกหรือไล่ออก ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ค) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษภาคทัณฑ์ ให้ลงโทษให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(ง) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(จ) ถ้าเป็นการเพิ่มหรือลดอัตราโทษของโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม ในกรณีที่จำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดตามคำสั่งโทษใหม่ ต่ำกว่าจำนวนเงินที่ได้ถูกตัดหรือลดตามคำสั่งลงโทษเดิม ให้คืนเงินส่วนที่ได้ตัดหรือลดไว้เกินนั้นให้ผู้นั้น

หมวด ๘

การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๗๘ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ โดยพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๓) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๔) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๕) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗๙ การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๒ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดในคดีอาญาหลายคดี ถ้าจะสั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีใดที่เข้าลักษณะตามข้อ ๗๘ ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นทุกสำนวน หรือทุกคดีที่เข้าลักษณะตามข้อ ๗๘ ด้วย

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนใดหรือคดีใดไว้แล้ว ถ้าภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักนั้นมิกรณี ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาในคดีอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้น ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นและเข้าลักษณะ ตามข้อ ๗๘ นั้นด้วย

ข้อ ๘๑ การสั่งพักราชการ ให้สั่งพักตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๘๒ คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักราชการ ตลอดจนกรณี และเหตุที่สั่งพักราชการ และวันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ผู้ใดพักราชการ ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ และให้นำข้อ ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘๓ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๗๘ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนหรือพิจารณา หรือ การดำเนินคดีนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการไว้แล้ว จะพิจารณาตามวรรคหนึ่งและสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น ออกจากราชการไว้ก่อนแทนการสั่งพักราชการก็ได้

ข้อ ๘๔ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง แต่ถ้าเป็นกรณี ที่ได้สั่งให้พักราชการไว้ก่อนแล้ว ให้สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันสั่งพักราชการเป็นต้นไป หรือในกรณี ที่มีเหตุตามข้อ ๘๑ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่กำหนดไว้ในข้อ ๘๑ นั้น

ให้นำข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ และข้อ ๘๒ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๘๕ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือ ประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิออกจากราชการไว้ก่อน ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการ ให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๖ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการในกรณีที่ถูกลงโทษว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน และปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาแล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๗

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๘๑ แล้วดำเนินการตามมาตรา ๘๖ แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และแสดงกรณีกระทำผิดวินัยนั้นไว้ในคำสั่งด้วย

(ก) ผู้นั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว

(ข) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(ค) ผู้นั้นได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย

(๓) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๘๑ และสั่งยุติเรื่อง แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(ก) ผู้นั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว

(ข) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(ค) ผู้นั้นได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย

(๔) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือมิได้กระทำผิดวินัยแต่มีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ถ้าจะดำเนินการตามมาตรา ๘๖ ให้รอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาหรือผลแห่งคดีกรณีอื่นนั้น โดยยังไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ถ้าเป็นการสั่งยุติเรื่อง ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๘๗ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีที่ถูกลงโทษว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน และปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาแล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๗

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการตามข้อ ๘๑ แล้วดำเนินการตามมาตรา ๘๖ แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และแสดงกรณีกระทำผิดวินัยนั้นไว้ในคำสั่งด้วย

(ก) ผู้นั้นต้องพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(ข) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(ค) ผู้นั้นได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย

(๓) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการตามข้อ ๔๑ และสั่งยุติเรื่อง แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(ก) ผู้นั้นต้องพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(ข) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(ค) ผู้นั้นได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย

(๔) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย ถ้าจะดำเนินการตามมาตรา ๔๖ ให้รอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาหรือผลแห่งคดีกรณีอื่นนั้น โดยยังไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ แต่ถ้าเป็นการสั่งยุติเรื่องให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(๕) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่ผู้นั้นถูกสั่งพักราชการในกรณีอื่นด้วย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการโดยให้แสดงไว้ในคำสั่งด้วยว่าผู้นั้นยังไม่อาจกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการในกรณีอื่น ส่วนการดำเนินการตามมาตรา ๔๖ ให้รอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาหรือผลแห่งคดีกรณีอื่นนั้น

(๖) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่ผู้นั้นถูกสั่งพักราชการในกรณีอื่นด้วย ให้สั่งยุติเรื่อง และสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการโดยให้แสดงไว้ในคำสั่งด้วยว่าผู้นั้นยังไม่อาจกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการในกรณีอื่นนั้น

ข้อ ๘๘ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๗ โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๒) ในกรณีที่ผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๑๑๐ (๘) แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๓) ในกรณีที่ผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษตาม (๑) หรือ (๒) แต่ศาลรอการกำหนดโทษหรือให้รอการลงโทษ หรือได้รับโทษอย่างอื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒) ให้สั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๙๑ และดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. นี้ต่อไป

(๔) ในกรณีที่ในคำพิพากษาถึงที่สุดมิได้วินิจฉัยว่าผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญา หรือมิได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ให้สั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๙๑ และถ้าการกระทำดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการตาม (๓) หรือ (๔) ได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น หรือได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว หรือมีกรณีอื่นที่ผู้ขึ้นถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ไม่ต้องสั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ให้แสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการไว้ด้วย

ข้อ ๘๙ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้ารับราชการ

(๒) ในกรณีที่ผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๑๑๐ (๘) แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้ารับราชการ

(๓) ในกรณีที่ผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษตาม (๑) หรือ (๒) แต่ศาลรอการกำหนดโทษหรือให้รอการลงโทษ หรือได้รับโทษอย่างอื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒) ให้สั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้ารับราชการตามข้อ ๙๑ และดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. นี้ต่อไป

(๔) ในกรณีที่ในคำพิพากษาถึงที่สุดมิได้วินิจฉัยว่าผู้ขึ้นกระทำความผิดอาญา หรือมิได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ให้สั่งให้ผู้ขึ้นกลับเข้ารับราชการตามข้อ ๙๑ และถ้าการกระทำดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตาม (๓) หรือ (๔) มีกรณีอื่นที่ถูกสั่งพักราชการด้วย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการโดยให้แสดงไว้ในคำสั่งด้วยว่าผู้นั้นยังไม่อาจกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการในกรณีอื่น แต่ถ้าผู้นั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น หรือได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว หรือมีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ แต่ให้แสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการไว้ด้วย

ข้อ ๙๐ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีที่ถูกดำเนินการทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหว่ากระทำความผิดอาญาที่ไม่เข้าลักษณะตามข้อ ๗๘ และมีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดีถึงที่สุดในเรื่องที่มีได้มีคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือผู้นั้นกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดเว้นแต่เป็นโทษจำคุกสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้รอการดำเนินการตามมาตรา ๙๖ ไว้ก่อน จนกว่าจะปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดีถึงที่สุดในกรณีอื่นนั้นจึงดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

(๓) ในกรณีที่สมควรให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖) (๗) หรือ (๘) ให้ดำเนินการให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๔) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัยในเรื่องนั้น ให้สั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๙๑ ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนผู้ใดกลับเข้ารับราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิม หรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ข้อ ๙๒ คำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน คำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้มีสาระสำคัญตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

หมวด ๙
การนับระยะเวลา

ข้อ ๙๓ การนับระยะเวลาตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ถ้ากำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ หรือเดือน มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ซึ่งต้องใช้อำนาจตามกฎหมาย ก.พ. นี้จะได้เริ่มการในวันนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ซึ่งต้องใช้อำนาจตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ

ในกรณีที่บุคคลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสองต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น

หมวด ๑๐
บทเปิดเตล็ด

ข้อ ๙๔ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษที่ไม่อาจนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้มาใช้บังคับได้ การดำเนินการในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๙๕ ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้สอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ และการสอบสวนนั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการสอบสวนผู้นั้นตามกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาและดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้

ข้อ ๙๖ ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วในวันก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ แต่ยังมีได้มีการพิจารณา และดำเนินการต่อไปหรือการพิจารณาดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ ให้การสอบสวนนั้นเป็นอันใช้ได้ ส่วนการพิจารณาและดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้

ข้อ ๙๗ ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนและพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามผลการพิจารณาดังกล่าว ให้การสอบสวนและพิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้

ในกรณีที่จะต้องส่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้กระทำความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่ได้ส่งลงโทษ ให้ส่งลงโทษตามข้อ ๖๗ (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙๘ ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้ก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ และการสอบสวนหรือการพิจารณานั้น ยังไม่เสร็จ ให้การสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมีผลต่อไปตามกฎหมาย ก.พ. นี้ จนกว่า จะมีการสั่งการเป็นอย่างอื่นตามกฎหมาย ก.พ. นี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รองนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๔ (๔) มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๖ วรรคสี่ มาตรา ๙๗ วรรคสอง มาตรา ๑๐๑ วรรคแปด และมาตรา ๑๐๕ บัญญัติให้การดำเนินการทางวินัยเป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๗

สำนักงาน ก.พ.
ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๗ เมษายน ๒๕๕๔

เรื่อง ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔

เรียน (เวียนกระทรวง กรม และจังหวัด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔

ด้วย ก.พ. ได้ออกระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๒๓ ง วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบ
ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายณนทสิกร กาญจนะจิตรา)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ระเบียบ ก.พ.

ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งให้ออก
ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ. จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ
พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๐ หรือมาตรา ๑๑๑
ถ้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในระเบียบนี้ ให้สั่งให้ออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้อง
ไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรต้องสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลังไปก่อนวันที่ออกคำสั่ง ก็ให้สั่งให้
ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ การสั่งดังกล่าว
ไม่กระทบกระเทือนสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการนั้น

ข้อ ๔ การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๘) ให้สั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่
ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกจากราชการ
ตั้งแต่วันไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ข้อ ๖ ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้อง
เปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๐ หรือมาตรา ๑๑๑
ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามมาตรา นั้น

ข้อ ๗ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๑ ให้สั่งให้ออกจากราชการตั้งแต
วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่เป็นกรณีที่มีการสั่งพักราชการหรือเป็นกรณี
ที่ถูกควบคุม ชัง หรือต้องจำคุก ให้สั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ต้องพักราชการ วันที่ถูกควบคุมชัง
หรือต้องจำคุก แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
ในระเบียบนี้ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรต้องสั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลังไปก่อนวันที่ออกคำสั่ง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้การสั่งดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๙ ในกรณีที่ได้มีคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ต้องพักราชการหรือวันที่ต้องออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กระทำผิดวินัยเพราะเหตุละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กระทำความผิดอาญาและได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษจำคุก หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องรับโทษจำคุก แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นกรณีที่กระทำความผิดอาญาและได้รับโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดหนักกว่าโทษจำคุก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออกเป็นไล่ออก หรือไล่ออกเป็นปลดออก ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าจะต้องสั่งเปลี่ยนแปลงวันออกจากราชการด้วย ให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้น

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๐ หรือมาตรา ๑๑๑ ไปแล้ว ถ้าจะต้องเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามกรณีนั้น

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ได้ออกจากราชการไปก่อนแล้วเพราะถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ออกจากราชการไปแล้วนั้น

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือวันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมาย ก.พ. ออกตามมาตรา ๑๐๘ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ ให้เลขาธิการ ก.พ. รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง กำหนดตำแหน่งประธานกรรมการตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน (เวียนกระทรวง กรม จังหวัด)

โดยที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๔ การดำเนินการในกรณี
มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๑๘ กำหนดว่า ในขณะที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน ประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด

ก.พ. จึงมีมติกำหนดตำแหน่งประธานกรรมการที่แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญ
ดังต่อไปนี้

๑. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ตำแหน่งหัวหน้า
ส่วนราชการระดับกระทรวง หรือระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ประธานกรรมการต้อง
เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๑.๑ ประเภทบริหารระดับสูง ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับเดียวกับผู้ถูกกล่าวหา
หรือ

๑.๒ ประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิในส่วนราชการอื่น

๒. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ตำแหน่งอื่นนอกจากที่ระบุ
ไว้ใน ๑ หรือประเภทบริหารระดับต้น ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๒.๑ ประเภทบริหารระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือ

๒.๒ ประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิในส่วนราชการอื่น

๓. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ประธานกรรมการต้อง
เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๓.๑ ประเภทบริหารทุกระดับ หรือ

๓.๒ ประเภทอำนวยการระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือ

๓.๓ ประเภทวิชาการระดับไม่ต่ำกว่าระดับเชี่ยวชาญในส่วนราชการอื่น

๔. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ประธานกรรมการต้อง
เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๔.๑ ประเภทบริหารทุกระดับ หรือ

๔.๒ ประเภทอำนวยการระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือ

๔.๓ ประเภทวิชาการระดับไม่ต่ำกว่าระดับเชี่ยวชาญ หรือ

๔.๔ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษในส่วนราชการอื่น

๕. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๕.๑ ประเภทบริหารระดับสูง หรือ

๕.๒ ประเภทวิชาการระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

๖. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับตั้งแต่ระดับเชี่ยวชาญลงมา ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๖.๑ ประเภทบริหารทุกระดับ หรือ

๖.๒ ประเภทอำนวยการระดับสูง หรือ

๖.๓ ประเภทอำนวยการระดับต้น สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษลงมา หรือ

๖.๔ ประเภทวิชาการระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการ หรือ

๖.๕ ประเภททั่วไประดับไม่ต่ำกว่าระดับอาวุโส สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการลงมา

๗. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปทุกระดับ ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

๗.๑ ประเภทบริหารทุกระดับ หรือ

๗.๒ ประเภทอำนวยการระดับสูง หรือ

๗.๓ ประเภทอำนวยการระดับต้น สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับอาวุโสลงมา หรือ

๗.๔ ประเภทวิชาการระดับไม่ต่ำกว่าระดับเชี่ยวชาญ หรือ

๗.๕ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับอาวุโสลงมา หรือ

๗.๖ ประเพณีวิชาการระดับชำนาญการ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งตั้งแต่ระดับ
ชำนาญงานลงมา หรือ

๗.๗ ประเพณีทั่วไประดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญงาน

ในกรณีที่แต่งตั้งประธานกรรมการจากข้าราชการพลเรือนนอกจากที่กล่าวข้างต้น
ประธานกรรมการต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา โดยให้นำ
หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๓๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
การเทียบตำแหน่งอย่างอื่นเท่ากับการดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎ ก.พ. นี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นหลักในการปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้กรมและจังหวัด
ทราบแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายมนตรี กาญจนะจิตรา)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ว ศ

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง แบบตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน (เวียนกระทรวง กรม จังหวัด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด (ดว.๑ - ดว.๖) จำนวน ๖ ฉบับ

โดยที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๓๑ ข้อ ๔๐ และข้อ ๕๓ หมวด ๖ การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ ข้อ ๖๖ ข้อ ๖๙ ข้อ ๗๑ และข้อ ๗๒ หมวด ๗ การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ข้อ ๗๔ และหมวด ๘ การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน ข้อ ๘๒ กำหนดให้แบบคำสั่งและแบบการสอบสวนทางวินัยต้องมีสาระสำคัญตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

สำนักงาน ก.พ. จึงได้กำหนดแบบคำสั่งและแบบการสอบสวนทางวินัยตามหมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๓๑ ข้อ ๔๐ และข้อ ๕๓ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

สำหรับแบบคำสั่งอื่น ในระหว่างที่สำนักงาน ก.พ. ยังมิได้กำหนดให้นำแบบคำสั่งที่กำหนดไว้ในกฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎ ก.พ. นี้ โดยแบบคำสั่งดังกล่าวต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

หมวด ๖ การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ ต้องมีสาระสำคัญตามข้อ ๖๖ ข้อ ๖๙ ข้อ ๗๑ หรือข้อ ๗๒

หมวด ๗ การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ต้องมีสาระสำคัญตามข้อ ๗๔

หมวด ๘ การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต้องมีสาระสำคัญตามข้อ ๘๒ ข้อ ๘๔ หรือข้อ ๘๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นหลักในการปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

นายพรจิต

(นายมนตรีกร กาญจนะจิตรา)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๑

(ข้อ ๑๙)

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภท.....ตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี).....ตำแหน่งในสายงาน
.....ระดับ.....ส่วนราชการ.....สังกัดจังหวัด (ถ้ามี).....
กรม.....เลขที่ตำแหน่ง..... มีกรณีอื่นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ในเรื่อง.....
.....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๙๔ (....) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี ประกอบกับข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว
ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อ).....	เป็นประธานกรรมการ
.....(ชื่อ).....	เป็นกรรมการ
ฯลฯ	ฯลฯ
.....(ชื่อ).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อ).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดใน
กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ
ต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่น นอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีการสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙ หรือข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

สั่ง ณ วันที่ .. เดือน.....พ.ศ. ๒๕..

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๑).....

^๑ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

ตัวอย่างการแจ้งตำแหน่งคณะกรรมการสอบสวน
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามข้อ ๒๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ผู้สั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)
รวมทั้งสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนไปพร้อมกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่ง.....ที่...../.... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ทางวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่ เพื่อสอบสวนท่าน จึงแจ้งตำแหน่งและระดับตำแหน่ง
ของคณะกรรมการสอบสวนให้ทราบ ดังนี้

.....(ชื่อ และตำแหน่ง ^๑).....	เป็นประธานกรรมการ
.....(ชื่อ และตำแหน่ง ^๑).....	เป็นกรรมการ
.....(ชื่อ และตำแหน่ง ^๑).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อ และตำแหน่ง ^๑).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

^๑ ให้ระบุตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี) ตำแหน่งในสายงานและระดับด้วย

^๒ หากเป็นกรณีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ใช้หมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ประกอบกับหมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยอนุโลม

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๒
(ตามข้อ ๒๐)

ครูท

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน

ตามคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....
ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภท.....ตำแหน่งในการบริหารงาน (ถ้ามี).....
ตำแหน่งในสายงาน.....ระดับ.....ส่วนราชการ.....สังกัดจังหวัด (ถ้ามี)
.....กรม.....เลขที่ตำแหน่ง..... นั้น

บัดนี้ เห็นสมควรเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน เป็นดังนี้

.....(ชื่อ).....	เป็นประธานกรรมการ
.....(ชื่อ).....	เป็นกรรมการ
ฯลฯ	ฯลฯ
.....(ชื่อ).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อ).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

สั่ง ณ วันที่ .. เดือน.....พ.ศ. ๒๕..

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

^๑ ในกรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน/เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน/เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งให้ระบุด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๓
(ตามข้อ ๓๑)

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย
.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ
.....จังหวัด.....ข้าพเจ้าได้ทราบ
แล้วว่าข้าพเจ้าเป็นพยานในกรณีที่.....(ส่วนราชการ).....สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
อย่างร้ายแรง.....(ชื่อ).....ในเรื่อง.....
และคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามสัจยจริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา
ขู่เชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการ
สอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง/ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง
จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ)..... พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....) และเลขานุการ

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๔
(ตามข้อ ๓๑)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย
.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ
.....จังหวัด.....ข้าพเจ้าได้ทราบ
แล้วว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ในเรื่อง.....
.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาตามบันทึกลงวันที่ให้ข้าพเจ้ารับทราบแล้วนั้น

ตามข้อกล่าวหาที่ว่า

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา
 ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำ และกรรมการ
 สอบสวนได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง /ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง
 จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้ากรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....) และเลขานุการ

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๕
(ตามข้อ ๔๐)

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๔๐

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่

ตามคำสั่ง.....ที่.../๒๕... สั่ง ณ วันที่แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อ).....คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการ
รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา.....
.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ
พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณา^๑ แล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการต่อไปได้
โดยมีข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานโดยสรุป ดังนี้

ข้อกล่าวหา^๒

.....
.....
.....
.....

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา^๓

.....
.....
.....
.....
.....

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหา^๔มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือและมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

บันทึกนี้ทำขึ้นสองฉบับมีข้อความตรงกัน และคณะกรรมการสอบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็น
หลักฐาน

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....) และเลขานุการ

^๑ การประชุมพิจารณาวินิจฉัยตามข้อ ๔๐ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของ
กรรมการสอบสวนทั้งหมด

^๒ ให้ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยกรณีใด

^๓ การสรุปพยานหลักฐานจะระบุชื่อพยานหรือไม่ระบุชื่อก็ได้

สอบสวนที่.....
วันที่

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ).....ได้รับทราบและลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุป
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามบันทึกลงวันที่ไว้เป็นหลักฐานต่อหน้า
คณะกรรมการสอบสวน และได้รับบันทึกนี้หนึ่งฉบับไว้แล้วในวันนี้

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....) และเลขานุการ

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๖
(ตามข้อ ๕๓)

รายงานการสอบสวน

สอบสวนที่.....

วันที่

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อ).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน

ตามคำสั่ง.....ที่.../๒๕..สั่ง ณ วันที่ แต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อ).....ในเรื่อง.....

..... นั้น

ประธานกรรมการได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาดังแต่วันที่ และได้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกเมื่อวันที่

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและได้ประชุมพิจารณามีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนี้แล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนโดยมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....

.....

๒. การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น.....

.....

๓. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (...) พิจารณาเห็นว่า กรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาแนวทาง การสอบสวน และได้ดำเนินการรวบรวม ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า.....(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนี้ โดยมีข้อเท็จจริงในเบื้องต้นข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยสรุปดังนี้

ข้อเท็จจริงได้ความในเบื้องต้นว่า.....

.....

ข้อกล่าวหา.....

.....

.....

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา^๑

.....

.....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้เรียก.....(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา มาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบ และได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว ลงวันที่..... ไปจำนวนหนึ่งฉบับแล้วด้วย^๒

๖.(ชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนี้

คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา.....

.....

.....

พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

.....

.....

.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณา^๓ ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานต่างๆ และมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงเบื้องต้น.....

.....

.....

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....

.....

.....

ประเด็นที่ต้องพิจารณา.....

.....

.....

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน^๔

.....

๕

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพร้อมนี้ได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาด้วยแล้ว

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....) และเลขานุการ

^๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๓๕ หรือคสอบสวนพยานใดตามข้อ ๓๖ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่ตรวจสอบนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย

^๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่คณะกรรมการสอบสวนเรียก ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๔๐ จำนวน ๑ ฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานราชการ

^๓ การประชุมพิจารณาวินิจฉัยตามข้อ ๕๒ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

^๔ ให้ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใดและควรได้รับโทษสถานใด/มีเหตุให้ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๑๐ (๖) หรือมาตรา ๑๑๐ (๗) หรือไม่ อย่างไร

^๕ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้บันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งด้วย

ที่ นร ๑๐๑๑/ว๒๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง แบบคำสั่งตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน (เวียน กระทรวง กรม จังหวัด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบคำสั่ง (ดว. ๗ - ดว. ๑๑) จำนวน ๓๓ แบบ

โดยที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๖ การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ ข้อ ๖๖ ข้อ ๖๙ ข้อ ๗๑ และข้อ ๗๒ หมวด ๗ การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ข้อ ๗๔ และหมวด ๘ การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน ข้อ ๙๒ กำหนดให้แบบคำสั่งต้องมีสาระสำคัญตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

สำนักงาน ก.พ. จึงได้จัดทำแบบคำสั่งตามหมวด ๖ หมวด ๗ และหมวด ๘ ดังกล่าว จำนวน ๓๓ แบบ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยสรุปแบบคำสั่งจำแนกตามหมวด ดังนี้

หมวด ๖ การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ ตามข้อ ๖๖ ข้อ ๖๙ ข้อ ๗๑ และข้อ ๗๒ กำหนดเป็นแบบ ดว. ๗/๑ ถึง ดว. ๗/๘ จำนวน ๘ แบบ

หมวด ๗ การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ตามข้อ ๗๔ กำหนดเป็นแบบ ดว. ๘/๑ ถึง ดว. ๘/๑๔ จำนวน ๑๔ แบบ

หมวด ๘ การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อ ๙๒ กำหนดเป็น ๓ ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ ๑ คำสั่งพักราชการและคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน กำหนดเป็นแบบ ดว. ๙/๑ ถึง ดว. ๙/๕ จำนวน ๕ แบบ

ส่วนที่ ๒ คำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติราชการและคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการตามผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดี กำหนดเป็นแบบ ดว. ๑๐/๑ ถึง ดว. ๑๐/๓ จำนวน ๓ แบบ

ส่วนที่ ๓ คำสั่งตามผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดี กรณีมีเหตุที่ไม่ต้องให้กลับเข้าปฏิบัติราชการและคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ กำหนดเป็นแบบ ดว. ๑๑/๑ ถึง ดว. ๑๑/๓ จำนวน ๓ แบบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(หม่อมหลวงพัชรภากร เทวกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย

หมวด ๖ การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ

แบบ ดว. ๗/๑ ถึง ดว. ๗/๘

แบบ ดว. ๗	คำสั่งเรื่อง
ดว. ๗/๑	สั่งยุติเรื่อง - กรณีตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง - กรณีตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง - กรณีตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง
ดว. ๗/๒	ลงโทษ.....(ภาคทัณฑ์/ ตัดเงินเดือน/ ลดเงินเดือน)..... - กรณีตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง - กรณีตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง - กรณีตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง - กรณีตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง - กรณีตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๓ วรรคสอง - กรณีตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๗ วรรคสอง
ดว. ๗/๓	ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก)..... - กรณีตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๗ วรรคสอง - กรณีตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง
ดว. ๗/๔	ลงโทษ.....(ปลดออก/ ไล่ออก).....กรณีมีคำสั่ง.....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)..... ในกรณีที่ถูกต้องคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง - กรณีตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๗ วรรคสอง - กรณีตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง
ดว. ๗/๕	ลงโทษ.....(ปลดออก/ ไล่ออก).....กรณีมีคำสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน).. ในกรณีที่ถูกต้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา - กรณีตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๗ วรรคสอง

แบบ ดว. ๗	คำสั่งเรื่อง
ดว. ๗/๖	ลงโทษกรณีคณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)... ซ้ำมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ดว. ๗/๗	สั่งงดโทษ - กรณีตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๖ วรรคสาม - กรณีตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง และมาตรา ๙๖ วรรคสาม - กรณีตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม และมาตรา ๙๗ วรรคสอง - กรณีตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๖ วรรคสาม - กรณีตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง มาตรา ๙๓ วรรคสอง และมาตรา ๙๖ วรรคสาม - กรณีตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง มาตรา ๙๖ วรรคสาม และมาตรา ๙๗ วรรคสอง
ดว. ๗/๘	สั่งงดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้ว ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๗/๑

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งยุติเรื่อง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการ
พลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย.....
(อย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง).....ในเรื่อง.....(สรุปเรื่องกล่าวหาสั้น ๆ โดยไม่ต้องระบุ
รายละเอียดข้อเท็จจริงอันเป็นข้อกล่าวหา).....

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
บัดนี้ พิจารณาเห็นว่า.....(ระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย)..... พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....ไม่ได้กระทำความผิดวินัยในเรื่องที่ถูกกล่าวหา เห็นควรยุติเรื่อง
บัดนี้ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.)..... ในการประชุมครั้งที่.../๒๕...เมื่อวันที่..... ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า.....(ระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย).....พฤติการณ์ ของ.....(ชื่อ).....ไม่ได้กระทำความผิดวินัยในเรื่องที่ถูกกล่าวหา จึงมีมติให้สั่งยุติเรื่อง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และ...(มาตรา ๙๒ วรรคสอง/มาตรา ๙๓
วรรคสอง/มาตรา ๙๗ วรรคสอง).....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ
...(ข้อ ๑๑ (๑) /ข้อ ๕๖ (๑) /ข้อ ๕๙ (๔))...และข้อ ๖๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่งยุติเรื่อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง*).....

- หมายเหตุ**
๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
 ๒. - ถ้าถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง
 - ถ้าเป็นกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวงให้ระบุด้วย โดยไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น
 ๓. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๗/๒

ครูฯ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง ลงโทษ....(ภาคทัณฑ์ /ตัดเงินเดือน /ลดเงินเดือน)....

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการ
พลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิด
โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด^๒).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน^๓.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษ....(สถานโทษใด
อัตราโทษใด^๔)..... / อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.)..... ในการประชุมครั้งที่.../๒๕... เมื่อวันที่.....
ได้พิจารณามีมติให้ลงโทษ.....(สถานโทษใด อัตราโทษใด^๔).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...)...(มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง /มาตรา ๙๓
วรรคสอง /มาตรา ๙๗ วรรคสอง^๕)... และมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ...(ข้อ ๑๑ (๒))... ข้อ ๖๗ (...) ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๐ (...) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่งลงโทษ.....

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
ภาคทัณฑ์(ชื่อ)..... ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่คำสั่งเป็นต้นไป
ตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท ^๖ เป็นเวลา.....เดือน ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

ลดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท
เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท^๖ และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
๒. - ถ้ากระทำความผิดวินัยหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี
- ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวง ให้ระบุด้วย โดยไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น
- ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุคำว่า “ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง” ด้วย
๓. ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่บทบัญญัติว่าด้วยวินัย และการรักษาวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ จะต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ ขณะกระทำความผิด เว้นแต่กรณีที่ไม่มีอาชญาโทษตามกฎหมายนั้นได้
๔. กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ให้แสดงด้วย
๕. ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุมาตรา ๙๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ด้วย

๖. ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง
๗. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้**ระบฐานะ**ด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๗/๓

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕..

เรื่อง ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
/เดิมเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิด
โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด๒).....
.....
พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ อ.ก.พ.
.....(ชื่อ อ.ก.พ.).....ในการประชุมครั้งที่...../๒๕... เมื่อวันที่.....ได้พิจารณามีมติให้ลงโทษ
.....(ปลดออก/ไล่ออก๔).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๙๗ วรรคสอง๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๘ (...) ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๐ (๓) ของกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อ.....ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการ
ของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงสั่งลงโทษ.....(ปลด/ไล่ออก).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป๖

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์
ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้
ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินัยอุทธรณ์
พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
 ๒. - ถ้ากระทำความผิดวินัยหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี
 - ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวง ให้ระบุด้วย โดยไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น
 - ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุคำว่า “ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง” ด้วย
 ๓. ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่บทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับจะต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด
 ๔. กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ให้แสดงด้วย
 ๕. ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุมาตรา ๙๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๕ (๑) / (๒) / (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ด้วย
 ๖. ให้ระบุวันออกจากราชการให้เป็นไปตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔
 ๗. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๗/๔

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕..

เรื่อง ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก)....

กรณีมีคำสั่ง.....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ในกรณีที่ถูกลงโทษตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

อ้างถึงคำสั่ง..... ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ให้.....(ชื่อ)..... เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท^๒(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).....เพื่อรอฟังผลการสอบสวน
พิจารณากรณีที่ถูกลงโทษตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่อง.....
ตามคำสั่ง.....^๓ ที่...../๒๕... สั่ง ณ วันที่..... โดยให้.....(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).....ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป

บัดนี้ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.)..... ในการประชุมครั้งที่...../๒๕... เมื่อวันที่.....
ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า.....(ชื่อ).....ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป
ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด^๔).....
.....
พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน^๕.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ลงโทษ
.....(ปลด/ไล่ออก).....ออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) ^๖ มาตรา ๙๗ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๑
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ^๗ ข้อ ๖๘ (...) ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๐ (๓)
ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อ... ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออก
จากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงสั่งลงโทษ.....(ปลด/ไล่ออก).....(ชื่อ).....
ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งเป็นวันที่ต้อง...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)...
ตามคำสั่งที่อ้างถึงเป็นต้นไป

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์
ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้
ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน
ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
 ๒. ส่วนราชการสังกัด ตำแหน่งเลขที่ และเงินเดือน ขณะมีคำสั่งพักราชการ/ให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อน
 ๓. คำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
 ๔. - ถ้ากระทําผิดวินัยหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี
- ถ้าเป็นกรณีกระทําผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวง
ให้ระบุด้วย โดยไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น
- ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุคำว่า “ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง” ด้วย
 ๕. ถ้าเป็นกรณีกระทําผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่บทบัญญัติว่าด้วย
วินัยและการรักษาวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ
จะต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่
ขณะกระทําผิด
 ๖. กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ให้แสดงด้วย
 ๗. ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุมาตรา ๙๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๕ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ด้วย

๘. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุนะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๗/๕

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕..

เรื่อง ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....

กรณีมีคำสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา

อ้างถึงคำสั่ง..... ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....ให้.....(ชื่อ).....
เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....
สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท^๒(พักราชการ/ออกจาก
ราชการไว้ก่อน).....(ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญา/ในกรณีที่ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา).....
เรื่อง.....
โดยให้.....(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)..... ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.)..... ในการประชุมครั้งที่...../๒๕... เมื่อวันที่.....
พิจารณาเห็นว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดอาญา ในกรณี.....(สรุปข้อเท็จจริง
อันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณีที่ปรากฏตามคำพิพากษา
ถึงที่สุด).....
และศาล.....(ชื่อศาล).....มีคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีหมายเลขดำที่.....และหมายเลขแดงที่
.....ให้...(จำคุกเป็นเวลา...../รับโทษที่หนักกว่าจำคุก).... ฐาน...(ไม่ใช่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้
กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ)..... พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำ
ความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษ
ที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ตามมาตรา
๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
ตามข้อ ๖๕ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงมีมติให้ลงโทษ.....(ปลดออก
/ไล่ออก*).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๙๕ วรรคสอง มาตรา ๙๗ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๕ (๒) ข้อ ๖๘ (...) ข้อ ๖๙ ข้อ ๗๐ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อ.... ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงสั่งลงโทษ..... (ปลด/ไล่ออก).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งเป็นวันที่ต้อง.....(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).... ตามคำสั่งที่อ้างถึงเป็นต้นไป

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
 ๒. ส่วนราชการ สังกัด ตำแหน่งเลขที่ และเงินเดือน ขณะมีคำสั่งพักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน
 ๓. กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ให้แสดงด้วย
 ๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๗/๖

ครูท

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษกรณีคณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)... ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
/เดิมเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับฯ)..... สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ได้ถูกคณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...
ไต่สวนและมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อวันที่.....
โดยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...
มีมติ และให้ถือสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

บัดนี้ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.)..... ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....เมื่อวันที่.....
ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่คณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)..... มีคำวินิจฉัยว่า.....(ชื่อ).....
ได้กระทำความผิดวินัย ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิด
อย่างไร เมื่อใด๒).....
พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ลงโทษ
...(ปลดออก/ไล่ออก).....ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)... มีมติชี้มูล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๘๗ วรรคสอง (และมาตรา ๑๐๐/๑^๔)
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ...(มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ /มาตรา.....
แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.).....
ประกอบข้อ ๖๘ ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๐ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
และข้อ.....ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔
จึงสั่งลงโทษ.....(ปลด/ไล่ออก).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๕

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)

(กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล)

หากท่านจะฟ้องโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกกลโฆษ ตามมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือจะอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี หรือยื่นโดยส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ การฟ้องคดีต่อศาลปกครองหรือการอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ.ค. จะต้องเลือกใช้สิทธิทางใดทางหนึ่งเท่านั้น

(กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูล)

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....๖

- หมายเหตุ**
๑. ชื่อตำแหน่งตามที่มี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงานตำแหน่งในการบริหารงาน ที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนด (ถ้ามี)
 ๒. - ถ้ากระทำความผิดวินัยหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี
 - ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวง ให้ระบุด้วย โดยไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น

๓. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่บทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับจะต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ขณะกระทำผิด
๔. ในกรณีผู้ถูกลงโทษได้ออกจากราชการไปแล้ว ให้ระบุนุมตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย
๕. ให้ระบุวันออกจากราชการให้เป็นไปตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔
๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๗/๗

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕...

เรื่อง สั่งงดโทษ

ด้วย.....(ชื่อ)..... เลขประจำตัวประชาชน..... ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*)..... สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ได้กระทำผิดวินัย ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริง
อันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด*).....
.....
.....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน^๓.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์
แต่เป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....
จึงงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้...(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน)... /อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.)....
ในการประชุมครั้งที่.../๒๕... เมื่อวันที่..... ได้พิจารณาแล้วเห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่กรณี
เป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....
จึงมีมติงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้.....(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน)....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และ...(มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๖ วรรคสาม
/มาตรา ๙๓ วรรคสอง และมาตรา ๙๖ วรรคสาม /มาตรา ๙๖ วรรคสาม และมาตรา ๙๗ วรรคสอง)^๔...
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ...(ข้อ ๑๑ (๓)/ข้อ ๕๙ (๒))...
และข้อ ๗๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่งงดโทษ.....(ชื่อ).....
โดยให้.....(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน)^๕....

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก</u>)
(กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวง ผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่คำสั่งเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง.....)

- หมายเหตุ**
๑. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
 ๒. - ถ้ากระทำความผิดวินัยหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี
 - ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวง ให้ระบุด้วย โดยไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น
 - ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุคำว่า “ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง” ด้วย

๓. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่บทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับจะต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ขณะกระทำผิด
๔. ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุมাত্রา ๙๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ด้วย
๕. การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ให้ดำเนินการต่างหากแยกจากคำสั่งนี้
๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุนามด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๗/๘

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕....

เรื่อง สั่งงดโทษ

กรณีออกจากราชการไปแล้ว ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่

ด้วย.....(ชื่อ)..... เลขประจำตัวประชาชน..... ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*)..... สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท^๒ ได้กระทำผิดวินัย ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็น
สาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด^๓).....
พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน^๔.....ตามมาตรา.....
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่เนื่องจาก.....(ชื่อ).....เป็นผู้ที่
ได้ออกจากราชการไปแล้ว โดย.....(ระบุเหตุออกจากราชการ).....ตั้งแต่วันที่.....
จึงให้งดโทษ /อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.).....ในการประชุมครั้งที่.../๒๕... เมื่อวันที่.....
จึงมีมติให้งดโทษ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่งงดโทษ.....(ชื่อ).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อผู้ทำคำสั่ง โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อ
ผู้ทำคำสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง*).....

- หมายเหตุ**
๑. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงานตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
 ๒. ตำแหน่ง สังกัด ตำแหน่งเลขที่ และเงินเดือน ขณะออกจากราชการ
 ๓. - ถ้ากระทำความผิดวินัยหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี
- ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวง ให้ระบุด้วย โดยไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น
 ๔. ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่บทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับจะต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด
 ๕. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

หมวด ๗ การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

แบบ ดว. ๘/๑ ถึง ดว. ๘/๑๔

แบบ ดว. ๘	การสั่งใหม่ จากโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง เป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงสถานอื่น / ไม่ร้ายแรง / งดโทษ / ยกโทษ
๘/๑	สั่ง...(เพิ่มโทษปลดออกเป็นไล่ออก/ลดโทษไล่ออกเป็นปลดออก)...
๘/๒	สั่งลดโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...เป็นโทษไม่ร้ายแรง
๘/๓	สั่งให้ผู้ถูก...(ปลดออก/ไล่ออก)...กลับเข้ารับราชการ และงดโทษให้ตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม
๘/๔	สั่งงดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้วตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่/สั่งยุติเรื่อง ให้ผู้ถูก...(ปลดออก/ไล่ออก)... ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ
๘/๕	สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...และให้กลับเข้ารับราชการ
๘/๖	สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ
	การสั่งใหม่ จากโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง / ไม่ร้ายแรงสถานอื่น / งดโทษ / ยกโทษ
๘/๗	สั่งเพิ่มโทษ...(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน)... เป็น...(ปลดออก/ไล่ออก)...
๘/๘	สั่งเพิ่มโทษ...(ภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์เป็นลดเงินเดือน/ตัดเงินเดือนเป็นลดเงินเดือน)...
๘/๙	สั่งลดโทษ...(ลดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์/ลดเงินเดือนเป็นตัดเงินเดือน/ตัดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์)...
๘/๑๐	สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษลดเงินเดือน
๘/๑๑	สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษตัดเงินเดือน
๘/๑๒	สั่งงดโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ให้ผู้ถูกลงโทษ...(ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน)...
๘/๑๓	สั่งงดโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ให้ผู้ถูกลงโทษภาคทัณฑ์
๘/๑๔	สั่งยกโทษ...(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน)...

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๑

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่ง...(เพิ่มโทษปลดออกเป็นไล่ออก/ลดโทษไล่ออกเป็นปลดออก)....

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้...(ปลดออก/ไล่ออก)...
จากราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...
ให้...(เพิ่มโทษเป็นไล่ออก/ลดโทษเป็นปลดออก)... โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง(มาตรา ๑๐๓
และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)....
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๕ ของกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อ..... ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการ
ของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ
วันที่.....^๑ และให้ลงโทษ.....(ปลด/ไล่).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งเป็นวันออกจากราชการตามคำสั่งลงโทษเดิม^๒

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ใช่ให้ตัดออก</u>)
(กรณีเป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง/ก.พ.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง.....)

- หมายเหตุ**
- ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
 - ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกต้อง ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔
 - ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๒

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งลงโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...เป็นโทษไม่ร้ายแรง

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้...(ปลดออก/ไล่ออก)...
จากราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง....(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น).....
ให้ลดโทษเป็น.....(ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ...../ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....เป็นเวลา.....เดือน/
ภาคทัณฑ์)..... โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผล
อันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (..) มาตรา ๙๖ ... (มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๔/
มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)... แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑

๒. ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....กลับเข้ารับราชการ
ในตำแหน่ง^๒ ประเภท.....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๓)..... สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๔

๓. ลงโทษ.....

(เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
ลดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท ^๕ และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป
ตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท ^๕ เป็นเวลา.....เดือน ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป
ภาคทัณฑ์.....(ชื่อ)..... ตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

๔. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ไม่ได้รับ เนื่องจากถูก.....(ปลดออก/ไล่ออก).....
 จาการาชการตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้เบิกจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีเป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง/ก.พ.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
๒. ต้องให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกัน และระดับเดียวกันหรือตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด ที่ผู้นี้มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น
๓. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
๔. การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้กลับเข้ารับราชการในวันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง
๕. ถ้าจำนวนเงินที่จะตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง
๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๓

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งให้ผู้ถูกลงโทษ....(ปลดออก/ไล่ออก)....
กลับเข้ารับราชการ และงดโทษให้ตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....
พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้...(ปลดออก/ไล่ออก)...
จากราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง.....(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)....
เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผล
อันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....
แต่กรณีเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....
จึงงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้.....(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๙๖ วรรคสาม ...(มาตรา ๑๐๓ และ
มาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)....
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๑ ข้อ ๗๔ และข้อ ๗๖ ของกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑
๒. ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....กลับเข้ารับราชการ
ในตำแหน่ง^๒ ประเภท.....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๓)..... สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป^๔

๓. งดโทษ.....(ชื่อ)..... โดยให้.....(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน*).....

๔. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ไม่ได้รับเนื่องจากถูก.....(ปลดออก/ไล่ออก).....
จากราชการตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้เบิกจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้นต่อไป

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ใช่ให้ตัดออก</u>)
(กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
 ๒. ต้องให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกัน และระดับเดียวกันหรือตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด ที่ผู้นี้มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น
 ๓. ชื่อตำแหน่งตามที่มีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนด (ถ้ามี)
 ๔. การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้กลับเข้ารับราชการในวันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง
 ๕. การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ให้ดำเนินการต่างหากแยกจากคำสั่งนี้
 ๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๔

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งงดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้วตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่/สั่งยุติเรื่อง
ให้ผู้ถูกลงโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....
พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้...(ปลดออก/ไล่ออก)...
จากราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง.....(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/มาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)....
ให้.....(ลดโทษเป็นภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ.....เป็นเวลา.....เดือน/ลดเงินเดือน
ในอัตราร้อยละ...../งดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน).....โดยเห็นว่า
.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/
คำวินิจฉัย).....
.....
.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๑๐๐ วรรคสี่(มาตรา ๑๐๓ และ
มาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕).....
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๖ วรรคสาม ของกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....ที่...../๒๕.. สั้ ณ วันที่.....^๑

๒. กรณีที่.....(ชื่อ).....กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตาม.....(มติของ
อ.ก.พ. กระทรวง/มติของ ก.พ./คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค./ขององค์กรตามกฎหมายอื่น).....ดังกล่าวข้างต้น
เมื่อปรากฏว่ามีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการและไม่อาจมีคำสั่ง.....(ลงโทษใหม่/งดโทษ).....
ตามมาตรา ๙๖ ได้ เนื่องจาก.....

(เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
ผู้นี้เป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕.. อยู่ก่อนมีคำสั่งลงโทษตามคำสั่งที่อ้างถึง จึงให้งดโทษ.....(ชื่อ)..... ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ เข้ารับราชการ
หลังจากถูกลงโทษตามคำสั่งที่อ้างถึง ผู้นี้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕.. เมื่อยกเลิกคำสั่งลงโทษดังกล่าวมีผลให้ผู้นี้เป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญข้าราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕.. ก่อนมีคำสั่งใหม่นี้ จึงให้งดโทษ.....(ชื่อ)..... ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ เข้ารับราชการ
ผู้นี้ได้ถึงแก่ความตาย ตั้งแต่วันที่.....ก่อนมีคำสั่งใหม่นี้ จึงให้ยุติเรื่อง(ชื่อ).....
ผู้นี้เป็นผู้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอยู่ก่อนแล้ว โดย.....(ระบุเหตุ^๒)..... ตั้งแต่วันที่.....จึงงดโทษให้.....(ชื่อ).....ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

๓. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ไม่ได้รับเนื่องจากถูก.....(ปลดออก/ไล่ออก).....
จากราชการตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้เบิกจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช่ให้ตัดออก)
(กรณีเป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง/ก.พ.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อผู้ทำคำสั่ง โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้ทำคำสั่ง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๓).....

- หมายเหตุ**
- ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
 - ระบุเหตุออกจากราชการด้วยเหตุอื่น เช่น ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ตามคำสั่งที่.../๒๕... สั่ง ณ วันที่.....ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป
 - ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๕

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งยกโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....และให้กลับเข้ารับราชการ

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้...(ปลดออก/ไล่ออก)...
จากราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/ มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...
ให้ยกโทษ โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็น
ข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (.)...(มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๕/
มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)... แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกโทษให้.....(ชื่อ).....พ้นจากการเป็นผู้กระทำผิดวินัย
๒. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑
๓. ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....กลับเข้ารับราชการ
ในตำแหน่ง^๒ ประเภท.....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๓)..... สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป^๔

๔. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ไม่ได้รับเนื่องจากถูก.....(ปลดออก/ไล่ออก).....
จากราชการตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้เบิกจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
 ๒. ต้องให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกัน และระดับเดียวกันหรือตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด ที่ผู้นี้มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น
 ๓. ชื่อตำแหน่งตามที่มีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนด (ถ้ามี)
 ๔. การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้กลับเข้ารับราชการในวันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง
 ๕. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๖

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งยกโทษ....(ปลดออก/ไล่ออก).... ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....

ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้...(ปลดออก/ไล่ออก)...
จากราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/มาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...
ให้ยกโทษ โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็น
ข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (..) ..(มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๔
และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๖ วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกโทษให้.....(ชื่อ).....พ้นจากการเป็นผู้กระทำผิดวินัย

๒. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑

แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจาก.....

(เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
ผู้นี้เป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕.. อยู่ก่อนมีคำสั่งลงโทษตามคำสั่งที่อ้างถึง
หลังจากถูกลงโทษตามคำสั่งที่อ้างถึง ผู้นี้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕.. เมื่อยกเลิกคำสั่งลงโทษดังกล่าวมีผลให้ผู้นี้เป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕.. ก่อนมีคำสั่งใหม่นี้
ผู้นี้ได้ถึงแก่ความตาย ตั้งแต่วันที่.....ก่อนมีคำสั่งใหม่นี้
ผู้นี้เป็นผู้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอยู่ก่อนแล้ว โดย.....(ระบุเหตุฯ).....ตั้งแต่วันที่.....

๓. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ไม่ได้รับเนื่องจากถูก.....(ปลดออก/ไล่ออก).....จากราชการตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้เบิกจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่งฯ).....

- หมายเหตุ**
- ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
 - ระบุเหตุออกจากราชการด้วยเหตุอื่น เช่น ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ตามคำสั่งที่..../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป
 - ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๗

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งเพิ่มโทษ.....(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....

เป็น.....(ปลดออก/ไล่ออก).....

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....

ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ

ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....

เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า

ผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....

ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้.....(ภาคทัณฑ์ ตั้งแต่วันที่.....

เป็นต้นไป/ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นเวลา.....

เดือน ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป/ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท

ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป).....

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.

ตามมาตรา ๑๐๓/มาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...

ให้เพิ่มโทษเป็น.....(ปลดออก/ไล่ออก).....จากราชการ โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริง

อันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) ...(มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๕/

มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)... แห่งพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔/ข้อ ๗๔ และข้อ ๗๗ (๓) (ข)^๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย

การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อ.... ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการ

พลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.. สั ง ญ วันที่.....^๒

๒. ลงโทษ...(ปลด/ไล้).....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่ง
และระดับปัจจุบัน)..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๓
ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สำหรับกรณีเพิ่มโทษตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือนเป็นปลดออกหรือไล้ออกให้ใช้ ๓. ต่อไปนี้ด้วย
๓. เงินเดือนที่ได้.....(ตัด/ลด).....ไปแล้วตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้(ชื่อ).....ต่อไป

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ให้ตัดออก</u>)
(กรณีเป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง/ก.พ.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั ง ญ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๔).....

- หมายเหตุ**
๑. ข้อ ๗๗ (๓) (ข) ใช้เฉพาะกรณีการเพิ่มโทษตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน เป็นปลดออก/ไล่ออก เท่านั้น
 ๒. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
 ๓. กรณีเพิ่มโทษตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน เป็นปลดออก/ไล่ออก ให้ระบุเงินเดือนที่ปรับแล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน
 ๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๘

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งเพิ่มโทษ...(ภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์เป็นลดเงินเดือน/ตัดเงินเดือนเป็นลดเงินเดือน)...

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้.....(ภาคทัณฑ์ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป/ตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นเวลา.....เดือน
ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป)....

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...
ให้เพิ่มโทษเป็น.....(ตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ...เป็นเวลา.....เดือน/ลดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ...)....
โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการ
มีมติ/คำวินิจฉัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (....) ...(มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๔/มาตรา
๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๗ (๓) (ก) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑

๒. ลงโทษ...(ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....
(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน)..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๒

ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท ที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม.....(เป็นจำนวนเงินที่ตัด
เดือนละ.....บาท เป็นเวลา.....เดือน/เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน
.....บาท^๓).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

สำหรับกรณีเพิ่มโทษตัดเงินเดือนเป็นลดเงินเดือนให้ใช้ ๓. ต่อไปนี้ด้วย
๓. เงินเดือนที่ได้ตัดไปแล้วตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ)..... ต่อไป

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีเป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง/ก.พ.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
 ๒. กรณีเพิ่มโทษตัดเงินเดือนเป็นลดเงินเดือน ให้ระบุเงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน
 ๓. ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง
 ๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๙

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งลดโทษ...(ลดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์/ลดเงินเดือนเป็นตัดเงินเดือน/ตัดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์)...

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้...(ลดเงินเดือนในอัตรา
ร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท/ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท
เป็นเวลา.....เดือน ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป).....

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...
ให้ลดโทษเป็น....(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ.....เป็นเวลา.....เดือน).... โดยเห็นว่า.....
(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...)(มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๕/
มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕).... แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และ...(ข้อ ๗๗ (๓) (ค)/ข้อ ๗๗ (๓) (ง))...
ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.. สั ง ณ วันที่.....^๑

๒. ลงโทษ.....

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ใช่ให้ตัดออก</u>)
ภาคทัณฑ์.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน)..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๒ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งเป็นต้นไป
ตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน).... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๒ ในอัตราร้อยละ..... ของเงินเดือน.....บาท ที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท^๓ เป็นเวลา.....เดือน ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งนี้เป็นต้นไป

๓. เงินเดือนที่ได้...(ตัด/ลด)...ไปแล้วตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....ต่อไป

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ใช่ให้ตัดออก</u>)
(กรณีเป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง/ก.พ.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
 ๒. เงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน
 ๓. ถ้าจำนวนเงินที่จะตัดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง
 ๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๑๐

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษลดเงินเดือน

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้ลดเงินเดือนในอัตรา
ร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...
ให้...(เพิ่มโทษ/ลดโทษ)...เป็นลดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ..... โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริง
อันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...)(มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๔/
มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)..... แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๗ (๓) (จ) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑

๒. ลงโทษลดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ
ปัจจุบัน).... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๒ ในอัตราร้อยละ.....
ของเงินเดือน.....บาท ที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท^๓
และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน.....บาท^๔

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งนี้เป็นต้นไป

๓. เงินเดือนที่ได้ลดไปแล้วตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....

ต่อไป

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีเป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง/ก.พ.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์ได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
 ๒. เงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน
 ๓. ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง
 ๔. เงินเดือนปัจจุบันลบด้วยจำนวนเงินที่ลด
 ๕. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๑๑

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษตัดเงินเดือน

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้ตัดเงินเดือนในอัตรา
ร้อยละ..... เป็นเวลา.....เดือน ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/ มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...
ให้...(เพิ่มโทษ/ลดโทษ)...เป็นตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ... เป็นเวลา.....เดือน โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริง
อันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...)(มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๕/
มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)... แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๗ (๓) (จ) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๒

๒. ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ
ปัจจุบัน).... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๓ ในอัตราร้อยละ.....
ของเงินเดือน.....บาท ที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท^๔
เป็นเวลา.....เดือน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่คำสั่งนี้เป็นต้นไป

๓. เงินเดือนที่ได้ตัดไปแล้วตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....

ต่อไป

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ใช่ให้ตัดออก</u>)
(กรณีเป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง/ก.พ.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. อัตราโทษ หมายถึง อัตราร้อยละของจำนวนเงินที่ตัด และจำนวนเดือน
๒. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
๓. เงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน
๔. จำนวนเงินที่จะตัดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง
๕. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๑๒

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งงดโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ให้ผู้ถูกลงโทษ.....(ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....
พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้...(ตัดเงินเดือนในอัตรา
ร้อยละ.....เป็นเวลา.....เดือน ตั้งแต่เดือน..... เป็นต้นไป/ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ...ของเงินเดือน
.....บาท ตั้งแต่เดือน..... เป็นต้นไป)...

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...
เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผล
อันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....
.....
.....

แต่กรณีเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....
จึงงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้.....(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๙๖ วรรคสาม(มาตรา ๑๐๓
และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)....
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๗ (๒) ของกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑

๒. งดโทษ.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง...(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน)....
สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๒ โดยให้...(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/
ว่ากล่าวตักเตือน^๓)...

๓. เงินเดือนที่ได้.....(ตัด/ลด).....ไปแล้วตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้
.....(ชื่อ)..... ต่อไป

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีผู้ว่าราชการจังหวัด/อธิบดีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๔).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
๒. เงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน
๓. การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ให้ดำเนินการต่างหากแยกจากคำสั่งนี้
๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๑๓

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งงดโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ให้ผู้ถูกลงโทษภาคทัณฑ์

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้ภาคทัณฑ์ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...
ให้งดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้...(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน)... โดยเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิด
วินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๙๖ วรรคสาม(มาตรา ๑๐๓
และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)....
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑
๒. งดโทษ.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน)....
สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท โดยให้...(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/
ว่ากล่าวตักเตือน^๒)...

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีผู้ว่าราชการจังหวัด/อธิบดีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
๒. การทำทัศน์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ให้ดำเนินการต่างหากแยกจากคำสั่งนี้
๓. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๘/๑๔

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งยกโทษ...(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน)...

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้...(ภาคทัณฑ์ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป/ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....เป็นเวลา.....เดือน ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป/
ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป)

บัดนี้ ได้รับแจ้ง....(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
ตามมาตรา ๑๐๓/มาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)....
ให้ยกโทษ โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็น
ข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (..) ... (มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๔
และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕)... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๗ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกโทษให้.....(ชื่อ).....พ้นจากการเป็นผู้กระทำผิดวินัย

๒. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑

สำหรับกรณียกโทษตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือนให้ใช้ ๓. ต่อไปนี้ด้วย
๓. เงินเดือนที่ได้.....(ตัด/ลด).....ไปแล้วตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้(ชื่อ).....ต่อไป

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
 ๒. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานด้วย

หมวด ๘

ส่วนที่ ๑

คำสั่งพักราชการ และคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

แบบ ดว. ๙/๑ ถึง ดว. ๙/๕

แบบ ดว.	คำสั่งเรื่อง
๙/๑	ให้พักราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน
๙/๒	ให้พักราชการ กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา
๙/๓	ให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน
๙/๔	ให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา
๙/๕	ให้ออกจากราชการไว้ก่อนแทนการสั่งพักราชการ

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๙/๑

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕....

เรื่อง ให้พักราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน
ตามคำสั่ง^๒.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....ในเรื่อง.....(สรุปเรื่องที่ถูกต้อง
กรรมการสอบสวน ถ้ามีหลายเรื่องให้สรุปทุกเรื่อง).....

และมีเหตุให้พักราชการ คือ.....(ระบุเหตุที่จะสั่งพักราชการ ตามข้อ ๗๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๘ และข้อ ๘๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงสั่งให้.....(ชื่อ).....พักราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๓

(ท้ายคำสั่งเลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

..... (ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
- ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงานตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
 - ถ้าถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวนและมีเหตุให้สั่งพักราชการได้ทุกสำนวน ให้ระบุเรื่องและคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนทุกสำนวน
 - การสั่งพักราชการให้สั่งพักตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่กรณีมีเหตุตามข้อ ๘๑ (๑)/(๒) ให้สั่งพักย้อนหลังได้
 - ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๙/๒

ครุฑ
คำสั่ง.....
ที่.../๒๕....

เรื่อง ให้พักราชการ กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ°).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน..... บาท มีกรณี....(ถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาล..... คดีหมายเลขดำที่...../
ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาจนตกเป็นผู้ต้องหา)..... ในเรื่อง.....(สรุปเรื่องที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหา
ว่ากระทำความผิดอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้สรุปทุกเรื่อง).....

และมีเหตุให้พักราชการ คือ(ระบุเหตุที่จะสั่งพักราชการ ตามข้อ ๗๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๘ และข้อ ๘๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงสั่งให้.....(ชื่อ).....พักราชการ
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๓

(ท้ายคำสั่งเลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

..... (ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงานตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
 ๒. คดีอาญาที่ถูกฟ้องหรือต้องหาไม่ใช่เป็นคดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และถ้าถูกฟ้องหรือต้องหาหลายคดีและมีเหตุให้สั่งพักการได้ทุกคดีให้ระบุทุกคดี
 ๓. การสั่งพักการให้สั่งพักตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่กรณีมีเหตุตามข้อ ๘๑ (๑)/(๒) ให้สั่งพักย้อนหลังได้
 ๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๙/๓

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕....

เรื่อง ให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน
ตามคำสั่ง^๑.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....ในเรื่อง.....(สรุปเรื่องที่ถูตั้ง
กรรมการสอบสวน ถ้ามีหลายเรื่องให้สรุปทุกเรื่อง).....

และมีเหตุให้ออกจากราชการไว้ก่อน คือ....(ระบุเหตุที่จะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อ ๗๘ ประกอบ
ข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖).....

กรณีที่.....(ชื่อ).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการ
สอบสวนนั้น พิจารณาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว สมควรให้ผู้นี้ออกจากราชการ
ไว้ก่อน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๘ ข้อ ๘๓ และข้อ ๘๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงสั่งให้.....(ชื่อ).....ออกจากราชการไว้ก่อน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๓

(ท้ายคำสั่งเลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง)^๔.....

- หมายเหตุ** ๑. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงานตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
๒. ถ้าถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวนและมีเหตุให้ออกการขาดการไว้ก่อนได้ทุกสำนวน ให้ระบุเรื่องและคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนทุกสำนวน
๓. การสั่งให้ออกจากการขาดการไว้ก่อนให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่กรณีมีเหตุตามข้อ ๘๑ (๑)/(๒) ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังได้
๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๙/๕

ครุฑ
คำสั่ง.....
ที่.../๒๕....

เรื่อง ให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท มีกรณี.....(ถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาล..... คดีหมายเลขดำที่
...../ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาจนตกเป็นผู้ต้องหา) ในเรื่อง.....(สรุปเรื่องที่ถูกฟ้องคดีอาญา
หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้สรุปทุกเรื่อง).....

และมีเหตุให้ออกจากราชการไว้ก่อน คือ.....(ระบุเหตุที่จะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อ ๗๘ ประกอบ
ข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖).....

กรณีที่.....(ชื่อ).....(ถูกฟ้องคดีอาญา/ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา).....นั้น
พิจารณาเห็นว่ากระทำความผิดจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว สมควรให้ผู้นี้ออกจากราชการไว้ก่อน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๘ ข้อ ๘๓ และข้อ ๘๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงสั่งให้.....(ชื่อ).....ออกจากราชการไว้ก่อน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๓

(ท้ายคำสั่งเลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง)^๔.....

- หมายเหตุ** ๑. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงานตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
๒. คดีอาญาที่ถูกฟ้องหรือต้องหาไม่ใช่เป็นคดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และถ้าถูกฟ้องหรือต้องหาหลายคดีและมีเหตุให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ทุกคดีให้ระบุทุกคดี
๓. การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่กรณีมีเหตุตามข้อ ๘๑ (๑)/(๒) ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังได้
๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมาย

ให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓
เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุนะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๙/๕

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕....

เรื่อง ให้ออกจากราชการไว้ก่อนแทนการสั่งพักราชการ

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.... สั่ง ณ วันที่.....
ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....
(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท
พักราชการ ในกรณีที่...(ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง
..... ที่.../๒๕.... สั่ง ณ วันที่.....)/(ถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาล..... คดีหมายเลข
ดำที่...../ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาจนตกเป็นผู้ต้องหา)...โดยให้พักราชการ ตั้งแต่วันที่.....
เป็นต้นไป

บัดนี้ พิจารณาเห็นว่า...(การสอบสวนพิจารณา/การดำเนินคดี)...จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว
สมควรให้.....(ชื่อ).....ออกจากราชการไว้ก่อน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๘๓ และข้อ ๘๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงสั่งให้.....(ชื่อ).....ออกจากราชการไว้ก่อน แทนการสั่งพักราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งเป็นวันสั่งพักราชการ เป็นต้นไป

(ท้ายคำสั่งเลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑
(กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....^๑

หมายเหตุ ๑. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานด้วย

หมวด ๘

ส่วนที่ ๒

คำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติราชการ และคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ
ตามผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดี

แบบ ดว. ๑๐/๑ ถึง ดว. ๑๐/๓

แบบ ดว.	คำสั่งเรื่อง
๑๐/๑	ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)... ในกรณีที่ถูกต้องตั้งกรรมการสอบสวนกลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ).... และดำเนินการตามมาตรา ๙๖
๑๐/๒	ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)... ในกรณีที่ถูกต้องตั้งกรรมการสอบสวนกลับเข้า... (ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ) ... และสั่งยุติเรื่องที่ถูกกล่าวหา
๑๐/๓	ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)....ในกรณีที่....(ถูกฟ้องคดีอาญา/ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา).... กลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ)...

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๑๐/๑

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่..../๒๕...

เรื่อง ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)... ในกรณีที่ถูกต้องกรรมการสอบสวน
กลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ).... และดำเนินการตามมาตรา ๙๖

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่..../๒๕... สั่ง ณ วันที่.....
ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....
...(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท
...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกต้องกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง.....
ที่..../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....ในเรื่อง.....
.....
.....

โดยให้.....(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).....ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ (พิจารณาเห็นว่า.....(ชื่อ)..... /อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.).....
ในการประชุมครั้งที่..../๒๕...เมื่อวันที่.....พิจารณาและมีมติว่า.....(ชื่อ).....) กระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง กรณีเมื่อครั้ง.....(ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญโดยสรุปว่า ขณะดำรงตำแหน่งใด
ส่วนราชการใด กระทำการอย่างไร เมื่อใด เป็นกรณีความผิดฐานใด ตามมาตราใด แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และควรได้รับโทษสถานโทษและอัตราโทษใด หรือควรงดโทษให้
เพราะเหตุใด).....
.....
.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...)(มาตรา ๙๓ วรรคสอง มาตรา ๙๖
และมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง/มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง)....
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๗ ข้อ ๖๘ ข้อ ๗๐
...(ข้อ ๘๖ (๒)/ข้อ ๘๗ (๒)).... และข้อ ๙๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
จึงสั่ง ดังนี้

๑. ให้.....(ชื่อ).....กลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ)... ในตำแหน่ง^๒
 ประเภท.....ระดับ.....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๓).....
 สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่..... เป็นต้นไป^๔

๒. ให้.....

(เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก</u>)
ลงโทษลดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท ^๕ และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งนี้ เป็นต้นไป
ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นเงิน ที่ให้ตัดเดือนละ.....บาท ^๕ เป็นเวลา.....เดือน ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งนี้เป็นต้นไป
ลงโทษภาคทัณฑ์.....(ชื่อ).....ตั้งแต่วันที่คำสั่งนี้เป็นต้นไป
งดโทษ.....(ชื่อ).....โดยให้...(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน ^๖).....

๓. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการ
 ไว้ก่อน)... ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้จ่ายได้เมื่อกรณีถึงที่สุดตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

(ท้ายคำสั่งเลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก</u>)
(กรณีสั่งลงโทษ) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยัง สำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(กรณีสั่งดโทษ)

กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง

หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวง
ผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง

หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง)^๗

- หมายเหตุ**
๑. ระบุเรื่องกล่าวหาอย่างสั้น ๆ โดยไม่ต้องแสดงข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเป็นข้อกล่าวหา
 ๒. ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด
 ๓. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
 ๔. การสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ในวันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง
 ๕. ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง

๖. การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ให้ดำเนินการต่างหากแยกจากคำสั่งนี้
๗. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุนั้นด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๑๐/๒

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)... ในกรณีที่ถูกต้องกรรมการสอบสวน
กลับเข้า... (ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ) ... และสั่งยุติเรื่องที่ถูกกล่าวหา

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท.....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)....ในกรณีที่ถูกต้องกรรมการสอบสวน
ตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....ในเรื่อง.....
.....
.....

โดยให้.....(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).... ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ (พิจารณาเห็นว่า.....(ชื่อ)...../อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.).....
ในการประชุมครั้งที่.../๒๕...เมื่อวันที่.....พิจารณาและมีมติว่า.....(ชื่อ).....) มิได้กระทำความผิดวินัย
โดยเห็นว่า.....(ระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย).....
.....
.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...)(มาตรา ๙๓ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๑
วรรคสอง/มาตรา ๙๗ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง)....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๖ ...(ข้อ ๘๖ (๓)/ข้อ ๘๗ (๓)).. และข้อ ๙๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ให้.....(ชื่อ)..... กลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ)....ในตำแหน่ง^๒
ประเภท..... ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๓)..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๔

๒. ยุติเรื่อง.....(ชื่อ).....ตั้งแต่วันที่คำสั่งเป็นต้นไป

๓. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)....
ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้จ่ายได้เมื่อกรณีถึงที่สุดตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง)^๕.....

หมายเหตุ

๑. ระบุเรื่องกล่าวหาอย่างสั้น ๆ โดยไม่ต้องแสดงข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเป็นข้อกล่าวหา
๒. ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด
๓. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงานตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
๔. การสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ในวันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง
๕. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๑๐/๓

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่...(ถูกฟ้องคดีอาญา/
ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา)....กลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ)...

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่...(ถูกฟ้องคดีอาญา
ต่อศาล.....คดีหมายเลขดำที่...../ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาจนตกเป็นผู้ต้องหา)....
โดยให้...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).... ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ให้ให้ตัดออก</u>
บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยศาล.....มีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีหมายเลขดำ ที่.....คดีหมายเลขแดงที่.....พิพากษาว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดอาญาฐาน.....(รวมทั้งความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ).....จนได้รับโทษ.....(จำคุก/หนักกว่าจำคุก).....แต่ศาล..... (รอการกำหนดโทษ/รอการลงโทษ/ได้รับโทษ.....(อย่างอื่น)).....๑
บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยศาล.....มีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีหมายเลขดำ ที่.....คดีหมายเลขแดงที่.....มิได้วินิจฉัยว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดอาญา โดยพิพากษาว่า.....(ระบุสาระสำคัญของคำพิพากษา).....๒
บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยมีได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่.....(ชื่อ)..... ตกเป็นผู้ต้องหานั้น โดย.....(ระบุเหตุที่ไม่มีการฟ้อง).....๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ...(ข้อ ๘๘ (๓) /ข้อ ๘๘ (๔)) / (ข้อ ๘๘ (๓)/ข้อ ๘๘ (๔)).... และข้อ ๙๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ให้.....(ชื่อ).....กลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ)... ในตำแหน่ง^๓ ประเภท.....ตำแหน่ง(ชื่อตำแหน่งและระดับ)^๔สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่..... เป็นต้นไป^๕

๒. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)... ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้จ่ายได้เมื่อกรณีถึงที่สุดตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง)^๖.....

หมายเหตุ

๑. เป็นกรณีตามข้อ ๘๘ (๓) / ข้อ ๘๘ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
๒. เป็นกรณีตามข้อ ๘๘ (๔) / ข้อ ๘๘ (๔) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
๓. ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ ในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่น
ในประเภทและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด
๔. ชื่อตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งในสายงาน
ตำแหน่งในการบริหารงานที่ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนด (ถ้ามี)
๕. การสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติ
หน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ในวันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง
๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือได้รับมอบหมาย
ให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน
๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย
ให้ระบุนะด้วย

หมวด ๘

ส่วนที่ ๓

คำสั่งตามผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดี กรณีมีเหตุที่ไม่ต้องให้
กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

แบบ ดว. ๑๑/๑ ถึง ดว. ๑๑/๓

แบบ ดว. ๑๑	คำสั่งเรื่อง
๑๑/๑	สั่งดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ สำหรับผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)... ในกรณีที่ถูกต้องตั้งกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...
๑๑/๒	สั่งยุติเรื่อง สำหรับผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)... ในกรณีที่ถูกต้องตั้งกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)....
๑๑/๓	ให้พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกต้องฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่า กระทำความผิดอาญา โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๑๑/๑

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕...

เรื่อง สั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ สำหรับผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...
ในกรณีที่ถูกต้องกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...

อ้างถึงคำสั่ง..... ที่.../๒๕... สั่ง ณ วันที่.....ให้.....(ชื่อ).....
เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....
สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท ...(พักราชการ/ออกจากราชการ
ไว้ก่อน)... ในกรณีที่ถูกต้องกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกต้องกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง.....
ที่.../๒๕... สั่ง ณ วันที่..... ในเรื่อง.....
.....
โดยให้.....(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)..... ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ (พิจารณาเห็นว่า.....(ชื่อ)...../อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.).....ในการประชุม
ครั้งที่.../๒๕... เมื่อวันที่.....พิจารณาและมีมติว่า.....(ชื่อ).....) กระทำความผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง กรณีเมื่อครั้ง.....(ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญโดยสรุปว่า ขณะดำรงตำแหน่งใด
ส่วนราชการใด กระทำการอย่างไร เมื่อใด เป็นกรณีความผิดฐานใด ตามมาตราใด แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และควรได้รับโทษสถานโทษและอัตราโทษใด).....
.....
.....

แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับ.....(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)..... เนื่องจาก.....(ระบุเหตุ
ตามข้อ ๘๖ (๒) /ข้อ ๘๗ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (..) ..(มาตรา ๙๓ วรรคสอง /มาตรา ๙๗
วรรคสอง).....และมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
ประกอบ...(ข้อ ๘๖ (๒) /ข้อ ๘๗ (๒))...ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ให้.....(ชื่อ).....พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการ
ไว้ก่อน)...ตามคำสั่งที่อ้างถึง โดยไม่ต้องกลับ.....(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ).....

๒. งดโทษ.....(ชื่อ).....

๓. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...
ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้จ่ายได้เมื่อกรณีถึงที่สุดตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. ระบุเรื่องกล่าวหาอย่างสั้น ๆ โดยไม่ต้องแสดงข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเป็นข้อกล่าวหา
 ๒. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุนั้นด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

แบบ ดว. ๑๑/๒

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่.../๒๕..

เรื่อง สั่งยุติเรื่อง สำหรับผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)...
ในกรณีที่ถูกต้องกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕... สั่ง ณ วันที่.....ให้.....(ชื่อ).....
เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....
สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท ...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)...
ในกรณีที่ถูกล่ามว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง.....
ที่.../๒๕... สั่ง ณ วันที่..... ในเรื่อง.....

โดยให้...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)... ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ (พิจารณาเห็นว่า.....(ชื่อ)...../อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.)..... ในการประชุม
ครั้งที่.../๒๕... เมื่อวันที่.....ได้พิจารณาแล้วมีมติว่า.....(ชื่อ).....)... มิได้กระทำความผิดวินัย
ในเรื่องที่ถูกล่ามว่า โดยเห็นว่า.....(ระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย).....

จึงเห็นควรยุติเรื่อง แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ).....
เนื่องจาก.....(ระบุเหตุ ตามข้อ ๘๖ (๓) /ข้อ ๘๖ (๔) /ข้อ ๘๗ (๓) /ข้อ ๘๗ (๔) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (....) ...(มาตรา ๘๓ วรรคสอง/มาตรา ๘๗
วรรคสอง)...และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ
ข้อ ๖๖ และ...(ข้อ ๘๖ (๓)/ข้อ ๘๖ (๔) /ข้อ ๘๗ (๓)/ข้อ ๘๗ (๔))...ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ให้.....(ชื่อ).....พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการ
ไว้ก่อน)...ตามคำสั่งที่อ้างถึง โดยไม่ต้องกลับ.....(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ).....

๒. ยุติเรื่อง.....(ชื่อ).....ตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป

๓. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ)..... ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการ
ไว้ก่อน)...ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้จ่ายได้เมื่อกรณีถึงที่สุดตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ระบุเรื่องกล่าวหาอย่างสั้น ๆ โดยไม่ต้องแสดงข้อเท็จจริงและพหุการณ์อันเป็นข้อกล่าวหา
๒. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมาย
ให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓
เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุนั้นด้วย

แบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

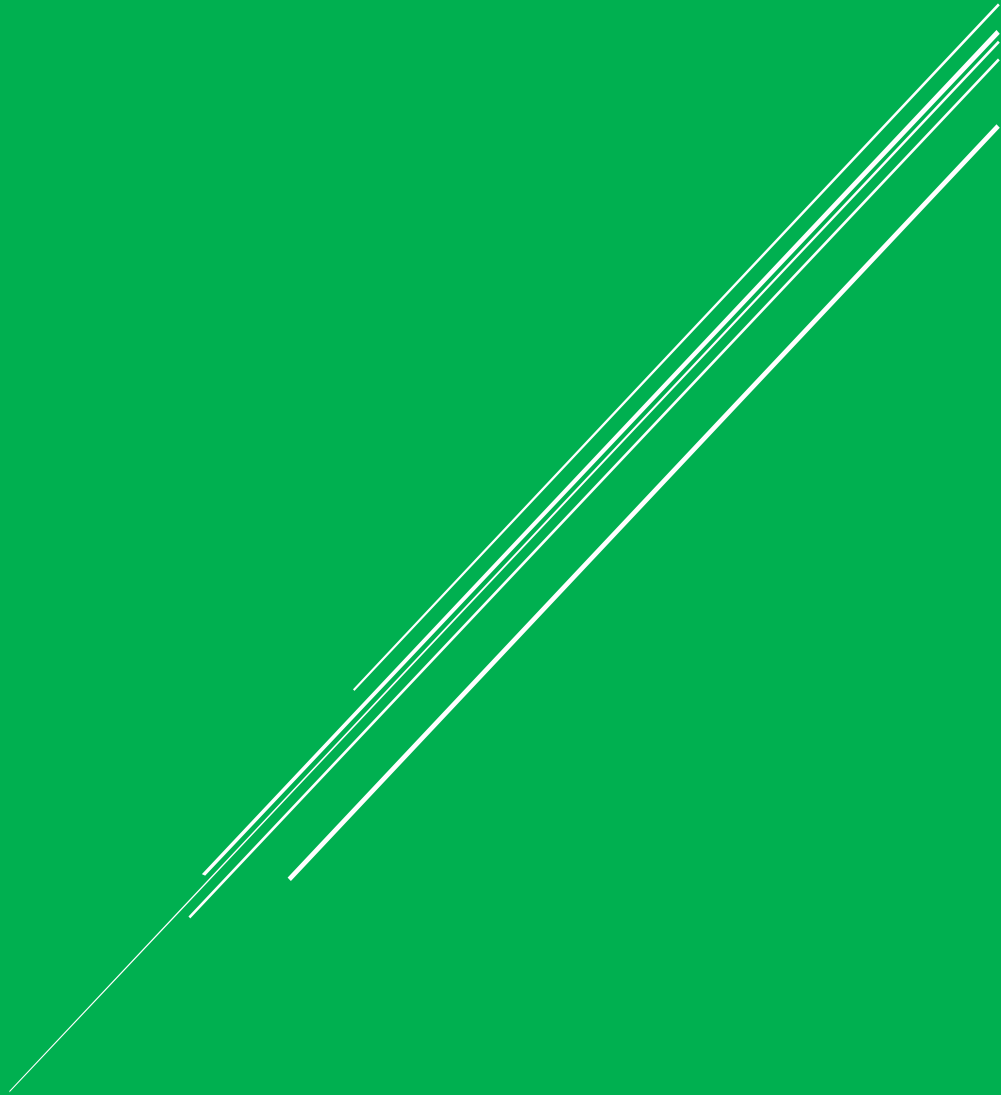
แบบ ดว. ๑๑/๓

ครุฑ
คำสั่ง.....
ที่.../๒๕...

เรื่อง ให้พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญา
หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕... สั่ง ณ วันที่.....ให้.....(ชื่อ).....
เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง...(ชื่อตำแหน่งและระดับ)...
สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท ...(พักราชการ /ออกจากราชการไว้ก่อน)...
ในกรณีที่...(ถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาล.....คดีหมายเลขดำที่..... /ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา
จนตกเป็นผู้ต้องหา แล้วแต่กรณี)... โดยให้...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)... ตั้งแต่วันที่.....
เป็นต้นไป

(เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี <u>ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก</u>)
บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยศาล.....มีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีหมายเลขดำ ที่.....คดีหมายเลขแดงที่..... พิพากษาว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดอาญา ฐาน...(รวมทั้งความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ)...จนได้รับโทษ...(จำคุก/หนักกว่าจำคุก)... แต่ศาล...(รอการกำหนดโทษ/รอการลงโทษ/ให้รับโทษ...(อย่างอื่น)...).....
บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยศาล.....มีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีหมายเลขดำ ที่..... คดีหมายเลขแดงที่..... มิได้วินิจฉัยว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดอาญา โดยพิพากษาว่า.....(ระบุสาระสำคัญของคำพิพากษา).....
บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยมีได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่.....(ชื่อ)..... ตกเป็นผู้ต้องหานั้น โดย.....(ระบุเหตุที่ไม่มีการฟ้อง).....

ผลแห่งคดีถึงที่สุดดังกล่าว เป็นกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้นี้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...เนื่องจาก...(ระบุเหตุตามข้อ ๘๘ วรรคสอง /ข้อ ๘๙ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (..) และมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ...(ข้อ ๘๘ วรรคสอง/ข้อ ๘๙ วรรคสอง)... ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ให้.....(ชื่อ).....พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ตามคำสั่งที่อ้างถึง โดยไม่ต้องกลับ.....(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ).....

๒. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้จ่ายได้เมื่อกรณีถึงที่สุดตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง.....)

หมายเหตุ ๑. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุฐานะด้วย